KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 632 endelig udg.

Bruxelles, den 22. december 1993

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RADET

"OPTIMERING AF DET INDRE MARKED": STRATEGISKE PROGRAM

KOMMISSIONENS MEDDELELSE TIL RÅDET

"OPTIMERING AF DET INDRE MARKED": STRATEGISKE PROGRAM

Det indre marked er stadig aktuelt. Et enkelt åbent marked danner den væsentligste forudsætning for et økonomisk opsving og fremtidig økonomisk vækst i Fællesskabet. Det er overordentligt vigtigt, at der arbejdes videre med det, og at det kommer til at fungere efter hensigten.

Kommissionen har derfor besluttet, at der skal opstilles et strategisk program for færdiggørelsen, forvaltningen og den fremtidige udvikling af det indre marked, der skal virke som vejledning til Fællesskabets hovedprioriteringer på dette område og som et middel til at måle udviklingen hen imod opfyldelsen af Fællesskabets mål. Det strategiske program er bilag til denne meddelelse.

Indholdet af dette program har været underkastet omfattende drøftelser både i og uden for Kommissionen i flere måneder efter udsendelsen af Kommissionens meddelelse om "Styrkelse af effektiviteten af det indre marked" den 2. juni 1993, der blev ledsget af et 55-siders arbejdsdokument med titlen "Hen imod et strategisk program for det indre marked". Disse dokumenter blev drøftet af Europa-Parlamentet, ØSU og Ministerrådet i perioden fra juni til september. Dertil kommer, at en lang række organisationer, der repræsenterer industrielle og økonomiske interesser, reagerede på Kommissionens opfordring til at fremsætte deres bemærkninger til arbejdsdokumentet. Der er taget hensyn til alle disse reaktioner under udarbejdelsen af den endelige udgave af det strategiske program.

Konsultationsprocessen bekræftede Kommissionens opfattelse af, at der bør findes en global plan for gennemførelsen og udviklingen af det indre marked. Hovedparten af bemærkningerne støttede initiativet, selv om der var en vis uenighed om prioriteringen. Efter Kommissionens opfattelse er den endelige version af det strategiske program et rimeligt og velafbalanceret sæt af nye mål for Fællesskabet, hvori der lægges stor vægt på forvaltningsspørgsmål, men som også indeholder forslag om den fremtidige udvikling i Fællesskabets lovgivning på en række områder, hvor det anses for at være nødvendigt for at kunne få det fulde udbytte af det indre marked. Kommissionen har også lagt mere vægt på de bidrag, andre politiske områder som f.eks. konkurrenceeller miljøpolitik kan yde til det indre marked.

Kommissionen forelægger nu Rådet og Parlamentet det strategiske program som vejledning for den fremtidige politik, både på fællesskabsplan og på nationalt plan. I sine konklusioner foreslår Kommissionen, at det strategiske program iværksættes på følgende grundlag:

- Rådet støtter de generelle retningslinjer i det strategiske program
- Rådet giver et bestemt løfte om at fremskynde drøftelsen af de sytten lovforslag fra 1985-hvidbogen, det stadig har til behandling, så de kan vedtages inden udgangen af 1994.

Gennemførelsen af det strategiske program vil med regelmæssige mellemrum blive gennemgået i Kommissionens årsrapport om det indre marked.

1G

Europa-Kommissionen

OPTIMERING AF DET INDRE MARKED:

STRATEGISKE PROGRAM

Indholdsfortegnelse

RESUME i

INDLEDNING 1

AFSNIT A - GENNEMFØRELSE AF DEN GRUNDLÆGGENDE RAMMELOVGIVNING 5

I. Udestående foranstaltninger i hvidbogen 5

II. Fri bevægelighed for personer 5

III. Andre foranstaltninger 6

IV. Indførelse af konkurrence i regulerede sektorer 8

V. Foranstaltninger, der trækkes tilbage 8

AFSNIT B - FORVALTNING AF REGLERNE VEDRØRENDE DET INDRE MARKED 10

I. Korrekt og gennemsigtig gennemførelse af fællesskabs direktiverne i national lovgivning 10

II. Sikring af håndhævelseskvaliteten 12

1. Administrativt samarbejde 13
2. Forebyggelse af nye barrierer 15
3. Sanktioner over for medlemsstaternes overtrædelser 16

III. Klageadgang: Domstolsadgang og retligt samarbejde 16

IV. Evaluering af fællesskabsbestemmelserne 18

1. Evaluering af de praktiske resultater af lovgivningen vedrørende det indre marked 18
2. Evaluering af de mere generelle virkninger for erhvervslivet og økonomien 19
3. Styrkelse af statistikindsamlingssystemet INTRASTAT 20

V. Ressourcer 22

AFSNIT C - UDBYGNING AF DET INDRE MARKED 24

I. Gennemsigtighed og proportionalitet i nye fællesskabsforanstaltninger; gennemsigtighed i procedurer; kommunikation og information 25

1. Gennemsigtighed og proportionalitet i forbindelse med udarbejdelsen af ny fællesskabslovgivning 25
2. Kommunikations- og informationsforanstaltninger 27

II. En yderligere forbedring af erhvervsforholdene 30

1. Konkurrencepolitik 31
2. Lettelse af grænseoverskridende betalinger 32

3. Transport 32
4 Intellektuel og industriel ejendomsret 33
5. Selskabsret 34
6. Etablering af gunstige skatteordninger for erhvervslivet 35
a) Indirekte beskatning *35*
b) Direkte beskatning *36*
7. Opgradering af europæiske standardiserings-, overens-stemmelsesvurderings- og kvalitetsstyringssystemer 38
a) Europæisk standardisering *38*
b) Overensstemmelsesvurdering og kvalitet *39*
8. Hjælp til SMV 40
9. Kommerciel kommunikation og medier 41
10. Handel og distribution 42
11. Energi 42

III. Yderligere forbedring af forholdene for forbrugene **43**

IV. Forholdet mellem en bæredygtig udvikling og det indre marked **43**

V. Etablering af transeuropæiske net **45**

1. Konvergens af interesser og samordning 45
2. Incitamenter for privat investering 45
3. Samdrift 46
4. Tidlig udvikling af telenet mellem administrationerne 47

AFSNIT D - EN DYNAMISK OG ÅBEN POLITIK UDADTIL **50**

I. Forvaltning af Unionens ydre grænser **50**

II. Gennemførelse af den fælles handelspolitik inden for det indre marked **51**

AFSNIT E - GENNEMGANG OG TILPASNING AF DET STRATEGISKE PROGRAM **53**

KONKLUSION **54**

BILAG **55**

12

Resume

Afsnit A - Gennemførelse af den grundlæggende rammelovgivning

I programmets afsnit A foreslås det, at man når til enighed om at vedtage den grundlæggende rammelovgivning for det indre marked, og der redegøres for de foranstaltninger, der skal træffes for at indføre konkurrence i de regulerede erhverv.

Disse foranstaltninger omfatter mere specifikt:

- vedtagelse af de udestående foranstaltninger fra hvidbogen fra 1985, især inden for selskabslovgivning, beskatning og intellektuel og industriel ejendomsret
- foranstaltninger der sikrer fri bevægelighed for personer, bl.a. vedtagelse af de forslag, Kommissionen har fremlagt på grundlag af sin nye initiativret i henhold til unionstraktaten
- andre forslag, der er til behandling i Rådet, bl.a. en række foranstaltninger som følge af ophævelsen af grænsekontrollen, forslag vedrørende eksport af varer med dobbelte formål, harmonisering af tekniske regler og udvidelse af anmeldelsesproceduren for nye forskrifter på nationalt plan (direktiv 83/189/EØF); endvidere forslag om intellektuel og industriel ejendomsret, et udkast til rammedirektiv om beskyttelse af personlige data og forslag vedrørende finansielle tjenesteydelser
- foranstaltninger vedrørende indførelse af konkurrence i regulerede sektorer, f.eks. energi, telekommunikation og postvæsen.

I dette afsnit henledes opmærksomheden endvidere på Kommissionens nylige beslutning om de foranstaltninger, der skal trækkes tilbage som følge af Det Europæiske Råds drøftelser i Lissabon, Birmingham og Edinburgh.

Afsnit B - Forvaltning af reglerne vedrørende det indre marked

Afsnit B i programmet omhandler opgaverne i forbindelse med forvaltningen af reglerne vedrørende det indre marked.

De pågældende foranstaltninger omfatter følgende områder:

- Behovet for at sikre overensstemmelse og gennemskuelighed i gennemførelsen af EF-direktiverne i national lovgivning. Der vil blive fremlagt en meddelse om midlerne til at løse problemerne på dette område, og der vil blive truffet en række foranstaltninger med henblik på at gøre de nationale foranstaltninger om gennemførelse af lovgivningen på det indre marked lettere tilgængelige.
- Behovet for at sikre håndhævelseskvaliteten, hovedsagelig gennem udviklingen af et tættere administrativt samarbejde mellem myndighederne i medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og Kommissionen. Der vil ved udgangen af 1993 blive fremlagt to meddelelser, den ene om de generelle rammer for det administrative samarbejde og den anden om hasteprocedurer. Den første vil indeholde forslag til retningsgivende principper for det administrative samarbejde og begge vil udgøre

grundlaget for yderligere et arbejdsprogram. Der vil blive indført en række foranstaltninger til støtte for det administrative samarbejde, herunder forslag til udvikling af et kommunikations- og dataudvekslingsnet for EF-administrationen. De eksisterende kanaler, som Kommissionen har indført til dialogen med medlemsstaterne i tilfælde at tvister, vil blive styrket. Instrumenterne til at forhindre, at der opstår nye barrierer, omfatter anvendelse af konkurrencepolitikken, udvidelse af dækningsområdet for anmeldelsesproceduren vedrørende national lovgivning, der kan påvirke de frie varebevægelser (se afsnit A) og overvejelser om behovet for tilsvarende procedurer med hensyn til visse tjenesteydelser. Kommissionen vil også tydeliggøre, hvordan den vil anvende beføjelserne til at foreslå Domstolen sanktioner i henhold til traktatens artikel 171.

- Klageadgang: Domstolsadgang og retligt samarbejde: der vil i partnerskab med medlemsstaterne blive udviklet foranstaltninger til forbedring af adgangen til EF-retten, til at lette regreskravene ved nationale domstole, til at give bedre mulighed for at fuldbyrde domme på tværs af grænserne og til at gennemgå forslag til løsning af lovkonflikter inden for rammerne af enhedsmarkedet.
- Evalueringen af EF-reglerne vil ske ud fra det synspunkt, at lovgivningen skal give praktiske resultater, såvel som have en bredere indvirkning på erhvervslivet og økonomien. Her har Det Økonomiske og Sociale Udvalg en vigtig rolle. De forskellige eksisterende net vil også blive benyttet, selv om der i 1994 vil blive indledt en større undersøgelse af det indre markeds økonomiske virkninger. Denne undersøgelse forventes offentliggjort i 1996. For at forbedre de statistiske oplysninger, der anvendes til evalueringen, påtænkes der en forbedring af INTRASTAT-systemet.
- Opmærksomheden henledes på, at der sandsynligvis vil være behov for yderligere ressourcer til forvaltningen af det indre marked.

Afsnit C - Udbygning af det indre marked

I programmets afsnit C tages udbygningen af det indre marked op til behandling, dvs. at der i dette afsnit fastlægges en mere dynamisk holdning til markedsregulering, og det kortlægges, på hvilke måder Fællesskabet kan hjælpe dem, der er aktive på det indre marked, til at få det fulde udbytte af dette marked.

Følgende områder behandles:

- Sikring af gennemsigtighed og anvendelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med udarbejdelsen af ny fællesskabslovgivning: skønt Kommissionen kun påtænker at tage et begrænset antal nye lovgivningsinitiativer, foreslås der udarbejdet retningslinjer for en vurdering af behovet for sådanne initiativer i forbindelse med det indre marked, foretaget en forbedring af den interne koordinering i Kommissionen og fastlagt nye procedurer for bekendtgørelse af lovgivningsintentioner i forbindelse med det indre marked på et tidligt tidspunkt i udformningsprocessen.
- Kommunikations- og informationsforanstaltninger er af afgørende betydning, hvis enkeltpersoner og virksomheder skal drage fuld nytte af det indre marked. Kommissionen vil opbygge en kommunikationsstrategi, der på systematisk og koordineret vis inddrager fællesskabsinstitutioner, nationale administrationer og ikke-statslige organisationer.
- En yderligere forbedring af erhvervslivets forhold: Der må gennemføres en række tiltag, der på forskellige centrale områder skal forbedre de forhold, hvorunder

erhvervslivet arbejder. Disse tiltag omfatter anvendelsen af konkurrencepolitik, en løsning af problemerne omkring en lettelse af grænseoverskridende betalinger, forslag på transportområdet, foranstaltninger, der på unionsplan skal øge beskyttelsen af intellektuel og industriel ejendom, forbedringer inden for selskabsret, etablering af gunstige skatteordninger for erhvervslivet både med hensyn til direkte og indirekte beskatning, opgradering af europæisk standardisering, overensstemmelsesvurderings- og kvalitetsstyringssystemer, konsultation og evaluering af behovet for tiltag inden for kommerciel kommunikation (avertering, sponsorship, direkte markedsføring, reklamekampagner m.v.) og medierne samt foranstaltninger til fremme af effektive og konkurrencedygtige systemer inden for handel og distribution. Endvidere foranstaltninger til forbedring af konkurrencevilkårene og erhvervslivets muligheder i energisektoren.

- Yderligere forbedring af forbrugernes vilkår: Forbrugerne skal involveres aktivt i det indre marked. Der skal navnlig lægges vægt på juridiske og handelsmæssige garantier og finansielle tjenesteydelser og forbrugeroplysning.
- Forholdet mellem vedvarende udvikling og det indre marked: Målene i traktaten for det indre marked og for vedvarende og ikke-inflatorisk vækst, der respekterer miljøet, bør støtte hinanden indbyrdes. Der skal iværksættes foranstaltninger for at sikre, at det er tilfældet, og at potentielle konflikter undgås eller løses på en konsistent måde.
- Etableringen af transeuropæiske net er nøglen til et bedre fungerende indre marked og til vækst og samhørighed. I det strategiske program, der er et supplement til hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse, er der skitseret foranstaltninger, der har til formål at fremme konvergeringen af interesser og koordinering, der skal styrke konsultationen mellem medlemsstaternes myndigheder, foranstaltninger, der skal stimulere de private investeringer og sikre teknisk samdrift og endelig forslag om tidlig udvikling af telenet mellem administrationerne.

Afsnit D - En dynamisk og åben politik udadtil

Afsnit D i programmet vedrører konsekvenserne af det indre marked i forholdet til omverdenen.

- Kontrollen ved Unionens ydre grænser kræver, at de nationale toldmyndigheder får mulighed for at opfylde de opgaver, de har fået pålagt af Unionen som helhed. Det er formålet med "Told 2000"-initiativet, man nu er ved at lægge sidste hånd på. I denne forbindelse vil der også blive truffet foranstaltninger til at bekæmpe told- og momssvig og den illegale narkotikahandel.
- Gennemførelse af den fælles handelspolitik på baggrund af det indre marked: En fælles import- og eksportordning for varer og tjenesteydelser over for resten af verden er en forudsætning for et ensartet konkurrenceniveau på det indre marked. Der nævnes en række spørgsmål, der vil blive taget op af Kommissionen i de kommende år.

Afsnit E - Revision og tilpasning af det strategiske program

Det understreges i afsnit E, at det strategiske program løbende skal evalueres med henblik på at tilpasse det til udviklingen. Årsrapporten om det indre marked vil danne grundlag for en sådan regelmæssig evaluering.

Konklusion

I konklusionen foreslår Kommissionen, at det strategiske program iværksættes på følgende grundlag:

- Rådet støtter de generelle retningslinjer i det strategiske program
- Rådet afgiver et bestemt løfte om at fremskynde drøftelsen af de sytten lovforslag fra hvidbogen fra 1985, det stadig har til behandling, så de kan vedtages inden udgangen af 1994.

Indledning

1. Det indre marked fungerer - men det kan og skal forbedres for at indfri forventningerne. Unionens umiddelbare opgave består i at sikre, at et velfungerende indre marked bidrager til økonomisk vækst, forbedret konkurrenceevne inden for industrien og øget beskæftigelse. Dette strategiske program indeholder en fuldstændig oversigt over de prioriterede foranstaltninger, Unionen skal iværksætte for at nå dette mål.

2. Det strategiske programs indhold har været genstand for vidtgående debat i de seneste seks måneder efter offentliggørelsen i juni af Kommissionens meddelelse "Styrkelse af effektiviteten af det indre marked", ledsaget af arbejdsdokumentet om "Et strategisk program for det indre marked"[1]. Alle Fællesskabets institutioner, de enkelte medlemsstater og et stort antal repræsentanter for erhvervslivet, efterkom opfordringen til at gennemgå og kommentere arbejdsdokumentet. Der er bred enighed om, at der er behov for en overordnet styring i forbindelse med forvaltningen af det indre marked.

3. Unionen kan være stolt over succesen med lovgivningsprogrammet for det indre marked, hvoraf størstedelen nu er på plads. Ifølge de oplysninger Kommissionen råder over, ser det ud til, at varer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit inden for Unionen, og at eventuelle problemer kun er ekstraordinære og af midlertidig karakter. Det eneste udestående problem, den frie bevægelighed for personer, er nu genstand for nye initiativer inden for rammerne af unionstraktaten.

4. Etablering af et ægte indre marked er dog ikke blot et spørgsmål om at vedtage lovgivning på fællesskabsniveau inden for en bestemt frist. Det er en kontinuerlig proces, der går ud på at sikre, at den fælles lovgivningsramme anvendes, forstås, håndhæves og om nødvendigt videreudvikles på en sammenhængende måde for at opfylde nye behov. Ud fra denne betragtning befinder Unionen sig ved opgavens start og ikke ved dens afslutning.

5. En af de største udfordringer i de kommende år vil være at sikre, at unionsområdet uden indre grænser bliver en realitet i praksis i modsætning til blot en juridisk realitet. Det vil kræve yderligere foranstaltninger, ikke alene på unionsplan, men især på nationalt plan. Disse foranstaltninger vil komme til at omfatte en række politiske instrumenter, og den nye lovgivning vil i denne sammenhæng kun spille en ubetydelig rolle. Denne proces skal bygge på en dialog mellem de offentlige myndigheder og det samfund, de betjener, samt på partnerskab mellem medlemstaterne og Kommissionen. Det vil tage nogen tid, inden det vil være muligt at drage størst mulig nytte af de muligheder, det indre marked frembyder. Formålet med det strategiske program er at tilvejebringe et "vejkort", der kan gøre processen lettere, og måske kortere.

6. Den debat, der blev igangsat med offentliggørelsen af meddelelsen og arbejdsdokumentet i juni, har vist, at der er bred enighed om den globale fremgangsmåde, der blev beskrevet i meddelelsen og arbejdsdokumentet fra juni 1993, og fra mange sider gik man ind for en styrkelse af den vægt, der lægges på forbindelser mellem det indre marked og andre unionspolitikker. I det strategiske program fremhæves derfor den betydning, som konkurrencepolitikken,

---

1 KOM(93) 256 endelig udg. af 2.6.1993

forbrugerpolitikken og politikken til fordel for små og mellemstore virksomheder har for at sikre en effektiv gennemførelse af det indre marked.

Konkurrencepolitikken skal sikre, at frihederne i det indre marked ikke undergraves af enten statsstøtte, konkurrencebegrænsende aftaler, fusioner eller misbrug af dominerende positionerner. Konkurrencepolitikken kan endvidere bidrage til at åbne det indre marked på områder, som ikke var omfattet af "1992"-programmet. Forbrugerpolitikken beskytter forbrugernes interesser og giver dem mulighed for at få det indre marked til at fungere til deres fordel, så de kan nyde godt af de forbedringer, der er en følge af virkeliggørelsen af det indre marked. Foranstaltninger til støtte for virksomheder, bl.a. etablering og udvikling af SMV vil endvidere give disse virksomheder mulighed for at tage del i fordelene og tage de udfordringer op, der ligger i det indre marked.

I programmet lægges der endvidere vægt på andre områder, der er nært knyttet til virkeliggørelsen af målsætningerne for det indre marked:

- en effektiv overvågning af Unionens ydre grænser og fremskridt inden for handelspolitikken er af afgørende betydning for enkeltpersoner og virksomheder, både i Unionen og i tredjelande, for at der kan opnås størst mulige fordele af det indre marked samtidig med, at ulovlig og forvridende handelspraksis undgås
- miljøpolitikken og politikken for det indre marked skal integreres, således at målsætningerne om varig økonomisk vækst og sikring af de "fire friheder" opfyldes, og således at potentielle konflikter løses på grundlag af en sammenhængende fremgangsmåde
- de friheder, der er udtrykt i principperne for det indre marked, skal udøves inden for en ramme, hvor der tages hensyn til kravene om økonomisk og social samhørighed.

7. Det er tanken, at programmet skal være en vejviser for de næste skridt, der skal tages, for at Unionens ambitioner for det indre marked indfries, og man opnår de størst mulige økonomiske fordele. Det er først og fremmest et handlingsorienteret dokument, der er koncentreret om at beskrive de foranstaltninger, der betragtes som nødvendige for det indre marked på alle politiske områder. De prioriterede foranstaltninger er fremhævet i den indrammede del af teksten.

8. I første del af programmet beskrives de lovgivningsforslag, der stadig skal vedtages, for at man kan etablere den grundlæggende juridiske ramme for det indre marked. Der er bl.a. tale om udestående foranstaltninger fra den oprindelige hvidbog fra 1985, supplerende forslag, der siden er forelagt Rådet og de seneste forslag, der netop er blevet forelagt vedrørende den frie bevægelighed for personer og foranstaltninger, der tager sigte på at indføre konkurrence inden for en række regulerede sektorer som f.eks. energi, telekommunikation og postvæsen. En række forslag, som Kommissionen ikke længere finder af betydning for genenmførelsen af det indre marked, er trukket tilbage.

9. Anden del af programmet omfatter den nye opgave med at forvalte unionsområdet, dvs. at sikre sig, at fællesskabslovgivningen håndhæves korrekt og ensartet, således at enkeltpersoner og virksomheder kan drage fordel af det indre marked. Det er ikke en bureaukratisk opgave - det er en nødvendig forudsætning for at sikre fair konkurrence, undgå unødvendige omkostninger som følge af ineffektiv administration for erhvervslivet og forbrugeren samt for at fremme den tillid, der skal danne grundlag for et varigt økonomisk opsving. Det vil kræve en stor indsats på nationalt plan samt på unionsplan for at gøre de involverede parter bekendt med fællesskabsreglerne og sætte dem i stand til at anvende dem. Det vil også være

nødvendigt at forhindre, at nationale forskrifter skaber nye hindringer for det indre markeds funktion, netop som de gamle er blevet ophævet. Der skal endvidere ydes støtte til de borgere eller virksomheder, der ønsker at benytte sig af de rettigheder, de har i henhold til lovgivningen. Denne del af programmet er mere rettet til medlemsstaterne end til fællesskabsinstitutionerne, idet denne opgave kræver, at man inden for alle grene af de nationale administrationer og i samfundet som helhed skal gøre sig klart, at det indre marked er blevet en realitet.

10. Under dette punkt henleder Kommissionen især opmærksomheden på behovet for at tilvejebringe tilstrækkelige midler, både på unionsplan og på nationalt plan, hvis Unionen skal kunne indfri forventningerne med hensyn til en effektiv forvaltning af det indre marked. Kommissionens muligheder er i øjeblikket alvorligt begrænset på grund af utilstrækkelige ressourcer. Der vil blive taget hensyn hertil i budgetforslaget for 1995.

11. I overensstemmelse med resultaterne af konsultationsproceduren om Kommissionens arbejdsdokument skal retningslinjerne for udviklingen af det indre marked bygge på konsekvenserne, behovet for at tage hensyn til en udvidelse af Unionens politiske målsætninger inden for rammerne af traktaten om Den Europæiske Union samt en optimal udnyttelse af de økonomiske fordele ved det indre marked.

Tredje del af programmet vedrører videreudvikling af det indre marked, dvs. definition af et mere dynamisk syn på markedsregulering og fastlæggelse af midler, hvormed Unionen kan opmuntre aktørerne på det indre marked til at udnytte de eksisterende muligheder mest muligt. Bortset fra et begrænset antal nye lovgivningsinitiativer, der skal komplettere den grundlæggende rammelovgivning for det indre marked, vil der blive anvendt andre politiske instrumenter for at fremme en koordineret udvikling af transeuropæiske net, fremme af europæiske standarder og kvalitetskrav og tilvejebringelse af kompatibilitet mellem varig vækst og målsætningerne for det indre marked. Der vil endvidere blive truffet særlige foranstaltninger som led i det flerårige program for SMV for 1993-96, der for nylig blev godkendt af Rådet, for at støtte små og mellemstore virksomheder, så de kan tilpasse sig et mere konkurrencepræget marked.

12. Taget under ét repræsenterer denne pakke foranstaltninger "anden fase" i udviklingen af det indre marked, hvor størstedelen af de grundlæggende regler allerede er på plads, men hvor der stadig er brug for nye foranstaltninger for at styrke de eksisterende. Kommissionen ønsker at understrege, at alle nye initiativer på dette område, i lighed med det strategiske program, vil være baseret på bredest mulig konsultation af de berørte parter, og at der vil blive taget hensyn til proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union for at sikre, at beslutningerne træffes så nær borgerne som muligt, og at det nøje overvåges, at de foranstaltninger, der tages på fællesskabsplan er berettigede under hensyntagen til de midler, der er til rådighed for de nationale, regionale og lokale myndigheder. Det betyder i praksis, at Fællesskabet skal dokumentere, at der er et legitimt behov for alle nye initiativer. Dette princip kan dog ikke være et påskud til at rejse tvivl ved foranstaltninger, som Fællesskabet har et præcist og ubestrideligt mandat til at påtage sig inden for visse områder som f.eks. det indre marked. Det indre marked tilhører Unionens borgere og virksomheder, og de skal være med til at præge den videre udvikling. Unionens rolle består i at begrænse sin intervention til det mindst mulige, således at aktørerne på markedet kan operere effektivt i hele Europa.

13. I programmets fjerde afsnit redegøres der for målene for Unionens udenrigspolitik, bl.a. forvaltning af de ydre grænser og gennemførelse af den fælles handelspolitik. I femte afsnit anføres det, at det strategiske program skal være

dynamisk og kunne tilpasses til forandringer. I det følgende redegøres der for, hvad der efter Kommissionens opfattelse i dag skal gøres, for at man kan opnå størst mulige fordele af det indre marked. Dette program skal dog regelmæssigt revideres og tilpasses for at tage hensyn til udviklingen og nye behov. I den kommende årsberetning om det indre marked, hvoraf den første snart offentliggøres, agter Kommissionen at analysere de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå de fastsatte mål, og fremsætte forslag om ændringer. Det strategiske program vil derfor blive et permanent instrument, hvori der fastsættes prioriteter for Unionens foranstaltninger på dette område.

14. I sine konklusioner foreslår Kommissionen, at det strategiske program gennemføres på følgende grundlag:

- Rådet godkender de generelle retningslinjer i det strategiske program
- Rådet afgiver et bindende tilsagn om at fremskynde drøftelsen af de sytten lovgivningsforslag fra hvidbogen fra 1985, som det stadig har til behandling, således at de kan vedtages endeligt inden udgangen af 1994.

Afsnit A - Gennemførelse af den grundlæggende rammelovgivning

1. januar 1993 markerede starten på det indre marked. Målet i artikel 7A i traktaten, er stort set nået bortset fra ophævelse af identitetskontrollen for personer ved de indre grænser. 95% af det grundlæggende lovgivningsprogram i Kommissionens hvidbog fra 1985 er vedtaget af Rådet. Rådet har endvidere godkendt en række yderligere foranstaltninger, der skal supplere det oprindelige program for 1985, og andre er under drøftelse.

I. Udestående foranstaltninger i hvidbogen

Ifølge hvidbogen skulle der træffes beslutninger inden for alle økonomiske områder. Den grundlæggende lovgivning er vedtaget vedrørende bl.a. ophævelse af veterinær og fytosanitær kontrol, offentlige indkøb, punktafgifter, fjernelse af tekniske hindringer, fri bevægelighed for kapital, finansielle og andre tjenesteydelser samt direkte og indirekte beskatning. Vedtagelsen af forslaget om liberalisering af cabotage inden for vejgodstransport pr. 1. juli 1998 var et betydningsfuldt gennembrud for den fri udveksling af tjenesteydelser.

En af begrundelserne for det indre marked er, at man giver virksomhederne mulighed for at fordele ressourcerne mere effektivt. Øget konkurrence på et større marked vil resultere i omstrukturering af virksomheder og af erhvervsstrategier. Forslagene om selskabsret, selskabsbeskatning og intellektuel og industriel ejendomsret indgik derfor som en del af programmet. Det er derfor nu meget vigtigt, at Rådet vedtager de resterende sytten forslag i hvidbogen:

- Den ufuldstændige samordning af den nationale selskabslovgivning har hidtil været en hindring for selskabers mobilitet inden for det indre marked.
  Vigtige beslutninger om strukturen i aktieselskaber og fusioner på tværs af grænserne i sådanne selskaber er blevet blokeret, fordi man stadig afventer resultatet af drøftelserne om statutten for Det Europæiske Aktieselskab.
- Rådet har endvidere stadig to forslag om ophævelse af dobbeltbeskatning til behandling. Det første forslag vedrører ophævelse af kildeskat på rente- og royaltybetalinger mellem moderog datterselskaber fra forskellige medlemsstater. Det andet forslag omhandler virksomheders mulighed for medregning af underskud i faste driftssteder og i datterselskaber i andre medlemsstater. Bortset fra disse forslag skal voldgiftskonventionen om etablering af en voldgiftsprocedure for interne afregningspriser i Unionen stadig ratificeres af fire medlemsstater.
- Inden for intellektuel og industriel ejendomsret er der endnu ikke truffet afgørelser om den lovmæssige beskyttelse af bioteknologiske opfindelser og forædlerrettigheder. Med hensyn til lovgivningen om EF-varemærket banede Det Europæiske Råd den 29. oktober 1993 vejen for en løsning med sin beslutning om oprettelse af Fællesskabets varemærkekontor i Spanien.

II. Fri bevægelighed for personer

Forsinkelserne i vedtagelsen af de få udestående foranstaltninger i hvidbogen har ikke påvirket virkeliggørelsen af målet om at ophæve kontrollen ved de indre grænser

for varer, tjenesteydelser og kapital. Disse kontrolforanstaltninger, herunder toldkontrol af personer, forsvandt 1. januar 1993. Opretholdelsen af identitetskontrollen for personer har givet anledning til bred kritik fra offentligheden og Europa-Parlamentet.

Efter at have konstateret, at målet med fri bevægelighed for personer ikke var realiseret fuldstændig inden 1. januar 1993, har Kommissionen forøget sine bestræbelser for snarest muligt at virkeliggøre dette mål, der er et afgørende element i opbygningen af Europa.

Med henblik på at nå dette mål godkendte Kommissionen nedenstående plan for 1993:

- i første fase skulle Kommissionen fortsat tage politiske initiativer samt udøve et konstant pres, således at de fremskridt, medlemsstaterne havde givet tilsagn om i 1993, blev gennemført effektivt
- i anden fase skulle Kommissionen gøre status over initiativerne og afgøre, hvilke foranstaltninger der skulle træffes, især på lovgivningsområdet. Det politiske pres blev opretholdt

To nylige begivenheder kan fremme de foranstaltninger, Kommissionen agter at træffe i strategiens anden fase.

- Ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union medfører, at Kommissionen med hjemmel i denne traktats afsnit VI får nye muligheder inden for områder, der hidtil kun var dækket af det mellemstatslige samarbejde.
- Landene i Schengen-gruppen har på ny bekræftet deres tilsagn om at gennemføre fri bevægelighed for personer mellem disse lande indbyrdes inden 1. februar 1994; selv om dette resultat, når det er nået, ikke vil være tilstrækkeligt til at skabe fri bevægelighed for personer i hele Unionen, vil det være et betydeligt skridt fremad.

Disse to begivenheder vil udgøre et springbræt, hvorfra Kommissionen vil kunne øge presset via en kombination af initiativer, både inden for fællesskabsområdet og inden for unionstraktatens tredje søjle.

Kommissionen har vedtaget et forslag til Rådets beslutning om indgåelse af en konvention om kontrol af personer ved passage af Unionens ydre grænser samt et forslag til forordning på basis af artikel 100C om udpegelse af de lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser. Disse forslag vil snart blive fulgt op af et forslag på grundlag af artikel 100C, stk. 3, vedrørende en ensartet udformning af visa.

Disse foranstaltninger, der betragtes som væsentlige med henblik på ophævelsen af grænsekontrollen, skal ses som en integreret del af en global og sammenhængende plan, der tager sigte på at virkeliggøre målet i artikel 7A, og som kun kan gennemføres, hvis der til sin tid fremlægges andre forslag.

III. Andre foranstaltninger

Selv om Fællesskabets aktiviteter på lovgivningsområdet vil blive kraftigt reduceret efter gennemførelsen af hvidbogsprogrammet, kræver den dynamiske proces med gennemførelsen af det indre marked stadig nogle lovgivningstiltag inden for følgende områder:

- Inden for den indirekte beskatning skal der gennemføres foranstaltninger vedrørende harmonisering af momsreglerne for brugte varer, kunstværker, antikviteter og samlerobjekter, guldtransaktioner og personbefordring.

- Fællesskabet har fremsat forslag om forbud mod fri omsætning, eksport og transitforsendelse af efterligninger og piratprodukter og forslag om foranstaltninger til bekæmpelse af bedrageri inden for handel med landbrugsprodukter og andre varer, og for at undgå fjernelse af grænsekontrol, der resulterer i bedrageri eller problemer for forbrugerne.
- Formålet med forslaget til Rådets forordning om eksport af visse varer med dobbelt formål er at skabe betingelser, hvorved kontrollen inden for Unionen kan ophæves, samtidig med at det sikres, at medlemsstaterne gennemfører effektiv eksportkontrol på grundlag af fælles standarder. Drøftelserne om dette forslag fortsættes i Rådet.
- Selv om harmoniseringen af de tekniske regler i hvidbogen er gennemført inden for hele sektorer som f.eks. landbrugs- og fødevareprodukter, lægemidler og personbiler, kan der på dette område spores en vis tendens til at skabe nye handelshindringer i form af nye nationale foranstaltninger. Man er nået frem til en fælles holdning vedrørende et forslag om at udvide rækkevidden af anmeldelsesproceduren for nye tekniske forskrifter (direktiv 83/189/EØF) for at fremme overvågningen af udviklingen på nationalt plan. Andre forslag vedrører den endnu ikke gennemførte tekniske harmonisering vedrørende elevatorer, lystbåde, tryksatudstyr, motorkøretøjer bortset fra passagerbiler, ædle metaller og levnedsmiddellovgivning.
- Harmoniseringen af bestemmelserne for intellektuel og industriel ejendomsret bidrager i høj grad til, at det indre marked fungerer effektivt. Direktivet om beskyttelse af ophavsretten er således for nylig blevet vedtaget. Bortset fra den udestående ratifikation af aftalen om EF-patenter er andre vigtige forslag i øjeblikket under drøftelse. Det drejer sig om forslag om retlig beskyttelse af databaser eller de nyligt fremlagte forslag om en forordning om retlig beskyttelse af industrielle mønstre og et direktiv om harmonisering af nationale love om mønsterbeskyttelse, som sigter mod et indre marked for mønsterprodukter.
- Med hensyn til beskyttelse af personlige data håber Kommissionen, at man kan nå frem til en fælles holdning til et udkast til rammedirektiv i 1994. Vedtagelse af dette direktiv prioriteres højt i betragtning af stigningen i strømmen af personlige data inden for den private og offentlige sektor, hvilket er en følge af en effektiv udnyttelse af frihederne inden for det indre marked og ophævelsen af de indre grænser.
- Åbningen af kapitalmarkederne var et af de vigtigste resultater af gennemførelsen af det indre marked. Med henblik på en mere effektiv beskyttelse af forbrugerne er der blevet fremsat forslag om ændring af direktiverne om finansielle tjenesteydelser for at styrke princippet om hjemlandstilsyn, der foretages af pengeinstitutter, skades- og livsforsikringsselskaber og investeringsselskaber. Samme målsætning gælder forslaget om ændring af direktivet fra 1985 om tilsagn i forbindelse med kollektive investeringer i værdipapirer (UCITS). Fonde, der investerer i pengemarkedsinstrumenter, kan være omfattet af dette direktiv. Der blev for nylig opnået enighed om en indskudsgarantiordning, som er parallel med den nye investeringsgarantiordning, der har til formål at støtte foranstaltningerne med hensyn til et europæisk pas. Forskellige forslag omhandler foranstaltninger med henblik på at fremme finansielle transaktioner. Direktivet om pensionskassemidler tager sigte på at sikre frihed til at administrere og investere pensionsfondes aktiver. Ændringen i direktivet om prospekter tager sigte på at øge de store selskabers muligheder for at blive handlet på forskellige europæiske børser.
- I lighed med alle andre sektorer er virksomheder, produkter, investeringer og tjenesteydelser inden for energisektoren underlagt traktatens bestemmelser. I betragtning af energiprodukternes særlige karakter, de regionale og lokale begrænsninger og nødvendigheden af at opretholde offentlige serviceopgaver har man fulgt en gradvis fremgangsmåde for at opnå gennemsigtighed på markedet og for at tilpasse reglerne om gas- og elnettene til traktatens principper og bestemmelser.

  Hovedelementerne for gennemsigtighed er allerede blevet indført hvad angår investeringer og priser. Hermed er der skabt et middel til information og markedsovervågning.

  Rådet og Europa-Parlamentet drøfter i øjeblikket et udkast til direktiv om tildeling af koncessioner for olie- og gasudvinding. Dette direktiv vil supplere det eksisterende direktiv om offentlige indkøb.

  For at gøre gas- og elsektorerne mere kompatible og for at lette samhandelen og udvekslinger inden for Unionen under hensyntagen til de særlige forhold i disse sektorer er der taget et første skridt med de to direktiver om transit af el og naturgas.

  Forslagene til næste skridt, der bl.a. går ud på at indføre begrebet "adgang for tredjepart", er under drøftelse i Rådet og Parlamentet.

IV. Indførelse af konkurrence i regulerede sektorer

Det indre marked er langt fra at være en realitet inden for visse sektorer, hvor den nationale lovgivning og tildeling af eksklusive rettigheder (monopoler) hindrer adgang til markedet og forhindrer direkte konkurrence. Definitionen af en tilstrækkelig lovgivningsramme, som tager hensyn til offentlighedens krav og målet om økonomisk og social samhørighed er derfor en forudsætning for, at der kan indføres konkurrence i sektorer, som er af allerstørste betydning for forbrugerne og for den europæiske industris konkurrenceevne.

Inden for en række sektorer overvejer Kommissionen og medlemsstaterne, hvorledes det er muligt at liberalisere visse regulerede sektorer, hvorved konkurrencen inden for Unionen fremmes, samtidig med at de offentlige politiske målsætninger respekteres ("universel serviceforpligtelse"). Der er blevet foreslået forskellige fremgangsmåder med forskellig grad af succes inden for energi, telekommunikation og postvæsen. Yderligere foranstaltninger er under forberedelse inden for lufttransport.

- Inden for energisektoren har Kommissionen foreslået to direktiver på grundlag af artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100A om indførelse af fælles regler inden for gas- og elektricitetssektoren[2]. I den mellemliggende tid vil Kommissionen fortsætte sine artikel 169-overtrædelsesprocedurer over for medlemsstater, der indfører restriktioner på import og eksport af gas og elektricitet. Den vil endvidere fortsat presse på for at opnå harmonisering af koncessionsreglerne i forbindelse med efterforskning og produktion af naturgas og olie, hvor det forventes, at man i den nærmeste fremtid når frem til en fælles holdning i Rådet.
- Inden for telekommunikation har Rådet støttet Kommissionens forslag om at liberalisere konkurrencen inden for taletelefoni inden januar 1998[3].
- I juni 1992 vedtog Kommissionen en grønbog om iværksættelse af en konsultationsprocedure om udvikling af et enhedsmarked for posttjenester[4]. På baggrund af de indkomne resultater kan Kommissionen overveje en række muligheder for harmonisering og liberalisering inden for ekspresleverancer, forsendelse af publikationer, reklameforsendelser og forsendelser på tværs af grænserne.
- Inden for lufttransport er Kommissionen i færd med at udarbejde et forslag om liberalisering af ground handling services i lufthavnene i Unionen.

Det skal understreges, at vedtagelsen af lovgivningsrammen er en nødvendighed, men at den ikke er tilstrækkelig til at opnå liberalisering af handel og konkurrence inden for disse sektorer i Unionen. Et velfungerende indre marked kræver, at disse regler håndhæves strengt på en sådan måde, at de økonomiske beslutningstagere har tilstrækkelig tillid til lovgivningsrammen til at udnytte de kommercielle fordele herved.

V. Foranstaltninger, der trækkes tilbage

Efter Det Europæiske Råds drøftelser i Lissabon, Birmingham og Edinburgh har Kommissionen foretaget en revision af hele fællesskabslovgivningen for at sikre, at nærhedsprincippet i højere grad anvendes. Konklusionerne af dette revisionsarbejde blev forelagt på Det Europæiske Råds møde i december 1993 i Bruxelles. Formålet med revisionen er at kortlægge, hvilke områder af EF-lovgivningen det vil være

---

2 EFT C 65 af 14.3.1992

3 Rådets resolution af 22.7.1993, EFT C 213 af 6.8.1993

4 KOM(91) 476 endelig udg.

hensigtsmæssigt at annullere, revidere eller forenkle, enten fordi foranstaltningerne har vist sig ikke at være berettigede (nødvendige), fordi der kan stilles spørgsmålstegn ved effektiviteten heraf (effektivitetskriterium), eller fordi de foreslåede foranstaltninger er for restriktive (proportionalitetskriteriet). Kommissionen er nu nået frem til konklusionerne om tilbagetrækning af en række lovgivningsinitiativer, bl.a. vedrørende det indre marked, som anført i dens beretning til Det Europæiske Råd om tilpasning af fællesskabslovgivningen til nærhedsprincippet (KOM(93) 545 af 24.11.1993).

Afsnit B - Forvaltning af reglerne vedrørende det indre marked

Indførelsen af enhedsmarkedet havde til formål at fastsætte de lovgivningsmæssige rammer for en union uden grænser. Denne større lovgivningsmæssige indsats er nu afsluttet, og der må herefter lægges vægt på at sikre, at enhedsmarkedets regler fungerer effektivt i praksis. Dette betyder, at fællesskabslovgivningen skal gennemføres korrekt i national lovgivning, at vedtagne regler skal håndhæves strengt og retfærdigt, og at der skal være effektive midler til at hjælpe fysiske og juridiske personer, der kommer i klemme ved brud på det indre markeds regler.

Det er hovedsagelig medlemsstaternes opgave at sikre en effektiv gennemførelse af fællesskabslovgivningen. Selv om ca. 85% af de nødvendige foranstaltninger er vedtaget, må medlemsstaterne hurtigt afslutte processen for de foranstaltninger, der er trådt i kraft. Det er klart, at befolkningen ikke blot mener, at Kommissionen skal sikre, at dette arbejde gøres, men også at det gøres ordentligt. Kommissionen kan bidrage til en homogen fortolkning af fællesskabslovgivningen. Kommissionen har også ansvaret for at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser med hensyn til gennemførelsen, og for at der sker en efterfølgende kontrol af den nationale lovgivnings overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, hvilket er en større opgave, som Kommissionen for øjeblikket ikke har de fornødne ressourcer til. Når medlemsstaterne ikke lever op til deres ansvar for at sikre gennemførelsen, eller når gennemførelsen er ufuldstændig eller ukorrekt, vil Kommissionen ikke tøve med at tage passende skridt i medfør af traktatens artikel 169. Dette kan nu medføre anvendelse af sanktionsbestemmelserne i traktatens artikel 171.

Håndhævelsen henhører normalt under medlemsstaternes myndigheder, men Kommissionen har ansvaret for at sikre, at de enkelte medlemsstater varetager denne håndhævelse, og at det hertil indførte system er egnet til opgaven. I en union uden grænser må håndhævelsen imidlertid ske på grundlag af et nært samarbejde og gensidig bistand mellem medlemsstaternes myndigheder indbyrdes og mellem disse og Kommissionen. Det er nødvendigt med en større indsats for at sikre, at dette sker generelt på alle det indre markeds områder.

Inden for et enhedsmarked må privatpersoner og virksomheder nødvendigvis have kendskab til, at der findes passende retsmidler, hvis de har behov herfor. Kommissionen og medlemsstaterne må på deres respektive kompetenceområder hjælpe med til at sikre, at dette er tilfældet. Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union om retligt samarbejde giver nogle værdifulde rammer herfor.

Det er en væsentlig del af forvaltning af reglerne vedrørende det indre marked at vurdere, hvorledes reglerne fungerer, både med hensyn til de praktiske resultater og de generelle virkninger for erhvervslivet og økonomien.

I. Korrekt og gennemsigtig gennemførelse af fællesskabs-direktiverne i national lovgivning

Den fællesskabslovgivning, der vedrører det indre marked, tager hovedsagelig form af direktiver, der som instrument indebærer, at den enkelte medlemsstat skal tilpasse sin

nationale lovgivning gennem iværksættelse af gennemførelsesforanstaltninger for at give direktivet virkning. Dette har den fordel, at medlemsstaterne har en vis fleksibilitet med hensyn til lovgivningsform, hvorved der kan tages hensyn til deres forskellige lovgivningsteknikker. Dette betyder imidlertid også, at Kommissionen må sikre, at gennemførelsesforanstaltningerne vedtages, og at de reelt opfylder direktivernes krav.

Denne opgave er krævende og kompliceret på grund af omfanget af den pågældende lovgivning (f.eks. over 300 direktiver på landbrugsområdet), det forhold at mange medlemsstater gennemfører et enkelt direktiv ved vedtagelse af adskillige nationale retsakter (nogen gange 10 eller flere) samt de teknisk set vanskelige emner, der er involveret.

Kommissionen vil fortsat benytte en kombination af metoder til at sikre, at gennemførelseslovgivningen er fuldført og i overensstemmelse med fællesskabsdirektiverne. Disse metoder omfatter:

- omfattende lovtekstkontrol foretaget af Kommissionens personale: denne fremgangsmåde er kun hensigtsmæssig inden for områder, hvor der kun findes en forholdsvis lille mængde fællesskabslovgivning. På andre områder gør de nuværende ressourcer det ikke muligt for Kommissionen at udføre opgaven på denne måde
- anvendelse af eksterne konsulenter: for at overvinde vanskelighederne med de begrænsede personaleressourcer, benytter Kommissionen eksterne konsulenter, der skal undersøge gennemførelseslovgivningen inden for nogle sektorer. Erfaringen viser, at denne fremgangsmåde har sine begrænsninger
- multilaterale og bilaterale møder med embedsmænd fra medlemsstaterne: drøftelser med medlemsstaternes repræsentanter kan være til hjælp for fortolkningen af direktiverne og kortlæggelsen af områder med vanskeligheder. Der holdes også regelmæssigt bilaterale møder for specifikt at drøfte gennemførelsen (se nedenfor)
- direkte kontakt med de økonomiske beslutningstagere i de pågældende sektorer: de forskellige net, som Kommissionen benytter til at opretholde kontakten med de økonomiske beslutningstagere i forskellige sektorer, kan være en nyttig kilde til oplysninger om gennemførelsesproblemer.
- klager som middel til at finde frem til problemområder: denne "passive" fremgangsmåde afhænger af, at privatpersoner og erhvervsfolk er bekendt med deres rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen, og at de henleder opmærksomheden på de problemer, de har med medlemsstaternes lovgivning.

En foreløbig oversigt over de anvendte metoder og de opståede problemer ved kontrollen af gennemførelsen på en række af det indre markeds lovgivningsområder findes i bilag 1. I mange sektorer er de disponible ressourcer klart utilstrækkelige. Problemets omfang er så stort, at der kræves en mere detaljeret gennemgang, for at man kan finde frem til de mest effektive indfaldsvinkler til opgaven, de præcise ressourcebehov og de forskellige muligheder for at reducere behovet for gennemførelsesforanstaltninger.

Medlemsstaterne har hovedansvaret for en yderligere udbredelse af kendskabet til deres gennemførelsesforanstaltninger; imidlertid kan Kommissionen bistå ved at gøre dem mere synlige. Eksempler herpå er anført nedenfor.

1. **Kontrol med gennemførelsesforanstaltningernes overensstemmelse med fællesskabslovgivningen**

Kommissionen finder, at det er nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser af den mest omkostningseffektive måde til at sikre en korrekt gennemførelse som følge af de ovenfor og i bilag 1 nævnte ressourceproblemer. Unionens udvidelse vil uundgåeligt forstærke disse problemer, både med hensyn til lovgivningens omfang og antallet af sprog. De mest effektive måder til at udføre denne opgave i et partnerskab med medlemsstaterne bør tages op til nyvurdering. Denne vurdering bør ske sammen med en undersøgelse af et forslag, hvor der har vist sig at være meget forskellige opfattelser, nemlig mulighederne for under visse omstændigheder at anvende forordninger i stedet for direktiver og dermed begrænse gennemførelsesbehovet. Der vil i september 1994 blive fremlagt en meddelelse herom.

Som hjælp til Kommissionen, når den skal kontrollere, om gennemførelsen er korrekt, og for at forbedre gennemsigtigheden, vil det i kommende direktiver vedrørende det indre marked fortsat blive krævet, at medlemsstaterne i deres gennemførelseslovgivning henviser til de fællesskabsdirektiver, de vedrører, og at de desuden fremlægger gennemførelsesoversigter, der viser overensstemmelsen mellem fællesskabsforanstaltningerne og de nationale foranstaltninger. Denne fremgangsmåde har bevist sin værdi, f.eks. i forbindelse med finansielle tjenesteydelser. Medlemsstaterne vil også blive tilskyndet til at fremlægge oversigter over gennemførelsen af den eksisterende lovgivning.

På de områder af lovgivningen for det indre marked, hvor Kommissionen er meget afhængig af klager som middel til at blive opmærksom på problemer, vil der blive taget skridt til at sikre, at de økonomiske beslutningstagere og de relevante net har et bedre kendskab til metoderne til at henlede opmærksomheden på de vanskeligheder, de måtte støde på, om nødvendigt gennem formelle klager.

De regelmæssige bilaterale møder, der allerede nu afholdes med nogle medlemsstater for at drøfte gennemførelsen, vil blive udstrakt til at gælde for alle medlemsstater, og der vil blive lagt øget vægt på gennemførelsesforanstaltningernes overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2. **Adgang til ajourførte oplysninger om national gennemførelseslovgivning**

Virksomhederne eller deres rådgivere har behov for at vide, hvor de skal søge oplysninger om fællesskabslovgivning og nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende deres sektor. Derfor skal der ske følgende:

- alle nuværende kilder, der refererer hertil, eller hvor hele teksten kan findes frem, både i medlemsstaterne og på EF-niveau, vil blive registreret
- der vil blive foretaget et yderligere fremtød for de trykte materialer og databaser, som produceres af Kommissionen eller Publikationskontoret, og som giver referencerne
- der vil blive foretaget en undersøgelse af brugerbehovene i så henseende og afhængigt af resultaterne af denne undersøgelse vil der ske en tilpasning ved udgangen af 1994 af den nuværende INFO 92 database (og/eller brochurer herfra)
- CELEX-databasen, der administreres af Publikationskontoret, vil blive gjort mere brugervenlig, og dens dækning af referencer til nationale gennemførelsesforanstaltninger, herunder dem der vedrører det indre marked, vil blive ajourført i 1994
- der er en udbudsprocedure i gang med henblik på indførelsen af en helt ny version af CELEX ved udgangen af 1995
- Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne og private forlæggere undersøge, hvorledes referencer eller tekster til nationale gennemførelsesbestemmelser mest omkostningseffektivt kan gøres hurtigere tilgængelige.

II. Sikring af håndhævelseskvaliteten

Hovedinstrumentet til sikring af en effektiv, retfærdig håndhævelse af fællesskabslovgivningen i hele Fællesskabet skal være et velfungerende, løbende samarbejde mellem myndighederne i de enkelte medlemsstater, der er ansvarlige for håndhævelsen, og mellem disse og Kommissionen. Dette bør resultere i en hurtig løsning på mange problemer, men når Kommissionen finder, at en medlesmstat ikke har levet op til sit ansvar, og griber ind over for den pågældende medlemsstat, skal der helst fortsat være mulighed for dialog, således at der selv på dette stadium kan findes løsninger på grundlag af gensidige aftaler, når det er muligt. Endeligt er det

nødvendigt med ordninger til sikring af, at der ikke opstår nye barrierer, f.eks. gennem nationale lovgivningsforanstaltninger, der indvirker på, hvorledes det indre marked fungerer.

1. Administrativt samarbejde

Afskaffelsen af barriererne mellem medlemsstaterne skaber en ny situation, hvor fællesskabslovgivningen og den måde, hvorpå den anvendes i andre medlemsstater, får større betydning for Unionens borgere og erhvervsliv. De har behov for at føle tillid til, at fællesskabslovgivningen administreres lige så pålideligt og effektivt, som deres egne nationale bestemmelser. For at offentlighedens forventninger i så henseende kan opfyldes, er det væsentligt, at de myndigheder, der har ansvaret for at håndhæve foranstaltninger vedrørende det indre marked, udviser en stor samarbejdsvilje og holder hinanden underrettet. Dette gælder specielt, hvor potentielt alvorlige forbrugerspørgsmål kræver et hurtigt svar, og det bør ikke begrænses til de tilfælde, hvor der er risiko for forbrugersundheden. En sådan håndhævelse falder naturligvis ind under medlemsstaternes kompetence, og i mange tilfælde er et sådant samarbejde allerede en selvfølge. Inden for nogle sektorer, herunder dyre- og plantesundhedskontrol, told og beskatning samt social sikring, er der allerede en betydelig grad af koordineret samarbejde på fællesskabsplan, men i andre sektorer er håndhævelsen meget uensartet fra en medlemsstat til en anden. Eksisterende samarbejde som det, der er foregået med hensyn til social sikring siden 1959, skal understøttes af konkrete foranstaltninger, særlig opbygningen af et net til kommunikation og dataudveksling mellem administrationer.

1. Rammer for administrativt samarbejde

Med dette i erindring fremsender Kommissionen en meddelelse til Rådet, som det skal tage stilling til i december 1993, med henblik på iværksættelsen af et arbejdsprogram for at lette det administrative samarbejde. Denne meddelelse vil bl.a. indeholde følgende punkter:

a) Rådet støtter en række vejledende samarbejdsprincipper.

b) Kommissionen forpligter sig til at foretage en undersøgelse af det eksisterende samarbejde i de forskellige sektorer af det indre marked, navnlig der, hvor fællesskabslovgivningen ikke allerede giver detaljer om håndhævelsen af dens ledende principper, og med det formål at iværksætte eller om nødvendigt styrke samarbejdet.

c) Kommissionen indfører støtteforanstaltninger.

I en anden meddelelse, der vil blive forelagt ved udgangen af 1993, gennemgår Kommissionen den hurtige svarservice, der er blevet oprettet for at behandle hastesager, som opstår i kølvandet af det indre marked og anbefaler nogle foranstaltninger for at stramme procedurerne op og øge samordningen.

Kommissionen forbereder også en meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder.

I betragtning af den betydelige succes, der har været med pakkemøder, som er et middel til partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne og som skal benyttes til at nå frem til mindelige løsninger af eksisterende tvister om nationale loves overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, vil Kommissionen i givet fald udvide dem til alle medlemsstaterne og øge deres hyppighed.

2. Støtte til administrativt samarbejde

Kommissionen vil inden for rammerne af sine beføjelser og ressourcer iværksætte et program med støtteforanstaltninger, som afpasses efter de enkelte sektorer, og som skal indeholde:

a) udvikling af et kommunikations- og dataudvekslingsnet for unionsmyndigheder

Det voksende behov for administrativt samarbejde kræver, at der oprettes et effektivt, fortroligt og brugervenligt system for kommunikation og dataudveksling mellem myndighederne, bl.a. elektronisk post. Elektronisk post på grundlag af X400-standardserier kan tilvejebringe den nødvendige kapacitet til et større antal forskellige informationsudvekslingstyper under den forudsætning, at et sådant nets komponenter alle opfylder de samme interoperabilitetskrav. Et sådant elektronisk postnet kan først blive rigtigt operationelt, når der er tilsluttet et tilstrækkeligt antal systemer, og de er sammenkoblet via en

operationel elektronisk posttjeneste, der sikrer kommunikationen med alle de pågældende myndigheder. Det administrative samarbejde vil kun få gavn af denne kommunikationsfacilitet, hvis den er almindeligt tilgængelig; der må opnås en vis kritisk masse af kompatible slutbrugersystemer og tilsvarende netfaciliteter. Det er nødvendigt med:

- en fremskyndet, vidtspændende indførelse af et elektronisk postnet (EUROMAIL)
- kombineret med en høj grad af samordning mellem de tretten involverede myndigheder
- en række støtteforanstaltninger, der skal lette den operationelle brug og yderligere udvikling af nettet.

Kommissionen foreslår, at Unionens offentlige myndigheder hurtigt tager dette initiativ, for at den prioriterede målsætning - effektiv styring af det indre marked - med kort frist kan gennemføres, medens der samtidig ydes et direkte bidrag til at nedsætte omkostningerne for erhvervslivet og borgerne. Kommissionen sigter derfor på:

- at Rådet hurtigt træffer beslutning om at anvende en enkelt teknologi (X400) som grundlag for elektronisk post hos alle de myndigheder, der er beskæftiget med styringen af enhedsmarkedet, og fastlægger vilkårene for en samordnet gennemførelse samt fællesskabsfinansiering
- at de tretten berørte myndigheder gravis indfører de nødvendige systemer, dvs. både på fællesskabsplan og nationalt plan, i de kontorer, der er inddraget i styringen af det indre marked og i Unionens beslutningsproces på grundlag af i fællesskab aftalte interoperabilitetskrav, og deres sammenkobling med henblik på oprettelsen af en elektronisk posttjeneste; denne proces bør være afsluttet ved udgangen af 1995
- indførelsen af mekanismer for finansiel fællesskabsstøtte specielt gennem TNA/IDA til virkeliggørelse af EUROMAIL på grundlag af i fællesskab aftalte principper og gennemskuelige procedurer
- en række støtteforanstaltninger vedrørende operationel anvendelse og yderligere udvikling af EUROMAIL-nettet, som f.eks. en planlægningsproces, der skal give en omfattende oversigt over behov, fælles sikkerhedsregler og -procedurer, harmoniserede databeskyttelsesregler, informationsudveksling om administrative procedurer.

Under undersøgelsen af det administrative samarbejde, vil der specielt blive fokuseret på myndighedernes behov for at udveksle oplysninger med henblik på at kortlægge yderligere krav, flaskehalse og manglende net såvel som gennemførselsprioriteter. Resultaterne af undersøgelsen vil blive anvendt inden for det foreslåede IDA-program (Interchange of Data between Administrations) til støtte for den koordinerede gennemførelse af projekter af fælles interesse og for at sikre interoperabilitet mellem net og netkomponenter.

Andre foranstaltninger

b) Kommissionen skal udarbejde fortolkende vejledninger om lovgivning og offentliggøre fortolkende meddelelser til hjælp for en ensartet håndhævelse, f.eks.:

- Fortolkende vejledninger
- i den offentlige indkøbssektor fortolkende vejledninger for offentlige indkøbsaftaler, bygge- og anlægskontrakter (herunder vand, transport, energi og telekommunikation) og en vejledning for hver enkelt medlemsstat om de nationale regler for offentlige indkøb

- Fortolkende meddelelser
- revision af de fortolkende meddelelser om parallelimport af farmaceutiske produkter og om procedurerne for modtagelse og registrering af motorkøretøjer (1994)
- vedtagelse af fortolkende meddelelser om sektorer, hvor en gennemgang af situationen i medlemsstaterne viser, at der er behov for at sikre frie bevægelser: kvalitetsmærker, messer og udstillinger, privat import af medicin, distribution af aviser og magasiner og visse former for salgsfremme (1994-95)
- vedtagelse af en fortolkende meddelelse om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse for handel med industriprodukter.

Sådanne vejledninger og meddelelser vil naturligvis være til hjælp for ikke blot håndhævelsesmyndighederne men også for de pågældende økonomiske beslutningstagere.

c) de eksisterende programmer for udveksling af embedsmænd mellem medlemsstaterne, f.eks. KAROLUS-programmet og MATHAEUS-programmet for toldembedsmænd, skal fortsætte

d) der skal afholdes ad hoc-møder, seminarer og konferencer om håndhævelsesspørgsmål

e) der skal indsamles, oversættes og cirkuleres oplysninger om nationale håndhævelsesstrukturer og -praksis

f) på grundlag af den gennemgang af de enkelte sektorer, der er nævnt under 1b), vil det kunne vurderes, om der eventuelt er behov for fællesskabsstøtte til styrkelse af de administrative infrastrukturer.

På områder, hvor samarbejdet baseret på fællesskabsdirektiver netop er startet, som f.eks. videnskabeligt samarbejde med hensyn til officiel levnedsmiddelkontrol, skal der benyttes passende

midler til at sikre dette samarbejdes effektivitet.

På områder, hvor samarbejdet allerede er udbygget, kan det forventes, at de nuværende strukturer fortsætter som tidligere eller udvikles yderligere, som i et forslag vedrørende told og landbrug[5].

2. Forebyggelse af nye barrierer

Der vil ikke være megen mening i at gennemføre programmet for enhedsmarkedet og fjerne hindringerne for de frie bevægelser, hvis det tillades, at denne frihed undermineres gennem gradvise lovændringer i medlemsstaterne.

Kommissionen ønsker at understrege, at medlemsstaterne bør undersøge, om påtænkt national lovgivning eventuelt vil kunne udgøre en urimelig risiko for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital som forudset i artikel 7A.

Selv om Kommissionen agter at have opmærksomheden henledt på proportionalitetsprincippet i forbindelse med fremtidig fællesskabslovgivning vedrørende det indre marked, er det også medlemsstaternes opgave at forsøge at hindre, at der bliver vedtaget national lovgivning, hvis skadelige virkninger på det indre marked kunne stå i misforhold til fordelene på nationalt plan.

De potentielt negative virkninger af regulerende nationale aktiviteter bør ikke undervurderes på områder, hvor Fællesskabet under overholdelse af nærhedsprincippet agter at iværksætte fælles foranstaltninger på grundlag af instrumenter, der anvendes på frivillig basis og efter aftale (standardisering, erhvervsinterne aftaler osv.)

Et godt eksempel på et instrument, der sætter Fællesskabet i stand til at undgå, at der opstår nye barrierer, gennem en procedure, der sikrer gennemskueligheden, er direktiv 83/189/EØF, der kræver en anmeldelse af lovgivning eller standarder, der kan have indvirkning på de frie varebevægelser. Rådet har vedtaget en fælles holdning til et forslag om ændring af dette direktiv for at udfylde huller i dets dækning. Hvad angår finansielle tjenesteydelser, er der i de relevante direktiver[6] fastsat anmeldelseskrav for tilfælde af afslag på gensidig anerkendelse af kreditinstitutter, forsikringsvirksomheder og investeringsvirksomheder (og også i tilfælde, hvor der iværksættes sanktioner). Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de tilfælde, hvor de afslår at give institutter ret til at oprette afdelinger i en anden medlemsstat, og Kommissionen aflægger beretning herom hvert andet år.

Nedennævnte foranstaltninger er udformet for at udvide anvendelsen af sådanne procedurer med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

1. Gensidige oplysninger om nationale bestemmelser, der afviger fra princippet om frie varebevægelser

Nu hvor vi har et enhedsmarked, hvor den gensidige anerkendelse må prioriteres i tilfælde, hvor de nationale bestemmelser ikke er harmoniseret, må der tages skridt til at sikre, at det straks bringes til Kommissionens og de øvrige medlemsstaters kendskab, når en medlemsstat for at tilgodese et ufravigeligt hensyn eller af en af de grunde, der er specificeret i traktatens artikel 36, gør en undtagelse fra princippet om modtagelse af varer fra andre medlemsstater.

Kun når forholdene er helt gennemskuelige, kan der hurtigt findes en løsning, når der opstår barrierer for de frie varebevægelser

---

5 Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne - KOM(93) 350 endelig udg. af 1.9.1993

6 Direktiv 89/646/EØF, artikel 21; direktiv 92/49/EØF, artikel 40; direktiv 93/22/EØF, artikel 19

- enten på frivillig basis mellem de berørte medlemsstater, hvilket må foretrækkes,
- eller om nødvendigt på fællesskabsplan, før disse problemer får skadelige virkninger for erhvervslivet, forbrugerne og mere generelt unionsborgerne.

Som opfølgning af sin meddelelse til Rådet og Parlamentet om forvaltning af den gensidige anerkendelse af de nationale bestemmelser efter 1992 vil Kommissionen inden udgangen af 1993 foreslå, at der indføres en enkel procedure for informationsudveksling mellem medlemsstaterne og med Kommissionen, der vil gøre det muligt for Unionen at kontrollere den gensidige anerkendelse af nationale bestemmelser, der ikke er blevet harmoniseret på fællesskabslan.

2. Anmeldelsesprocedure for tjenesteydelser

Kommissionen overvejer, hvorvidt det på det ikke-harmoniserede område kan være nødvendigt at indføre mere formelle anmeldelsesprocedurer for ny lovgivning om tjenesteydelser, i det mindste inden for nogle sektorer. Det første eksempel vil fremgå af den grønbog, der forberedes om kommerciel kommunikation på det indre marked, og hvori der vil blive foreslået, at der indføres et system med forhåndsanmeldelse af nationale lovforslag på dette område.

3. Sanktioner over for medlemsstaternes overtrædelser

Traktatens nye artikel 171 giver Kommissionen mulighed for at indbringe sagen for Domstolen, når en medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom, for at få angivet størrelsen af det faste beløb, som den pågældende medlemsstat skal betale. Hvis Domstolen fastslår, at medlemsstaten faktisk ikke har efterkommet dommen, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Kommissionen må præcisere, hvorledes den vil gøre brug af denne nye beføjelse såvel som visse allerede eksisterende beføjelser.

Alt efter, hvike sager der opstår, vil Kommissionen overveje, hvad der skal gøres, og hvilke kriterier den agter at anvende i henhold til traktatens artikel 171.

III. Klageadgang: Domstolsadgang og retligt samarbejde

Forvaltning af reglerne vedrørende det indre marked forudsætter, at de nationale institutioner og fællesskabsinstitutionerne ved brud på fællesskabslovgivningen har de nødvendige midler til at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes: det er et fundamentalt krav til ethvert retssystem. Situationen i Unionen er i så henseende enestående derved, at fællesskabslovgivningens anvendelse i det store og hele afhænger af de enkelte medlemsstaters domstole. Med det indre marked følger uundgåeligt en stigning i antallet af tilfælde, hvor statsborgere i en medlemsstat nødsages til at kræve deres rettigheder i en anden: modsat udgør tvivlen med hensyn til, hvorvidt der er mulighed for og nem adgang til at gøre dette, en væsentlig hindring for grænseoverskridende transaktioner, og derfor for at enhedsmarkedet kan fungere tilfredsstillende.

Unionen skal ikke tilstræbe en harmonisering, der fjerner de særlige træk ved de nationale domstole. Imidlertid har både medlemsstaterne og Kommissionens pligt til at tage de nødvendige skridt til at fjerne den ovennævnte form for tvivl, således at enhedsmarkedet ikke besværliggøres. Dette betyder i første række, at kendskabet til fællesskabsretten skal forbedres, således at de nationale domstole - uden at EF-Domstolens jurisdiktion i henhold til EF-traktaten foregribes - får de bedst tænkelige muligheder for at anvende fællesskabsretten: dette kræver en informationsindsats, herunder forbedring af gennemskueligheden af fællesskabslovteksterne og

undervisning i fællesskabsret. Også mere omfattende spørgsmål, såsom en lettere domstolsadgang, må overvejes. De mellemstatslige Bruxelles- og Rom-konventioner er af særlig betydning for det indre marked: medlemsstaternes ratifikation heraf må afsluttes og eventuelle forbedringer undersøges.

Det er nødvendigt med en større gennemskuelighed med hensyn til de sanktioner, der kan iværksættes ved overtrædelse af lovgivningen vedrørende det indre marked. Medlemsstaterne har i en erklæring som bilag til traktaten om Den Europæiske Union anerkendt, at de foranstaltninger, der træffes i de forskellige medlemsstater, bevirker, at fællesskabsretten anvendes lige så effektivt og lige så strengt som den nationale lovgivning.

Ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union og specielt den "tredje søjle" vedrørende samarbejde om retsvæsen og indenrigsanliggender, giver en ny kontekst for fremskridt på dette område. Kommissionen vil fremme foranstaltninger, der øger samordningen og samarbejdet på retsområdet mellem medlemsstater og Kommissionen. Der kan også påtænkes særlige former for samarbejde med Domstolen for De Europæiske Fællesskaber, specielt ved at fremme et større kendskab til Domstolens retspraksis.

Der planlægges følgende handlingsprogram for årene 1994-1996.

1. Forbedret adgang til lovgivning

Rådet påregner i 1994/95 at vedtage en Partnership Plan for Dissemination for yderligere udbredelse af kendskabet til fællesskabsretten i retskredse. De kompetente nationale myndigheder og berørte fagkredse (dommere, advokater, juridiske rådgivere, retsembedsmænd osv.) vil blive hørt fra og med begyndelsen af 1994. Planen skal omfatte:

- konkrete foranstaltninger til udbredelse af kendskabet til fællesskabsretten for at gøre den lettere tilgængelig. Disse foranstaltninger skal bygge på initiativer, der allerede er indledt: konsolidering af lovgivningen vedrørende det indre marked i overensstemmelse med de behov, Kommissionen har fastlagt; uformelt konsoliderede tekster og forbedringer af INFO 92-databasen og CELEX (se også afsnittet om information og kommunikation)
- vedtagelse af en fortolkende meddelelse om statens erstatningsansvar efter overtrædelse af fællesskabsretten (Francovich og Bonifaci-kendelsen) i 1994/95, så snart Domstolen har afsagt kendelse i to verserende sager på dette område
- vedtagelse af en fortolkende meddelelse om fri bevægelighed for tjenesteydelser fulgt af én om fri etableringsret. Der vil om nødvendigt blive udarbejdet mere specifikke meddelelser for de enkelte sektorer
- forbedring af de nationale sanktioners gennemskuelighed gennem et krav om, at de systematisk anmeldes sammen med gennemførelsesforanstaltningerne. Der vil blive modtaget passende bestemmelser i kommende lovforslag vedrørende det indre marked, og medlemsstaterne vil blive anmodet om at fremsende oplysninger om eksisterende lovgivning.

2. Større brug af nationale domstole

Da antallet af sager, der vedrører reglers eller adfærds overensstemmelse med fællesskabsretten, kan forventes at stige betydeligt som følge af enhedsmarkedet, må de nationale domstole være i stand til at træffe afgørelse i et større antal tilfælde, hvis Kommissionen og Domstolen ikke skal blive overbebyrdet. Der påtænkes to initiativer i denne forbindelse:

- En uddannelsesplan (Partnership Plan for Training), der tager sigte på at forbedre juristers viden om og uddannelse i fællesskabsret. Enkle løsninger uden unødvendige strukturer vil blive foretrukket, herunder bedre udnyttelse af eksisterende muligheder inden for rammerne af de aktiviteter, der hører ind under europæiske institutter, som modtager støtte fra Fællesskabet, såsom institutterne i Maastricht, Trier, Brugge og Firenze. I de foreslåede fremgangsmåder vil der desuden være taget hensyn til det store tidspres, der hviler på dommerne. En henstilling, der opmuntrer medlemsstaterne til at sikre, at unge jurister i højere grad uddannes i fællesskabsret, vil være en integreret del af planen, der forventes vedtaget i 1995
- Kommissionen vil sidst i 1993 offentliggøre en grønbog om "forbrugernes domstolsadgang og løsningen af forbrugertvister inden for enhedsmarkedet". Deri gennemgås de nationale procedurer, både inden for og uden for retsvæsenet, for så vidt angår forbrugertvister, og de pilotprojekter, som Fællesskabet har finansieret på dette område, samt anfører de vanskeligheder, der er ved at anvende dem i grænseoverskridende tvister. De foreslåede løsninger vil blive genstand for omfattende

høringer.

3. Bedre mulighed for gensidig anerkendelse af domme

Formålet med Bruxelles-konventionen er at sikre, at en erhvervsretlig dom afsagt i en medlemsstat kan anerkendes og fuldbyrdes i andre medlemsstater med et minimum af formaliteter. Denne konvention er et nøgleelement i det indre marked.

Konventionens udvidelse til Spanien og Portugal er endnu ikke blevet ratificeret af Belgien, Danmark og Tyskland.

Som led i retssamarbejdet er der ved at blive foretaget en analyse af konventionens effektivitet. Kommissionen vil gøre sin del og tage alle skridt, der måtte være nødvendige for at afslutte denne analyse, og gøre status ved udgangen af 1994.

4. Det indre marked og lovkonflikter

Alle medlemsstater undtagen Nederlandene mangler at afslutte ratifikationen af Rom-konventionens udvidelse til Spanien og Portugal, for så vidt angår lovgivningen for kontraktlige forpligtelser.

Da der i de traditionelle muligheder for at løse lovkonflikter i international privatret ikke er taget hensyn til behovene for samarbejde inden for Unionen i et enhedsmarked, vil der blive foretaget en analyse af konventionens effektivitet. Denne starter med en undersøgelse hos medlemsstater og interesserede parter, som skal udgøre grundlaget for forslag i 1995 om forbedring af konventionens anvendelse eller om udvidelse af dens anvendelsesområde.

IV. Evaluering af fællesskabsbestemmelserne

Effektiviteten af lovgivningen vedrørende det indre marked og de dertil knyttede politiske foranstaltninger må evalueres systematisk, hvis manglerne ved de nye rammer skal afhjælpes hurtigt, og hvis de potentielle økonomiske og sociale forbedringer som følge af programmet skal udnyttes maksimalt. Erhvervsliv, forbrugere, lokale og nationale myndigheder samt fællesskabsinstitutionerne har alle en interesse i en detaljeret, nøjagtig vurdering af det indre markeds virkninger. Kommissionens strategiske målsætning er at udvikle et net af kontakter, der vil gøre det muligt at udnytte de kontrolforanstaltninger, der iværksættes af de forskellige berørte parter, til dette formål. Ved at lette kommunikationen og udvekslingen af ideer og resultater mellem de forskellige parter, vil et sådant net kunne gøre det muligt at finjustere og forbedre det indre markeds rammer.

1. Evaluering af de praktiske resultater af lovgivningen vedrørende det indre marked

Denne evalueringsproces bør fokusere på to ting. For det første skal det kontrolleres, at foranstaltningerne i forbindelse med det indre marked formår at fjerne de eksisterende handelsbarrierer, og det skal kortlægges, hvilke områder der kræver en yderligere udbygning af foranstaltningerne, for at målsætningerne hermed kan blive opfyldt fuldt ud.

Eftersom der ved Unionens indre grænser i over et år ikke har været dyre- og plantekontrol, er det f.eks. nødvendigt at evaluere den fællesskabslovgivning, der med hensyn til dyresundhed er vedtaget til gennemførelse af det indre marked. Erfaringen har vist, at dette har givet anledning til mange problemer. Der må derfor drages konklusioner og træffes de nødvendige tilpasningsforanstaltninger. Fri bevægelighed er fortsat hovedformålet med lovgivningen, og enhver foranstaltning bør være begrænset til videnskabelige og veterinære behov. Sygdomsbekæmpende foranstaltninger bør for at være effektive være tilpasset den epidemiologiske situation, og de regulerende foranstaltninger bør være tilstrækkeligt fleksible til at kunne

tilpasses såvel den veterinære situation som det pågældende område. Den gensidige tillid må styrkes, og det må derfor kortlægges, hvilke dyr der handles på det indre marked. Endelig skal de kontrolposter, der efter aftale findes ved de ydre grænser, strengt overholde de fastlagte normer.

Kommissionen vil øge samarbejdet med Det Økonomiske og Sociale Udvalg ved udvælgelsen af de områder, hvor der skal ske yderligere foranstaltninger baseret på oplysninger fra ØSU, herunder oplysninger indsamlet som led i ØSU-høringer, hvortil en række repræsentative organisationer vil blive opfordret til at fremlægge deres praktiske erfaringer med lovgivningen vedrørende det indre marked.

Kommissionen vil også udvide sin brug af rådgivende og kontrollerende udvalg vedrørende teknisk lovgivning for industri- og levnedsmiddelsektorerne, transport, miljø, finansielle tjenesteydelser, offentlige indkøb, told samt handel og distribution, og den vil udvide denne praksis til andre områder, hvor det findes hensigtsmæssigt.

Kommissionen vil udvide sine kontakter med de organer, der har den daglige erfaring med anvendelsen af det indre markeds foranstaltninger og ordningerne om gensidig anerkendelse, samt andre organisationer med specialviden gennem følgende:

- Tovejs-informationsudveksling gennem Kommissionens EIC-net: EF-rådgivningskontorerne og deres værtsstrukturer har allerede vist deres værdi som feedback-kilde i processen med at fjerne handelsbarrierne. Kommissionen foreslår, at EF-rådgivningskontorerne anmodes om at forelægge regelmæssige rapporter om de små og mellemstore virksomheders erfaring med virkningerne af lovgivningen vedrørende det indre marked.
- Der vil i 1994 blive indledt en række undersøgelser i grænseregioner: I grænseregionerne er virksomhederne dagligt konfronteret med forskellige administrative og retlige ordninger og praksis. Disse regioner kan anvendes som "test-cases" for at se, om initiativerne inden for det indre marked har ført til forbedringer for de økonomiske beslutningstagere, og til at finde frem til yderligere aktionsområder.
- Tilrettelæggelse af "workshops" i forskellige sektorer: Skulle omfanget af klager til Kommissionen vise, at anvendelsen af foranstaltningerne vedrørende det indre marked i visse sektorer forkludres af problemer, vil Kommissionens berørte tjenestegrene i samarbejde med de pågældende faglige organisationer tilrettelægge "workshops" i disse sektorer for at undersøge disse problemer.
- Udvikling af kontrolredskaber i forskellige sektorer: Et vigtigt eksempel på denne foranstaltningstype er oprettelsen af et observatorium under Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Indkøb ved udgangen af 1993. Med hensyn til finansielle tjenesteydelser vil Kommissionen forelægge Rådet eller de relevante udvalg i den finansielle servicesektor undersøgelser om anvendelsen og virkningerne af lovgivningen vedrørende det indre marked. F.eks. skal Kommissionen forelægge en serie på 14 rapporter om specifikke områder, der reguleres af direktiver, f.eks. vil der ved udgangen af 1994 blive fremlagt rapport om, hvorledes direktivet om typegodkendelse af motorkøretøjer fungerer. Kommissionen vil også tilrettelægge særlige undersøgelser om ONP (Open Network Provision) og gensidig anerkendelse af terminaludstyr.

2. Evaluering af de mere generelle virkninger for erhvervslivet og økonmien

Evalueringen skal for det andet fokusere på den generelle vurdering af enhedsmarkedets virkninger for erhvervslivet og økonomien. Dette vil muliggøre en tilpasning af fællesskabspolitikkerne og de nationale politikker i lyset af de strukturelle virkninger af enhedsmarkedets gennemførelse. F.eks. kan feedback fra de praktiske virkninger af lovgivningen vedrørende det indre marked og ordninger for gensidig anerkendelse vise tilfælde, hvor fjernelsen af fysiske, retlige og tekniske hindringer for handelen inden for Unionen og konkurrencen skal suppleres af konkurrenceregler, såfremt det indre markeds konkurrencefremmende potentiel skal virkeliggøres. Supplerende foranstaltninger på f.eks. uddannelsesområdet kan være nødvendige for at hjælpe virksomhederne og arbejdstagerne med at tilpasse sig til de nye økonomiske vilkår.

Kommissionen vil lægge større vægt på analysen af det indre markeds virkninger på erhvervsdynamikken og strategierne samt markedsstrukturerne gennem følgende:

- Udviklingen af statistiske redskaber til evaluering af det indre markeds virkninger. Der er indledt drøftelser mellem Kommissionens berørte tjenestegrene med henblik på dataindsamling i 1994.
- Specialiserede statistiske redskaber på specifikke områder af det indre marked: Statistiske oplysninger fra medlemsstaterne til Kommissionen i overensstemmelse med fællesskabsdirektiver vedrørende offentlige indkøb vil blive udnyttet gennem udviklingen af et informationssystem ("Executive Information System"). Dette system skal levere brugervenlige statistiske præstationsindikatorer og statusrapporter, der skal vise udviklingen i liberaliseringen af de offentlige indkøb. Der udvikles under EURET-programmet særlige informations- og dataindsamlingsnet på transportområdet.
- Færdiggørelse af en rammeforordning om erhvervsstatistik til erstatning for den nuværende årlige undersøgelse af industristrukturer og udvidelse af undersøgelsen til andre servicesektorer for at forbedre tilgængeligheden og sammenligneligheden for de statistiske oplysninger af høj kvalitet, der er nødvendig til evaluering af den økonomiske aktivitet i almindelighed og opfølgning af det indre markeds virkninger i særdeleshed.
- Konkret dækning af det indre markeds virkninger på de enkelte sektorer i kommende udgaver af Panorama of EC-Industry (1995-udgaven) og mere detaljeret behandling af aspekter i relation til det indre marked i kommende udgaver af SMV-observatoriets årsrapport.
- Etablering af et net af forskningscentre, der har erfaringer med analyser af det indre marked (deadline ultimo 1994)
- Udnyttelse af resultaterne af medlemsstaternes undersøgelser
- Lancering i 1994 af en vidtrækkende undersøgelse om det indre markeds virkninger for erhvervslivet og økonomien: Kommissionen har til hensigt at offentliggøre, hvad en sådan undersøgelse, som skal fastsætte parametrene og få analysen i gang, skal indeholde. I Rådets resolution af 7. december 1992, hvori Kommissionen opfordres til at gennemføre en sådan analyse, anmoder Rådet om, at denne undersøgelse behandler det indre markeds virkninger på en lang række faktorer, herunder den økonomiske og sociale samhørighed samt bidrag til en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet.

3. Styrkelse af statistikindsamlingssystemet INTRASTAT

Afskaffelsen af toldformaliteterne pr. 1 januar 1993 medførte, at der blev indført et system til indsamling af statistiske oplysninger om varestrømmen mellem medlemsstaterne, hvor oplysningerne leveres direkte af virksomhederne (INTRASTAT).

De ændringer, som dette nye system medførte, er af et sådant omfang, at de nationale administrationer, der kun havde kort tid til at tage hensyn til dem, fortsat står over for meget store problemer, både med hensyn til indsamling og analyse af oplysningerne.

De erfaringer, der er gjort indtil nu, og analysen af de første resultater giver anledning til forsigtighed. Medlemsstaterne og Kommissionen har ikke desto mindre gjort alt for at træffe eller overveje foranstaltninger, som væsentligt og hurtigt kunne forbedre systemet.

De **vigtigste vanskeligheder**, der skal overvindes, er følgende:

- Svarprocent fra virksomhederne - Det er ikke let at måle svarniveauet. Der findes ingen historiske oplysninger om virksomhederne i alle medlemsstater taget under ét, og det har endnu ikke været muligt at foretage en systematisk sammenligning af resultaterne med de resultater, der er indsamlet fra skattemyndighederne. Mellem 10 og 25% af virksomhederne - med forskelle fra land til land - skønnes ikke at have svaret, og målt på et værdigrundlag svarer det til 5-10% af samtlige virksomheder. Dette fænomen, som navnlig synes at vedrøre små virksomheder,

vil nødvendiggøre en betydelig mobilisering af ressourcer for at forbedre dækningsniveauet. Situationen ser ud til at forbedre sig, efter at der er udsendt påmindelsesbreve.

- Forsinkelse i transmission af oplysninger - Trods den intensive oplysningskampagne, som de nationale administrationer har gennemført med støtte fra Kommissionen, har den sene offentliggørelse af forordningerne ikke altid sat virksomhederne i stand til at tilpasse deres administrative organisation i rette tid. Dette har medført betydelige forsinkelser i transmissionen af oplysninger, som gradvis er ved at blive reduceret.
- Klassifikation af varer - Detaljeringsgraden i den kombinerede nomenklatur har navnlig for små og mellemstore virksomheder uden computersystemer medført, at antallet af de produktlinjer, der skal gives oplysning om, er blevet stærkt forøget og indviklet. Denne virkning er blevet accentueret af, at der ikke findes en tærskel for hver transaktion, idet tærsklerne i det nye system bestemmes af virksomhederne som en funktion af deres betydning i samhandelen inden for Fællesskabet. Levering af nogle oplysninger i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur (navnlig nettomassen) har undertiden rejst problemer.
- Sammenhæng med beskatning - Dette er et af de vigtigste karakteristika ved INTRASTAT-systemet. De begrænsninger, som det indebærer for de statistiske oplysninger med hensyn til at bestemme referenceperioden eller behandlingen af visse varebevægelser (f.eks. kontraktarbejde), komplicerer i et vist omfang den økonomiske betydning af statistikkerne og sammenligningen mellem de to kilder.
- Behandling af oplysningerne - Tidsmangel i forbindelse med tilpasning af de nationale administrationers computersystemer har haft negative virkninger for informationsbehandlingen, der har ført til forsinkelser ikke blot i poolingen af fællesskabsinterne oplysninger, men også for handelen med tredjelande. De statistiske tjenestegrene har også måttet finde en løsning på den betydelige forøgelse af oplysninger, som de skal behandle. Anvendelsen af tærskler har haft en vis forenklende virkning for det store flertal af virksomheder, men har resulteret i, at det har været en indviklet sag for de nationale administrationer at behandle oplysningerne.
- Edb- og netværkssystemer - De produkter, der blev udviklet som led i EDICOM-projektet, bl.a for at lette medlemsstaternes arbejdsbyrde eller for at tilvejebringe en automatisering af de nationale administrationers databehandling, er nu meget nyttige, men de havde en vanskelig start, fordi de kom sent på markedet, og fordi der kun var kort tid til at udvikle dem. Stillet over for disse vanskeligheder reagerede de nationale administrationer og Kommissionen hurtigt ved enten at træffe eller foreslå egnede foranstaltninger.

Foranstaltningerne tager sigte på at formindske ikke-svarprocenten: oplysningskampagner og kampagner for at påminde virksomhederne om deres oplysningspligt er blevet gennemført i de fleste medlemsstater i løbet af det første halvår og er nu ved at bære frugt.

Med henblik på at supplere de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne (påmindelsesskrivelser, korrigerende oplysninger, undersøgelser, forbedring af registre ...) har Kommissionen foreslået en pakke af foranstaltninger, der nu er ved at blive iværksat:

- nedsættelse af en arbejdsgruppe om definition af tilpasnings- og vurderingsmetoder for indsamlede data
- forslag om udkast til forordning, der skal fremsættes af Kommissionen med henblik på at forenkle opgaven for dem, de er ansvarlige for at udarbejde angivelserne, især med hensyn til klassificering af visse typer varer, angivelse af nettomassen for visse produkter og oplysninger om lavværditransaktioner
- udvikling af edb- og netværkssystemer, der er tilpasset medlemsstaternes behov

- forslag om et udkast til kommissionsforordning med henblik på at få resultaterne fra medlemsstaterne inden for en passende tid og på en regelmæssig måde
- indførelse af et system til udveksling af midlertidige aggregerede resultater, således at der foreligger oplysninger inden de mere detaljerede oplysninger.

Det skal konkluderende understreges, at situationen er forbedret væsentligt i årets løb, men at der fortsat er betydelige forskelle medlemsstaterne imellem. De lande, der har valgt én enkelt angivelse til både statistiske og fiskale formål (Frankrig, Italien) eller valgt to angivelser, som fremlægges samtidigt (Grækenland), har været i stand til at levere detaljerede statistikker inden for en tilfredsstillende tid.

For de andre er forsinkelserne med at fremlægge resultaterne blevet reduceret. Men for at vende tilbage til en normal situation er det imidlertid nødvendigt at gøre en betydelig indsats, særlig for så vidt angår forbedringen af kvaliteten af oplysningernes indhold.

Hovedparten af medlemsstaterne mener på nuværende tidspunkt ikke, at der er behov for at foretage fundamentale revisioner af INTRASTAT-systemet, men det vil være tilrådeligt fra starten at sikre, at de foreslåede foranstaltninger til forbedring bliver effektive.

V. Ressourcer

Forvaltning af reglerne vedrørende det indre marked kræver grundlæggende ændringer i både Kommissionens opgaver, idet den skal påtage sig nye ansvar med hensyn til at overvåge anvendelsen og håndhævelsen af fællesskabsretten, og medlemsstaternes opgaver, idet de må arbejde tættere sammen end nogensinde før. Disse ændringer indvirker også på de samlede ressourcer, der på nationalt plan og fællesskabsplan anvendes til at få det indre marked til at fungere.

Til en vis grad kan de eksisterende ressourcer være tilstrækkelige, såfremt de anvendes på nye måder. Det kan således være muligt for visse tjenestegrene i Kommissionen at benytte flere folk til at kontrollere kvaliteten af den nationale gennemførelse af fællesskabsretten og til at behandle klager fra offentligheden eller spørgsmål om fortolkningen af eksisterende direktiver, for så vidt som de ikke længere er stærkt involveret i udviklingen af og forhandlingerne om ny fællesskabslovgivning. Denne løsningsmodel har imidlertid visse begrænsninger, hvoraf nogle allerede fremgår af tidligere afsnit i dette dokument: omfanget af den nationale lovgivning, der skal undersøges, kan være meget stor, klager eller spørgsmål vedrørende fortolkningen kan være komplicerede, og samme tjenestegren, som tager sig af disse opgaver, kan stadig være aktivt involveret i at foreslå ny lovgivning, herunder nogle af de mange gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige som følge af den eksisterende lovgivning. For nogle opgaver er det allerede klart, at de nuværende ressourcer ikke kan strækkes yderligere.

Kommissionen finder, at en effektiv forvaltning af fællesskabslovgivningen vedrørende det indre marked vil være mere ressourcekrævende end dens forberedelse. Kommissionens nuværende ressourcer udtrykt i antal af personer eller budgetbevillinger er bemærkelsesværdigt beskedne sammenholdt med de nationale myndigheders ressourcer til samme formål, og med hvad der generelt forventes af være Kommissionens ansvar. Uden flere ressourcer på nogle områder vil Kommissionen ikke kunne forvalte sine opgaver ordentligt.

Kommissionen vil derfor under sin forberedelse af forslagene til 1995-budgettet overveje, i hvilken udstrækning det er nødvendigt at revidere dens prioriteter for at tage mere hensyn til udgifterne til at forvalte det indre marked. Nogle af de foranstaltninger, der planlægges i dette program, såsom undersøgelsen af de administrative samarbejdsmekanismer vil give yderligere oplysninger, som kan være grundlaget for supplerende budgetbehov. Kommissionen antager, at den kan regne med Rådets og Europa-Parlamentets støtte i den forbindelse.

Afsnit C - Udbygning af det indre marked

Gennemførelsen af det generelle retsgrundlag, som er forudset i hvidbogen fra 1985, samt forskellige foranstaltninger til sikring af, at fællesskabslovgivningen anvendes effektivt og ensartet som beskrevet i de foregående dele af dette program, bidrager allerede væsentligt til, at det indre marked kan fungere på korrekt vis. Den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital, som er hvidbogens oprindelige mål, vil skabe det nødvendige grundlag for økonomisk opsving og Fællesskabets fremtidige konkurrenceevne.

Men et sådan statisk syn på det indre marked, hvor man anser administrationen af eksisterende lovgivning for at være tilstrækkelig, vil ikke kunne give det fulde økonomiske og praktiske udbytte, som et fælles marked bør give. Kommissionen nævner i sit arbejdsdokument fra juni 1993 en række supplerende foranstaltninger - hvoraf nogle, men langt fra alle, kræver lovgivningsinitiativer - som blev foreslået med henblik på at styrke Fællesskabets eksisterende retsgrundlag ved at løse nogle problemer, som måske ikke var forudset i hvidbogen, men som afspejlede markedsoperatørernes tanker og prioriteter.

Reaktionen på markedet var klar og tydelig. De reaktioner, som Kommissionen fik under høringerne, som fandt sted på grundlag af arbejdsdokumentet, støttede i hovedtræk Kommissionens opfattelse af, at der på dette område stadig var ting at gøre for Fællesskabet. Handels- og industriorganisationerne støttede på det kraftigste en fortsat harmonisering af lovgivningen inden for et begrænset antal områder, som f.eks. direkte beskatning og beskyttelse af intellektuel ejendomsret, ligesom de mindre virksomheder pressede på for at få gennemført supplerende foranstaltninger, som kunne hjælpe dem med i højere grad at udnytte de muligheder, som oprettelsen af et fælles marked giver. Forbrugerorganisationerne hilste Kommissionens forpligtelse til at beskytte forbrugernes interesser velkommen, men slog til lyd for en betydelig mere ambitiøs plan. En lang række andre organer, herunder Europa-Parlamentet og visse nationale regeringer, insisterede på, at der skulle gøres mere ved konkurrencepolitikkens rolle i forbindelse med den måde, hvorpå det indre marked skal fungere. Andre lagde vægt på at sikre, at administrationen af det indre marked ville være forenelig med Fællesskabets forpligtelse til fortsat udvikling og beskyttelse af miljøet.

De andre fællesskabsinstitutioner var enige i, at der bør indgå et dynamisk element i det strategiske program. Europa-Parlamentet meddelte, at Fællesskabet skulle afvise "vent og se"-holdningen og træffe yderligere foranstaltninger vedrørende det indre marked med henblik på at øge den økonomiske vækst. Det Økonomiske og Sociale Udvalg var generelt enig i Kommissionens opfattelse af, hvorledes det indre marked skulle udbygges, og fremhævede, at der var behov for et godt samspil med andre fællesskabspolitikker og en mere integreret tilgang til transeuropæiske net. I formandskabets konklusioner fra Rådets møde om det indre marked den 27. september støtter man det politisk fornuftige i, at et program - hvor det er nødvendigt, og i den udstrækning det er nødvendigt - omfatter den dynamiske opbygning af et fælles marked til brug for borgerne.

Kommissionen forelægger derfor en samling foranstaltninger, der udgør en "anden fase" i opbygningen af det indre marked. Disse foranstaltninger er udvalgt på grundlag af et ledende princip, som tager højde for den nye situation, som Unionen befinder sig i.

- For det første er der et altoverskyggende behov for at øge konkurrencen på det indre marked. De lovgivningsmæssige hindringer for adgangen til markedet, som nu er blevet fjernet, må ikke erstattes af en konkurrencehæmmende adfærd hos markedsoperatørerne. De offentlige myndigheder må være mere overvågende, så man kan sikre, at det fælles marked faktisk også er åbent for alle på lige vilkår.
- Ved udbygningen af det indre marked skal man tage højde for, at Fællesskabets politiske målsætninger er blevet udvidet i traktaten om Den Europæiske Union, hvis ikrafttræden udgør et nyt udgangspunkt for alle unionspolitikker. Det er på ny blevet bekræftet, hvor vigtig miljøpolitikken, industripolitikken og forbrugerbeskyttelsespolitikken er, samt hvor stort behovet for transeuropæiske net er. Den eksisterende politik vedrørende det indre marked bør derfor tages op til fornyet overvejelse.
- Man må sørge for at få fuldt økonomisk udbytte af det indre marked, så man kan fremskynde forbedringen af Fællesskabets konkurrenceevne og økonomiske præstation. Dette vil kræve en ny fleksibilitet med hensyn til valget af politiske instrumenter. I nogle tilfælde vil det være nødvendigt at sætte sin lid til fakultative instrumenter eller organisationer, som om nødvendigt får støtte og hjælp af offentlige myndigheder, som f.eks. på standardiserings- og kvalitetsområdet. På andre områder, som f.eks. selskabsret, beskatning eller beskyttelse af intellektuel ejendomsret, vil man skulle skabe mere gunstige retsforhold for at opmuntre selskaberne til at drive virksomhed på tværs af hele kontinentet. Det er også med dette mål for øje, at der i stor målestok etableres en fysisk infrastruktur i form af transeuropæiske net.
- Endelig kræver den skiftende politiske situation inden for Unionen nye arbejdsmetoder til udbygning af politikken vedrørende det indre marked. Alle større fællesskabsinitiativer på dette område skal bygge på gennemsigtighed og en regelmæssigt tilbagevendende vurdering af, om politikken er rimelig. Offentligheden er begyndt at kræve flere oplysninger, og borgerne skal holdes effektivt og systematisk informeret om de rettigheder og fordele, de opnår på det indre marked.

I det følgende afsnit fremlægges derfor en bred palette af politiske instrumenter, hvor ny lovgivning spiller en relativ lille rolle. En stor andel af denne del af programmet beskæftiger sig med, hvordan man ad frivillighedens vej kan nå Fællesskabets mål. På de områder, hvor supplerende lovgivning for det indre marked anses for at være nødvendig, vil denne blive udbygget på grundlag af princippet om proportionalitet og gennemsigtighed samt efter en grundig høringsprocedure - som det har været tilfældet med dette strategiske program. Kommissionen vil om nødvendigt offentliggøre sine mere omfattende lovgivningsintentioner på et tidligt tidspunkt, så interesserede parter får mulighed for at tage stilling til, om lovgivning efter deres mening er nødvendig, og i givet fald hvilken form den bør tage. Den efterfølgende angivelse af områder, hvor lovgivningsinitiativer måske er nødvendige, udgør første trin i processen. Hvert enkelt forslag vil derefter blive gjort til genstand for yderligere høringer.

Som anført nedenfor i afsnit E vil denne del af programmet regelmæssigt blive vurderet i lyset af Kommissionens årlige rapport om det indre markeds funktion.

I. Gennemsigtighed og proportionalitet i nye fællesskabsforanstaltninger; gennemsigtighed i procedurer; kommunikation og information

Gennemsigtighed i forbindelse med Fællesskabets lovgivningsproces, lovgivningstekster samt anvendelsen heraf og konsekvenserne for enkeltpersoner og virksomheder spiller en central rolle, når man skal bringe Unionen nærmere til borgerne. Mennesker overalt i Unionen har behov for oplysninger om de love, som gælder for dem, hvis de skal kunne vurdere, hvilke muligheder det indre marked giver, og hvis de skal kunne gøre brug af disse muligheder. De har også behov for forsikringer om, at der kun gennemføres nye love, hvis det er nødvendigt, at anvendelsesomkostningerne derved minimeres, og at lovene er kohærente både i sig selv og i forhold til eksisterende lovgivning. De tiltag, der skitseres i det følgende, skal tjene disse mål. De andre fællesskabsinstitutioner og medlemsstaterne må imidlertid også yde deres bidrag.

1. Gennemsigtighed og proportionalitet i forbindelse med udarbejdelsen af ny fællesskabslovgivning

Med henblik på at sikre at fællesskabslovgivningen om det indre marked er kohærent i enhver henseende, bør ethvert nyt lovgivningsinitiativ vurderes inden for en analytisk ramme, der skal vejlede Kommissionen lige fra den første fase i det indledende arbejde og frem til vedtagelsen af den pågældende foranstaltning.

Kommissionen kan ikke påtage sig at vurdere, om der er behov for yderligere lovgivning uden at høre de personer, der berøres direkte heraf. Hvis Kommissionen på et tidligt tidspunkt i udarbejdelsen af forslag om fællesskabsforanstaltninger bekendtgjorde sine lovgivningsintensioner, ville interesserede parter blive opmærksomme herpå. En sådan bekendtgørelse vil samtidig være et væsentligt bidrag i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsforslag.

Proportionalitetsprincippet er med til at fastholde den logiske sammenhæng, idet det sikrer, at der sættes regulerende ind i et omfang, der står i rimeligt forhold til de faktiske behov og den effektivitet, der er nødvendig, hvis man skal nå de pågældende mål.

Gennemsigtighed, proportionalitet og kohærens i lovgivningen

På baggrund af en indledende undersøgelse, som allerede blev gennemført i forbindelse med opfølgningen af Sutherland-rapporten, vil Kommissionen inden midt på året 1994 udarbejde systematiske retningslinjer for en vurdering af behovet for lovgivning om det indre marked, dens form samt interne og eksterne kohærens. De følgende faktorer vil indgå i metoden:

- **indgrebsbehovets oprindelse**; fastlæggelsen af de relevante fællesskabsmål
- **identificeringen af en hindring for fri bevægelighed**, som er begrundet i traktatens artikel 36 eller 56 eller i Domstolens jurisprudens eller er nødvendig, hvis retssikkerheden skal garanteres eller markedet fungere tilfredsstillende, når anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse volder praktiske problemer
- **de økonomiske konsekvenser af den foreslåede lovgivning**: de positive virkninger på økonomien som helhed (i stedet for blot på den direkte berørte sektor) og eventuelle omkostninger foranlediget heraf. Kommissionen vil undersøge, hvilken metode der gør det muligt at foretage en sådan analyse. Dette vil ske under hensyntagen til, at Kommissionen skal forbedre og styrke systemet til vurdering af konsekvenserne for erhvervslivet samt overveje anvendelsen af detaljerede cost-benefit-analyser, når der fremsættes forslag til fællesskabslovgivning

- **anvendelsen af proportionalitetsprincippet** ved fastlæggelse af, hvordan harmoniseringen bør opnås (instrumentets art (obligatorisk eller fakultativt) og indhold), så foranstaltningerne ikke går ud over det, der er nødvendigt til sikring af traktatens mål. Harmoniseringsmåden vælges ud fra en skala, der spænder fra anvendelsen af frivillige instrumenter, over valgfri harmonisering og minimumsharmonisering til fuld harmonisering
- **en forbedring af Kommissionens interne høringsprocedurer vil ligeledes sikre kohæsionen.**

Den 2. december 1992 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "større åbenhed i Kommissionens arbejde", hvori der fastsættes en procedure især vedrørende bekendtgørelse. Kommissionen vil herefter i visse tilfælde i Den Europæiske Unions Tidende (C-udgaven) offentliggøre et kort resumé af det påtænkte initiativ samt oplysninger om, hvordan man kan erhverve kopier af dokumentet. Kommissionen vil bestræbe sig på at sikre, at denne metode også anvendes effektivt i praksis.

Man bør især opmuntre til brugen af grønbøger med henblik på i højere grad inddrage de berørte parter.

2. Kommunikations- og informationsforanstaltninger

Hvis enkeltpersoner og erhvervsvirksomheder i Unionen skal kunne drage fordel af et stort marked uden grænser, skal de informeres om de muligheder, markedet giver, og have kanaler til rådighed, hvorigennem de kan anmelde deres behov. Dette krav gælder for mange aspekter af politikken omkring det indre marked, f.eks. adgang til domstolene, administrativt samarbejde og støtte til virksomheder, især til organisationer, der rådgiver små virksomheder. Dette behandles tillige i de afsnit i dette program, der beskæftiger sig med disse aspekter.

Kommissionen er ved at opbygge en kommunikationsstrategi, der på systematisk og koordineret vis inddrager alle fællesskabsinstitutioner, nationale administrationer og ikke-statslige organisationer. I den forbindelse har Kommissionen den 30. juni 1993 vedtaget meddelelsen "Kommissionens informations- og kommunikationspolitik - en ny linje. Kommissionen havde i øvrigt allerede vedtaget sin første beslutning om dette emne den 5. maj 1993, hvori det beskrives, hvordan information og kommunikation skal styrkes i forbindelse med det indre marked. Man har bestemt målgrupperne og fastsat, at offentligheden i al almindelighed, ungdommen, forbrugeren, industri og erhverv samt informationsmedarbejderen i de nationale administrationer er højt prioriterede målgrupper i 1994. Området vil fortsat blive styrket, idet man opstiller hovedmål (i første omfang de områder, hvor manglen på information er størst) og organisere de ressourcer, som står til rådighed på fællesskabsplan og nationalt plan, på grundlag af et partnerskab med medlemsstaterne.

Når det drejer sig om direkte at stille oplysninger til rådighed, vil Kommissionen i stadig større udstrækning ty til mediespecialister med henblik på at formidle oplysningerne om det indre markeds funktionsmåde mere professionelt og målrettet.

Medlemsstaterne er på grund af de allerede eksisterende systemer, bedre ressourcer og deres kendskab til særlige lokale faktorer, godt rustet til at gennemføre informationskampagner. Kommissionen vil søge at koordinere sådanne tiltag bedre med medlemsstaterne f.eks. ved at offentliggøre en komplet liste over informationskampagner på nationalt plan og fællesskabsplan samt ved at forsyne medlemsstaterne med de nødvendige publikationer samt give dem adgang til Fællesskabets databaser.

Fag- og erhvervsorganisationer spiller også en vigtig rolle, både i sig selv og som mellemled for Kommissionen (f.eks. Fællesskabets rådgivningskontorer og informationskontorernes netværk) og ved at videregive oplysninger om de enkelte sektorers behov. Der kan f.eks. regelmæssigt afholdes møder med organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, med henblik på at forbedre den

strøm af informationer om relevante fællesskabsaktiviteter, der tilflyder disse organisationer.

a) Kommissionen stiller følgende oplysninger til rådighed

- **En årlig rapport** om, hvordan Fællesskabets indre marked fungerer
- Denne rapport vil blive offentliggjort ved udgangen af hvert år og skal gøre lovgivningen og gennemførelsen heraf mere gennemsigtig. Dermed udvides den dækning, som forskellige andre rapporter[7] om gennemførelsen af hvidbogen fra 1985 giver, til at omfatte det indre markeds funktionsmåde som helhed.
- Den årlige rapport består af to dele. Første del indeholder en politisk orientering samt en opsummering af rapporten og hovedpunkterne i det forløbne år. Anden del indeholder de mest relevante oplysninger om det indre markeds funktionsmåde samt en vurdering af de foranstaltninger, der er truffet inden for de forskellige sektorer. Den dækker således lovgivning, der eksisterede før 1985, den nye udvikling i fællesskabsretten og tiltag, som ikke var en del af hvidbogens forslag.

- **Databaser**
- Den væsentligste af de databaser, som giver oplysninger om det indre marked, er **INFO 92**, som i stadig større omfang er kommet til at indeholde informative "konsoliderede udgaver" af fællesskabslovgivningen om det indre marked på alle ni officielle fællesskabssprog og samtidig omfatter fællesskabslovgivningen som sådan, lovgivningsforslag og referencer til nationale gennemførelsesforanstaltninger, spørgsmål og svar vedrørende det indre marked samt en sektion om socialpolitik. Den konsoliderede lovgivning, der på nuværende tidspunkt indgår heri, dækker lægemidler, levnedsmidler og selskabsret. Der etableres en ny sektion, som giver offentligheden svar på centrale spørgsmål vedrørende EUROPA UDEN GRÆNSER. Denne reaktion på offentlighedens ønsker samt den videre udbygning af sektionen vil blive fulgt kraftigt op i 1994. Den måde, hvorpå disse oplysninger spredes, skal videreudvikles, så den afspejler behovene efter 1992, men enhver ændring vil tage udgangspunkt i resultaterne af den undersøgelse, der som anført ovenfor under "Adgang til ajourførte oplysninger om national gennemførelseslovgivning" vil blive gennemført i begyndelsen af 1994. Oplysningerne i INFO 92-databasen vil blive spredt bedre, i og med at de stilles til rådighed via mere almene offentlige europæiske net.
- **CELEX**, der nu er underlagt Publikationskontoret, vil fortsat være den primære kilde, når det drejer sig om lovgivning og retspraksis, f.eks. vedrørende det indre marked i løbende tekst, og Kommisionen vil stå i tæt kontakt med kontoret for at sikre, at den moderniseringsproces, der er undervejs, giver mulighed for en hurtigere indlæsning af tekster og dermed øger basens effektivitet.
- **TED**, Tenders Electronic Daily, dvs. en database for offentlige kontrakter, vil blive gjort til genstand for en række forslag, der skal gøre basen mere tilgængelig og brugervenlig.

- **Trykte informationer**
- En ny brochure om det indre marked i serien "Europa i bevægelse" vil blive offentliggjort først i 1994 og ajourført senere på året, så den tillige omfatter dette strategiske program. Størstedelen af oplysningerne i INFO 92 findes tillige i en trykt udgave, der i løbet af 1994 vil blive udvidet til at omfatte spørgsmål og svar under **EUROPA UDEN GRÆNSER** samt den konsoliderede fællesskabslovgivning, som i første omfang vil dække lægemiddelsektoren og bestå af en samling, som omfatter de oprindelige tekster med ændringer.
- Kommissionen undersøger muligheden for at udgive et tidsskrift, der skal omfatte Kommissionens dokumentation og databaser samt tillige fungere som kontaktflade over for de nationale administrationer.
- Kommissionen vil fremme produktionen af vejledninger og foldere om komparative tester.
- Der vil blive offentliggjort en europæisk vejledning for forbrugere i det indre marked. Vejledningen skal give forbrugerne i Unionen en enkel og praktisk oversigt over det, som Fællesskabets forbrugerpolitik har skabt.
- Kommissionen vil forbedre kvaliteten og distributionen af sit nyhedsblad om det indre marked, som fra 1994 vil blive offentliggjort mindst fire gange årligt.
- De eksisterende vejledninger om de forskellige nationale sociale sikkerhedsssystemer for vandrende arbejdstagere vil blive ajourført, og muligheden for at stille oplysninger til rådighed ved andre midler, f.eks. videobånd og telematiske tjenester, vil blive undersøgt nærmere.

- **Messer og udstillinger**

  Kommissionen vil i begyndelsen af hvert år beslutte, om den vil deltage på messer og udstillinger vedrørende udbygningen af det indre marked. Når Kommissionen deltager, vil den anlægge en

7 Meddelelse af 2. december 1992 om EF's indre marked efter 1992, opfølgning af Sutherland-rapporten (SEC(92) 2277 endelig udg.); Kommissionens meddelelse af 2. juni 1993 om styrkelse af effektiviteten af det indre marked. Kommissionens arbejdsdokument om et strategisk program for det indre marked (KOM(93) 256 endelig udg.).

sektoral indfaldsvinkel og betragte offentlighedens ønsker som primære mål.

b) Brugen af mellemled i informationspolitikken

- Nettet af Fællesskabets rådgivningskontorer, som behandles i afsnittet om en yderligere forbedring af erhvervslivets betingelser, er en central kontaktflade over for mindre virksomheder, og Kommissionen planlægger at afholde uddannelsesmøder vedrørende det indre marked.
- Herudover vil Kommissionen kortlægge andre mellemled, der er tæt på virksomhederne, herunder f.eks.
  - fag- og erhvervsorganisationer
  - fagforeninger
  - handelskamre

  hvis disse ikke allerede er vært for fællesskabsrådgivningskontorer.
- Når mellemleddene er kortlagt, vil de blive bedt om at opstille deres informationsbehov.
- Kommissionen vil bestræbe sig på at sende egne ansatte eller om nødvendigt ansatte fra eksterne agenturer, som f.eks. Team Europe, til seminarer, møder eller workshops med disse mellemled, således at de kan forklare, hvad programmet for det indre marked byder på.
- Kommissionen kan yde økonomisk støtte til visse mellemled.
- Kommissionen vil offentliggøre det årlige udvalg af "succestilfælde", som findes gennem fællesskabsrådgivningskontorerne.
- Kommissionen støtter som pilotordning de ti grænseoverskridende forbrugerrådgivningskontorer, som er etableret med henblik på at øge indkøbene i andre medlemsstater og hjælpe borgere med at løse problemer, som de eventuelt møder i forbindelse med indkøb på tværs af grænserne.
- Kommissionen har støttet etableringen af databaser i forbrugercentre i fire medlemsstater. Disse databaser, som er forbundet indbyrdes, skal give forbrugerne let adgang til oplysninger om forbrugerlovgivning, der dækker transaktioner, de er involveret i. Dette net vil blive udvidet til at omfatte alle medlemsstater ved udgangen af 1994.

c) Partnerskab med medlemsstaterne

- Kommissionen vil udarbejde tekster om særlige emner i forbindelse med det indre marked, som f.eks. anerkendelse af eksamensbeviser og erhvervserfaring, hvorefter den vil opfordre medlemsstaterne til at levere egne bidrag, der afspejler de særlige "nationale" forhold, således at man kan offentliggøre en forskellig udgave i hver enkel medlemsstat, enten
  - på CD-ROM eller
  - i konventionel papirudgave.
- som reaktion på talrige opfordringer fra forskellige organisationer i medlemsstaterne vil Kommissionen undersøge mulighederne for en fælles produktion af materialer om f.eks. offentlige kontrakter, levnedsmidler, lægemidler, konsolideret lovgivning og forklarende vejledninger. Kommissionen vil i Den Europæiske Unions Tidende opfordre interesserede parter til at indsende forslag til publikationer (af konventionel eller elektronisk karakter) eller publikationer, som allerede er udarbejdet, med henblik på at opnå enten finansiel støtte fra Kommissionen eller tilladelse til at anvende Fællesskabets logo.
- Med henblik på at sikre en mere effektiv koordinering vil Kommissionen årligt opstille en liste over kilder til nationale informationer og fællesskabsinformationer.
- De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, EUROSTAT, overvejer at oprette et net til spredning af fællesskabsstatestikker i samarbejde med nationale statistiske kontorer, hvormed EUROSTAT knyttes effektivt sammen med medlemsstaternes statistiske afdelinger. Målet er at forsyne den endelige bruger med de informationer, der kræves, for at denne kan fungere effektivt på det indre marked, lokalt og på vedkommendes eget sprog.

d) Styring af informationspolitikken

- Der er på Kommissionens budget afsat midler til information om det indre marked, men der er begrænsede personaleressourcer til rådighed. Det vil samtidigt være tilrådeligt at trække på eksperter, når det skønnes nødvendigt.

  Der kan opstilles følgende mål for informationsforanstaltningerne:
  - fastlæggelse af centrale budskaber og temaer
  - partnerskab med medlemsstaterne
  - formidling af specialviden
  - bedst mulig udnyttelse af eksisterende ressourcer (f.eks. databasen INFO 92).

  I forbindelse med formidlingen af oplysninger til offentligheden vil der blive truffet særlige foranstaltninger, som f.eks. oprettelsen af en telefonsvartjeneste. I forbindelse med specifikke tiltag vil Kommissionens Eurobarometer blive anvendt til måling af situationen før og efter.

II. En yderligere forbedring af erhvervsforholdene

Gennemførelsen af programmet for det indre marked blev oprindelig opfattet som en måde, hvorpå man kunne forbedre den ramme, inden for hvilken Unionens erhvervsliv arbejder. Med gennemførelsen af det indre marked kan de enkelte virksomheder udnytte nye kommercielle muligheder på partnerlandenes markeder, og fortagsomme virksomheder således ekspandere på profitabel vis. Med hvidbogsprogrammet fra 1985 har man taget et stort skridt hen imod en realisering af dette mål. Nu, hvor det lovgivningsmæssige forhindringsløb næsten er afsluttet, kan man vende sig mod de supplerende foranstaltninger, som skal hjælpe virksomhederne med at udnytte det indre markeds potentiale effektivt.

Et af de ledende principper i det strategiske program er, at man bør undgå overdreven lovgivning. Der er risiko for, at bindende foranstaltninger, som isoleret set må betragtes som fuldt ud begrundet, sammen med andre regler og administrative bestemmelser kommer til at udgøre en så stor byrde for de erhvervsdrivende, især for mindre virksomheder, at de begrænser aktiviteten, virkelysten og beskæftigelsen. De nedenfor foreslåede tiltag skal primært supplere den centrale lovgivning for det indre marked med fakultative strukturer og mekanismer, som skal hjælpe virksomhederne med at drage mest mulige fordel af de nye muligheder. Kommissionen mener imidlertid, at der i nogle tilfælde er behov for nye lovgivningstiltag, hvis det indre marked skal kunne fungere korrekt. Man må desuden erkende, at de juridiske, skattemæssige og tekniske forhold, som Fællesskabets virksomheder må udvikle sig under, ikke i tilstrækkelig grad afspejler det indre markeds omfang og dynamik. Den er et presserende behov for at tage hele denne ramme op til fornyet behandling.

Hvis en strategisk politik skal forbedre erhvervsforholdene yderligere, må den indeholde følgende elementer:

- **En stærk og effektiv konkurrencepolitik, som skal gennemføres af Fællesskabet og de nationale myndigheder i fællesskab.** Det er af afgørende betydning, at programmet for det indre marked suppleres med en sådan politik, hvis den konkurrence, som ventes genoplivet som følge af førstnævnte, ikke skal kvæles i konkurrencebegrænsende aftaler eller adfærd, en overdreven koncentration af markederne eller hurtigt voksende statsstøtte. Hvis der ikke findes en effektiv konkurrencepolitik, vil det indre marked ikke fuldt ud skabe de ønskede resultater, dvs. forbedre fællesskabsvirksomhedernes konkurrenceevne internationalt, øge forbrugernes valgmuligheder og skabe lavere priser.
- **Færdiggørelse af den lovgivningsmæssige og administrative ramme, der er nødvendig, hvis det indre marked skal fungere mere effektivt.** Uden at ville foregribe resultaterne af de generelle nyovervejelser, der nævnes ovenfor, synes det nødvendigt at træffe yderligere lovgivningsforanstaltninger inden for selskabsbeskatning, beskyttelse af intellektuel ejendomsret og grænseoverskridende betalinger, hvis man ønsker at fjerne de resterende hindringer for transaktioner og erhvervsvirksomhed inden for Unionen. Med en sanering og forenkling af eksisterende samt foreslåede love og procedurer vil man tillige kunne fjerne alle unødvendige bestemmelser, der hviler som en byrde på erhvervslivets skuldre. Der skal desuden gøres yderligere fremskridt inden for hovedområderne transport og energi, hvis man skal have fuldt udbytte af det indre marked. Samtidig bør de lovgivningsmæssige (og tekniske) forhold omkring kommerciel kommunikation i forbindelse med det indre marked gøres til genstand for yderligere overvejelser.
- **Etablering og udvikling af en infrastruktur, som ikke er lovgivningsbaseret, og**

som yder ekstra støtte til selskaber, der har aktiviteter på tværs af grænserne. Unionen bør yde en aktiv indsats for at styrke infrastrukturen for europæisk standardisering og overensstemmelsesvurdering samt opmuntre til konvergens i kvalitetsstyringsinstrumenterne. Unionen bør tillige etablere fakultative retsstrukturer for selskaber, der er etableret i mere end én medlemsstat. Hvis erhvervslivet skal kunne deltage i det indre marked, må det også have adgang til distributionsnet og til en konkurrencedygtig kommerciel sektor.

- **Opfølgning af små og mellemstore virksomheders behov.** Der skal træffes foranstaltninger, som på linje med Kommissionens flerårsprogram for små og mellemstore virksomheder for 1993-96 og i overensstemmelse med Rådets resolution af 11. november kan sikre, at disse virksomheder fuldt ud kan drage nytte af de fordele, som det indre marked skaber.
- Opbygning af en industripolitik som supplement til det indre markeds naturlige konkurrencefordele. Ved opbygningen må man koncentrere sig om at forbedre grundforskning og anvendt forskning, etablere bedre forbindelser mellem forskningen og erhvervslivet og dermed skabe et miljø, der fremmer kommercialiseringsprocessen, intensivere udbredelsen af eksisterende viden, uddanne arbejdsstyrken bedre på alle niveauer samt foretage infrastrukturinvesteringer.

1. Konkurrencepolitik

Den hurtige og kompromisløse anvendelse af konkurrencereglerne er et nødvendigt supplement i indsatsen for at fjerne juridiske og administrative hindringer for handelen inden for Unionen. Ellers vil virksomheders eller nationale myndigheders konkurrencehæmmende praksis undertrykke den konkurrencedynamik, der er drivkraften for de økonomiske fordele, der forventes at følge af enhedsmarkedet. En fast konkurrencepolitik vil beskytte virksomheder, der forsøger at udnytte det indre markeds muligheder, fra at blive undermineret af sådan praksis.

Som fremtidigt projekt agter Kommissionen at udvide sin hurtige svar-service, hvormed den vil kunne reagere effektivt, når det indre marked ikke fungerer hensigtsmæssigt som følge af overtrædelser af Unionens konkurrenceregler. Derfor skal uheldige forhold vedrørende monopollignende praksis eller misbrug af dominerende stillinger, der kommer frem under kontrollen og evalueringen af, hvorledes det indre marked fungerer, konsekvent indberettes til Kommissionens generaldirektorat for konkurrence. På grundlag af sådanne oplysninger kan de konkurrencepolitiske myndigheder bedre gøre brug af egne undersøgelser for at fastslå, hvorvidt konkurrencereglerne er blevet overtrådt, såfremt problemet synes at kræve yderligere behandling.

Følgende checkliste viser, på hvilke områder der vil blive anvendt konkurrenceregler i løbet af næste år.

1. Prioriterede konkurrencepolitiske foranstaltninger

Kommissionen vil prioritere følgende foranstaltninger:

- udarbejdelse af en adfærdskodeks og en gruppefritagelsesforordning om edb-reservationssystemer for flypassagertransport
- en gruppefritagelsesforordning for konsortier inden for søtransport
- udvidelse af anvendelsesområdet for den eksisterende gruppefritagelsesforordning om teknologioverførsel.

2. Forenkling og effektiv anvendelse af konkurrenceprocedurerne

Kommissionen vil fortsat forbedre og forenkle systemerne og procedurene med henblik på at fremskynde

beslutninger om anvendelsen af Fællesskabets konkurrencelovgivning. Især har Kommissionen til hensigt at foretage en tilpasning af bestemmelserne vedrørende form, indhold og andre detaljer med hensyn til begæringer og anmeldelser, der er fastlagt i forordning 27/62, for at gøre dem mere brugervenlige.

3. Planlagte fortolkende meddelelser
- retningslinjer for de retlige og tekniske aspekter af fusionsforordningen (f.eks. omsætningsberegning og definition af en fusion)
- meddelelse om JV-selskaber oprettet i sammenslutnings- og samarbejdsøjemed
- meddelelse om vurderingen af aftaler med handelsagenter i relation til traktatens artikel 85
- revision af meddelelsen om bagatelaftaler

2. Lettelse af grænseoverskridende betalinger

De firmaer og enkeltforbrugere, som foretager grænseoverskridende betalinger, rammes hårdt på grund af de meget høje omkostninger ved overførselssystemerne samt de ofte meget store overførselsforsinkelser og regelmæssigt optrædende dobbeltopkrævninger. Som opfølgning af arbejdsdokumentet om problemer vedrørende grænseoverskridende betalinger[8], som blev vedtaget i marts 1992, besluttede Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsforanstaltninger, hvis de finansielle institutioner ikke selv træffer de nødvendige foranstaltninger til at indføre mere gennemsigtige og effektive grænseoverskridende betalingsordninger. Dette pres resulterede i, at de europæiske foreninger af kreditinstitutter udarbejdede *sektorielle retningslinjer for kundeinformation om grænseoverskridende fjernbetalinger*, som skulle gennemføres inden den 31.12.1992. Kommissionen gennemførte imidlertid en undersøgelse i begyndelsen af 1993, som viste, at der ikke var foretaget nogen særlige praktiske forbedringer med hensyn til gennemsigtighed, omkostninger, forsinkelser og dobbeltopkrævning i forbindelse med grænseoverskridende betalinger.

Kommissionen vil i den nærmeste fremtid drage konklusionerne af denne undersøgelse. Uanset hvilken løsning der vælges, kan det ikke udelukkes, at der i den allenærmeste fremtid vil blive taget lovgivningsinitiativer, hvis det skulle vise sig, at de eksisterende ordninger inden for det fakultative system, som Kommissionen under alle omstændigheder vil støtte, viser sig at være utilstrækkelige til, at der kan opnås konkrete fremskridt med hensyn til gennemsigtighed i informationerne samt afskaffelse af dobbeltopkrævning og forsinkelser i udførelsen af betalinger.

3. Transport

De forskellige transportformer spiller en afgørende rolle i opbygningen af det indre marked, idet de udgør de kanaler, hvorigennem to af de fire fundamentale friheder, nemlig fri bevægelse for personer og varer, flyder. Den fremtidige strategi for gennemførelsen af den fælles transportpolitik er fastlagt i hvidbogen fra 1992. I dette dokument kan man i detaljeret form læse om de foranstaltninger, som vil blive truffet med henblik på etableringen af en fællesskabsramme, som skal sikre en bæredygtig mobilitet. Det indre marked kan kun fungere korrekt, hvis der skabes en bæredygtig mobilitet.

I henhold til programmet skal man bl.a. have "ophævet alle restriktioner for udvekslingen af transportydelser, hvis man vil have det fulde udbytte af fjernelsen af andre handelshindringer af administrativ, teknisk, fiskal, toldmæssig eller anden karakter". De store udfordringer, som den europæiske transportsektor står overfor,

8 SEK(92) 621 endelig udg.: De grænseoverskridende betalinger lettes: barriererne brydes

kræver, at man vedtager en vidtrækkende og global strategi. Den linje, som er blevet lagt, er en reaktion på de økonomiske og sociale krav og indeholder følgende elementer:

- en opprioritering og mere rationel anvendelse af infrastrukturer,
- øget sikkerhed for brugerne af disse infrastrukturer,
- mere rimelige arbejdsforhold for dem, der er beskæftiget i transportsektoren,
- forbedret miljøbeskyttelse, og
- en styrkelse af det indre markeds eksterne dimension.

I den fremtidige strategi indgår der opbygningen af en infrastruktur- og udstyrspolitik, som bl.a. skal give de mindre gunstigt stillede perifere fællesskabsregioner lejlighed til at drage fuld fordel af de muligheder, som hidrører fra gennemførelsen af det indre marked.

For at sikre, at det indre marked fungerer korrekt, er det særlig vigtigt at lade Fællesskabets bestemmelser om koncentrationer og dominerende stillinger finde anvendelse samt holde effektiv disciplin med statsstøtte til transportsektoren. Dette behov er særligt presserende på områder med nationale monopoler (som ofte er offentlige) eller oligopoler, som f.eks. jernbane- og lufttransport, som traditionelt set er blevet beskyttet mod indenlandsk og fællesskabsintern konkurrence. Nedbrydningen af barrierer mellem markeder, som hidtil traditionelt har været opdelt, vil bane vej for en ny udvikling på tværs af grænserne.

Tiltag

- Med hensyn international jernbanetransport vil Kommissionen udforme de lovgivningsforanstaltninger, som er forudset i Rådets direktiv 91/440.
- Med hensyn til sejlads på indre vandveje vil Kommissionen undersøge "tour de rôle"-systemet (pramme, der ligger i venteposition for efter tur at få varefragt) samt konsekvenserne heraf for organiseringen af markedet.
- Der skal etableres troværdige og sammenlignelige statistiske systemer for alle transportformer.
- Kommissionen vil tillige udarbejde forslag til fællesskabsforanstaltninger vedrørende
  - udlejning af motorkøretøjer (først i 1994)
  - teknisk kontrol af hastighedsbegrænsere til tunge køretøjer, rutebiler og åbne busser (sidst i 1994).
  - tilpasning af fartskrivere til den tekniske udvikling (først i 1994)
  - harmonisering af nationale certifikater vedrørende losning af både ved indenlandsk sejlads (først i 1994).

Se tillige afsnittet nedenfor om transeuropæiske net.

4. Intellektuel og industriel ejendomsret

Politikken på dette område skal være i konstant bevægelse for at tage højde for den teknologiske udvikling. De internationale aspekter af beskyttelsen af intellektuel ejendomsret gøres i stadig større udstrækning til genstand for drøftelser i GATT og i Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO). Da man imidlertid allerede er nået et godt stykke i integrationen inden for det indre marked, er der nu behov for mere strukturerede løsninger. Det primære mål med fællesskabsforanstaltningerne inden for intellektuel ejendomsret er at opnå fri bevægelighed for varer, som er omfattet af intellektuel eller industriel ejendomsret. Ved at fjerne hindringer for en unionsdækkende beskyttelse af intellektuel og industriel ejendomsret og ved at sikre et højt beskyttelsesniveau kan Kommissionen

med sine foranstaltninger fremme erhvervslivets konkurrenceevne og stimulere til forskning og innovation inden for Unionen. Kommissionen vil i forbindelse med beskyttelsen af intellektuel og industriel ejendomsret fortsætte sin hidtidige praksis og således afholde omfattende høringer med deltagelse af interesserede parter, inden den udarbejder forslag til fællesskabsforanstaltninger.

Tiltag

- Med henblik på at gøre det muligt at beskytte tekniske opfindelser på en anden måde end ved hjælp af det eksisterende patentsystem vil Kommissionen undersøge, om der behov for at harmonisere de nationale systemer vedrørende brugsmønstre. Denne form for beskyttelse af intellektuel ejendomsret er som skræddersyet til at styrke innovative aktiviteter og til at dække små og mellemstore virksomheders behov for beskyttelse af intellektuel ejendom. Kommissionen påtænker at offentliggøre en grønbog om brugsmønstre i september 1994.
- Spørgsmålet om privat kopiering af lyd- og audiovisuelle optagelser er med deltagelse af interesserede parter behandlet i to høringsrunder, hvoraf den første fandt sted i 1988, og den anden vil være afsluttet inden udgangen af 1993. Kommissionen vil derefter overveje, om det er nødvendigt at træffe visse foranstaltninger.
- På grundlag af høringer, der er gennemført med deltagelse af forskellige parter, der har interesser inden for kunstneres rettigheder i forbindelse med videresalg og reprografi, vil Kommissionen overveje, om det er formålstjenligt og nødvendigt at gennemføre en harmoniserende lovgivning om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder. Der vil ligeledes blive foretaget en undersøgelse af, hvilke konsekvenser doktrinen om ophavsrettens udløb har for det indre marked.
- For at imødegå en indgåelse af den effektive gyldighedsperiode for patentbeskyttelse af plantebeskyttelsesmidler vil Kommissionen udarbejde et forslag, der skal indføre et certifikat til supplerende beskyttelse af plantebeskyttelsesmidler.
- Kommissionen vil foretage en evaluering af, hvilke konsekvenser den afgørelse, som EF-Domstolen traf vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 6, har for fællesskabstiltag inden for intellektuel og industriel ejendomsret[9]. Kommissionen vil på baggrund af undersøgelsens resultater træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de retsprincipper, som Domstolen har forkyndt, får fuld virkning.

5. Selskabsret

Selskabsret er et område, hvor man på fællesskabsplan ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt. De mål, som Fællesskabet søger at nå med sine bestræbelser på at harmonisere inden for selskabsret og regnskabsområdet, gælder ikke desto mindre mere end nogensinde før. De mål, der her er tale om, er virksomhedernes mobilitet, der skal give virksomhederne mulighed for at drage nytte af fordelene ved et fælles marked, de lige konkurrenceforhold, der gælder mellem virksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, en styrkelse af handelsforbindelserne mellem medlemsstaterne, en stimulering af det grænseoverskridende samarbejde mellem virksomheder og en forbedring af mulighederne for fusioner og virksomhedsopkøb på tværs af grænserne. Der skal træffes de nødvendige fællesskabsforanstaltninger, så der kan skabes retsstrukturer, der letter etablering og investering på tværs af grænserne og udligner de forskelle mellem de nationale selskabsretlige systemer, som modvirker eller straffer udøvelsen af sådanne aktiviteter. Man skal her særlig tilstræbe at forbedre kravene til finansiel indberetning inden for Unionen, hvilken kunne øge Unionens indflydelse i den internationale debat om regnskabsharmonisering.

Den juridiske ramme for selskabsretten har ændret sig markant i 70'erne og 80'erne. Ikke desto mindre er visse forslag stadig blokeret i Rådet og endda i Europa-

9 Dom af 20. oktober 1993, sag C-92/92 og C-326/92. Dommen er endnu ikke offentliggjort

Parlamentet (forslag til et fjerde, tiende og trettende direktiv). Nogle af disse vanskeligheder, specielt dem, som vedrører flytning af hovedsæde og virksomhedsfusioner og som er altafgørende for virksomhedernes mobilitet på et fælles marked, behandles i forslaget til vedtægter for det europæiske aktieselskab. Dette ville være et fleksibelt instrument, som virksomhederne vil kunne benytte, og som ville lette deres mobilitet. Man bør fortsat bestræbe sig på at få disse vedtægter vedtaget. På grundlag af den meget brede høring af medlemsstaterne, som Kommissionen vil påbegynde, må Kommissionen tillige overveje, om dens forslag til et trettende direktiv om overtagelsestilbud svarer til erhvervslivets behov, og om overtagelsestilbud som en måde at omlægge virksomheder på i et fælles marked bør gøres til genstand for en mere eller mindre detaljeret regulering på fællesskabsplan.

Tiltag

- Kommissionen vil fortsat forsøge at give virksomhederne instrumenter i hænde, som skal lette deres omstilling på det indre marked, men vil samtidig tage initiativ til, at den juridiske ramme for virksomheder på et fælles marked bliver taget op til fornyet overvejelse, således at man kan fastlægge, hvilke betingelser der er de maksimale for virksomhedernes udvikling på markedet, og hvilke midler der er nødvendige, hvis disse betingelser skal skabes. Denne fornyede overvejelse vil i løbet af 1994 munde ud i en meddelelse, som muligvis vil blive ledsaget af forslag til foranstaltninger, og som skal skabe grundlag for at gennemføre høringer af medlemsstaterne og interesserede parter.
- En række regnskabsproblemer er endnu ikke blevet behandlet eksplicit i de nuværende regnskabsdirektiver. Da det volder vanskeligheder både at ændre disse direktiver med henblik på at løse problemerne og at forbedre sammenligheden af regnskaberne, kan der ikke forventes konkrete resultater inden for en acceptabel tidsperiode. Kommissionen vil i stedet hurtigst muligt forsøge at finde andre måder, hvorpå man i samarbejde med nationale organer for regnskabsstandarder, medlemsstater og andre interesserede parter kan fremme konvergensen. Disse drøftelser vil bygge på principperne i de eksisterende regnskabsdirektiver. Den internationale udvikling vil blive inddraget og søgt påvirket.
- Kommissionen vil begynde at gøre sig overvejelser om, hvilke tiltag der eventuelt kan forbedre sammenligneligheden af de finansielle oplysninger, som selskaberne offentliggør. En sådan foranstaltning kan måske lette handel og investering på tværs af grænserne samt virke stimulerende på udviklingen af et europæisk kapitalmarked.
- Man vil tillige bestræbe sig på at præcisere revisorens rolle, stilling og ansvar, herunder se nærmere på en definition af ansvarsforpligtelsen over for selskabet og tredjemand. Dette tiltag skal forbedre troværdigheden af de offentliggjorte finansielle oplysninger.
- Kommissionen vil overveje, hvordan man kan organisere gennemførelsen af national lovgivning, således at man kan tage højde for tilhørsforholdet mellem datterselskaber og moderselskaber, der er etableret i forskellige medlemsstater. Formålet med denne forenkling er at sikre, at moderselskaberne pålægges passende forpligtelser, når de pågældende aktiviteter udøves på dette plan, og at ændre forpligtelserne i lyset af en koncerns behov (f.eks. samarbejdsaftaler med bestemte retsgarantier).

6. Etablering af gunstige skatteordninger for erhvervslivet

a) Indirekte beskatning

Når man ser bort fra de vanskeligheder, som uundgåeligt opstår ved etableringen af et nyt system, men som i denne forbindelse hurtigt er blevet overvundet, har den generelle ordning fungeret godt og dermed gjort den fri bevægelighed af varer mulig. En række erhvervsdrivende har imidlertid bekræftet, at de etablerede mekanismer i en vis udstrækning er usmidige, især i forbindelse med moms, skattepligtige overførsler, akkordarbejde, visse tjenester og andet arbejde vedrørende løsøregenstande, kædetransaktioner og arrangementer på tresidet basis.

Disse problemer, som er blevet undersøgt nærmere i komitéen for kontakt til erhvervslivet, er enten blevet løst i praksis i samarbejde med de nationale

administrationer, eller også er de blevet eller vil de blive gjort til genstand for lovgivningsinitiativer i Kommissionen. Direktivet af 14. december 1992 har forenklet arrangementer på tresidet basis betydeligt. Inden udgangen af februar 1994 vil Kommissionen forelægge forslag om yderligere forenklingsforanstaltninger.

Den tilnærmelse af momssatser (en fælles minimumssats på 15% for normale momssatser) og punktafgifter, som blev gennemført pr. 1. januar 1993, har omsat et af de fundamentale principper for det indre marked til virkelighed, nemlig den europæiske forbrugers frihed til at købe, lige hvad han ønsker, afgiftspålagt i den medlemsstat, han ønsker, uanset hvilket land der er hans bopælsland.

Der har især været konstateret vanskeligheder i forbindelse med de særlige ordninger, der gælder for salg af varer til den endelige forbruger (postordresalg og salg af nye personbiler), hvilket skyldes de etablerede mekanismers kompleksitet og de forpligtelser, som disse pålægger operatørerne.

Den eneste tilfredsstillende løsning på dette problem vil være at gå over til et endeligt system, hvor momsen betales i oprindelseslandet.

Behandlingen af forretninger, der gennemføres inden for Fællesskabet, vil under alle omstændigheder blive taget op til fornyet behandling i lyset af de erfaringer, man gør med de gældende ordninger. Målet hermed er en tilnærmelse af beskatningssatserne for transaktioner inden for en medlemsstat. Kommissionen vil i den forbindelse foreslå et direktiv om en endelig momsordning inden udgangen af 1994.

Selv om den måde, hvorpå den nye generelle afgiftsordning har fungeret, ikke har voldt nogen større vanskeligheder, vil Kommissionen i løbet af 1994 forelægge et forslag til direktiv om forenkling heraf med henblik på at løse visse problemer, som berører både operatører og nationale administrationer, og som er forbundet med anvendelsen af visse særlige arrangementer som f.eks. fjernsalg. Kommissionen vil desuden skulle undersøge afgiftsniveauerne på ny i lyset af de erfaringer, man har erhvervet, og i lyset af forskellige andre politikker, som Kommissionen har anbefalet, herunder f.eks. miljøpolitikken, sundhedspolitikken og energipolitikken.

Kommissionens tiltag i forbindelse med indirekte beskatning omfatter bl.a. følgende punkter:

- Den vil følge sin indsats på moms- og punktafgiftsområdet op i samarbejde med skattemyndighederne, idet den vil fremsætte forslag til et direktiv, som skal få ordningerne til at fungere bedre.
- Med hensyn til administrativt samarbejde vil de ad hoc-udvalg, som Kommissionen er formand for, fortsætte deres koordinerende arbejde i 1994, og Kommissionen vil forelægge en rapport om, hvordan informationsudvekslingssystemet for moms (VIES) fungerer, og hvilke erfaringer man har gjort med systemet.
- Rapporten om og forslaget til gennemførelse af en endelig momsordning vil blive forelagt inden den 31.12.1994.

b) Direkte beskatning

Det ledende princip i Fællesskabets politik i forbindelse med direkte beskatning er at fjerne dobbeltbeskatning af grænseoverskridende aktiviteter og samtidg sikre en beskatning. Rådet har allerede fået forelagt konkrete forslag, som f.eks. forslag til direktiv om renter og royalties, om modregning af underskud samt om udvidelse af anvendelsesområdet for fusionsdirektivet og direktivet om moder- og datterselskaber. Alle disse foranstaltninger får fuld opbakning af de erhvervsdrivende og vil bidrage markant til en forbedring af de skattemæssige forhold, under hvilke de grænseoverskridende aktiviteter planlægges og gennemføres.

Vedtagelsen af disse foranstaltninger vil imidlertid kun delvis løse dobbeltbeskatningsproblemet. Retningslinjerne i Kommissionens meddelelse til Rådet og Parlamentet som en reaktion på Ruding-rapporten[10] udgør faktisk et detaljeret program for yderligere fællesskabstiltag inden for dette område.

Tiltag

a) Dobbeltbeskatning af virksomheder:

- Kommissionen vil på baggrund af de retningslinjer, den fastlagde som reaktion på Ruding-rapporten, forelægge forslag til yderligere tiltag, der skal fjerne dobbeltbeskatning. Disse foranstaltninger vil enten bestå i en generel forpligtelse til at afskaffe al dobbeltbeskatning på tværs af grænserne eller i en faseopdelt ordning, hvor prioriteterne vil være fastsat i samarbejde med medlemsstaterne
- Øget skattekonkurrence kan påvirke ressourceallokeringen på det indre marked. I den forbindelse vil det være muligt at finde en løsning på to problemområder:
  - det første område vedrører brugen af skatteforanstaltninger til at tiltrække meget mobile aktiviteter som f.eks. finansielle tjenesteydelser,
  - det andet område vedrører forskellene i de aftaler, som er indgået om dobbeltbeskatning mellem medlemsstater og tredjelande.
- Kommissionen vil presse på for at opnå en bedre koordinering af fremgangsmåden i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. Store forskelle mellem medlemsstaterne forvrider kapitalbevægelserne, idet kapitalstrømmene til og fra resten af verden ledes igennem de medlemsstater, der skatteteknisk behandler kapitalstrømmene til og fra det pågældende tredjeland mest fordelagtigt.
- Hyppigheden af de drøftelser, der regelmæssigt finder sted mellem cheferne for de nationale myndigheder for direkte beskatning, vil blive øget med henblik på at gennemføre de politiske retningslinjer, der er fastsat som reaktion på Ruding-udvalgets rapport. Der vil heri indgå et udvidet samarbejde med hensyn til gensidig assistance samt en opbygning af gensidigt forenelige politikker i de tilfælde, hvor de forskellige systemers samspil har en negativ effekt.
- Kommissionen vil forenkle anvendelsesprocedurerne for fællesskabslovgivning og bilaterale beskatningsaftaler, som indeholder bestemmelser om en reduktion eller fjernelse af indeholdt skat.
- Der skal træffes foranstaltninger, som kan sikre en lige behandling af de grænseoverskridende investeringer, som leverandører af finansielle tjenesteydelser foretager, i de tilfælde, hvor de administrerende fonde ikke er underkastet samme behandling under forskellige bilaterale dobbeltbeskatningsaftaler mellem medlemsstater.

b) Små og mellemstore virksomheder:

- Styrkelse af selvfinansieringsevnen i virksomheder, der ikke er oprettet i henhold til selskabslovgivningen: I de fleste medlemsstater beskatter man fortjenesten i virksomheder, der ikke er oprettet i henhold til selskabslovgivningen, ved indkomstbeskatning til marginalsats, hvilket normalt er en højere beskatning end den selskabsbeskatning, der gælder ved reinvestering af overskud i virksomheder, der er oprettet i henhold til selskabslovgivningen. Som følge heraf straffes de virksomheder, der ikke er oprettet i henhold til selskabslovgivning for de investeringer, de foretager ved selvfinansiering. Man kunne løse dette problem ved at beskatte reinvesterede overskud fra virksomheder, der ikke er oprettet i henhold til selskabslovgivningen, efter den sats, der i selskabsbeskatningen gælder for virksomheder efter selskabslovgivningen. Der vil i den nærmeste fremtid blive fremsat forslag herom.
- Overdragelse af virksomheder: I mange medlemsstater skal man ved overdragelse af en virksomhed, der ikke er oprettet i henhold til selskabslovgivningen, ofte betale høje afgifter ved ejerens død, hvilket kan sætte virksomhedens overlevelsesmuligheder på spil. Et andet problem for virksomheder med aktiver i flere medlemsstater er arveafgifterne. Af de 66 mulige bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne er det kun 12, der omfatter bestemmelser, som skal forhindre dobbeltbeskatning i forbindelse med arveafgifter. Der er derfor risiko for, at der finder en dobbeltbeskatning sted, når ejendomsretten til en virksomhed overdrages. Kommissionen har til hensigt at fjerne denne risiko. Den vil forelægge et forslag til en henstilling om problemer i forbindelse med overdragelse af virksomheder for Rådet i første halvdel af 1994.
- Reduktion af små og mellemstore virksomheders administrative byrde: små og mellemstore virksomheder vil ofte ikke udvide deres aktiviteter i andre medlemsstater ved etablering af et fast driftssted, idet de frygter den administrative byrde, der er forbundet med at skulle følge reglerne i en anden skattelovgivning. Kommissionen undersøger derfor muligheden af i opstartfasen at lade faste driftssteder i andre medlemsstater være underlagt skattelovgivningen i den medlemsstat, hvor firmaet har hovedsæde.

---

10 Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet i lyset af Ruding-udvalgets rapport om retningslinjer for selskabsbeskatningen under udbygningen af det indre marked (SEK(92) 1118, endelig udg. af 27.7.1992).

- Risikovillig kapital: Kommissionen vil tillige fremsætte forslag, der skal fjerne skattehindringer i forbindelse med små og mellemstore virksomheders brug af risikovillig kapital. Fonde af risikovillig kapital beskattes ofte dobbelt af den indtægt, der skabes, for det første i fonden og for det andet, når indtægterne er fordelt på investorerne. Dette problem vokser tilsvarende, hvis den samme fond ønsker at investere i mere end én medlemsstat.

c) Beskatning af arbejdstagere i grænseområderne

- Kommissionen vil snart overveje nærmere at vedtage klare retningslinjer for, hvordan man skal løse beskatningsproblemer vedrørende unionsborgere, der arbejder i en anden medlemsstat end deres bopælsstat. Målet med disse retningslinjer er især at sikre, at skattefradrag indrømmes på ikke-diskriminerende vis.

d) Livsforsikringer og pensionsindbetalinger

- Den forskelligartede måde, hvorpå forsikringsprodukter behandles skatteteknisk, skaber store problemer, når det indre marked for forsikringsprodukter skal fungere korrekt. I denne forbindelse er EF-Domstolens afgørelse i Bachmann-sagen vigtig. I henhold hertil kan medlemsstaterne under visse omstændigheder og med henblik på at sikre sammenhængen i det nationale skattesystem med rette nægte skattefradrag for livsforsikringskontrakter, som er indgået med forsikringsselskaber, som ikke er etableret i det pågældende land.

7. Opgradering af europæiske standardiserings-, overensstemmelsesvurderings- og kvalitetsstyringssystemer

a) Europæisk standardisering

Den nye metode, der anvendes ved teknisk harmonisering, har bragt europæisk standardisering og overensstemmelsesvurdering frem i forreste række i bestræbelserne på at fjerne de tekniske handelshindringer for samhandelen inden for Unionen, men der findes fortsat hindringer, der skyldes forskelle mellem de nationale standarder og certificeringskrav. Fællesskabet har derfor en betydelig interesse i at støtte fortsat udvikling af den europæiske standardiserings-, overensstemmelsesvurderings- og kvalitetsinfrastruktur for at sikre, at de tilbageværende tekniske handelshindringer fjernes så hurtigt og effektivt som muligt. Dertil kommer, at de europæiske standardiserings- og overensstemmelsesvurderingsinstrumenter er et uvurderligt redskab i gennemførelsen af foranstaltninger på andre områder (f.eks. miljø, energi, levnedsmiddelkvalitet, sikkerhed på arbejdspladsen og transeuropæiske net). Efter dybtgående drøftelser mellem tjenestegrenene vil Kommissionen i begyndelsen af 1994 fremlægge en rapport om de europæiske standarders potentielle rolle på andre områder.

For at få det fulde udbytte af europæisk standardisering på det indre marked, har Kommissionen afstukket følgende retningslinjer:

- **Finansiering af europæisk standardisering: I 1994 vil Kommissionen se på, hvordan europæisk standardisering kan finansieres på mellemlang sigt**. Meningen er at fastslå, hvordan de ressourcer, der investeres af medlemsstaterne, Fællesskabet og den private sektor i national og europæisk standardisering bedst kan udnyttes i udviklingen af et standardiseringssystem, der dækker den europæiske integrations behov.
- **Det størst mulige udbytte af europæisk standardisering**: Det er af væsentlig betydning, at de europæiske standardiseringsorganers arbejdsprogrammer er afpasset efter det indre markeds behov og prioriteringer. Kommissionen vil påse, at fællesskabsstøtten til standardisering går til de standardiseringsprojekter, der bidrager mest til integreringen af markedet og til gennemførelsen af Unionens politik på andre områder.
- **Øget gennemsigtighed**: Der vil blive taget skridt til at gøre offentligheden opmærksom på standarderne og at gøre det europæiske standardiseringsarbejde mere tilgængeligt og forståeligt for de økonomiske beslutningstagere. Kommissionen vil indlede drøftelser med de europæiske standardiseringsorganer med henblik på en bred offentlig undersøgelse af, om forslagene til europæiske standarder er fyldestgørende i teknisk henseende. Denne høring bør navnlig vedrøre de tilpasninger, som overgangen til en ny standard vil kræve af virksomhederne og navnlig af SMV.

Kommissionen vil derudover udarbejde årlige rapporter om udviklingen, hvori den vil gøre rede for brugen af standarder i Fællesskabets politik og for udarbejdelsen af europæiske standarder, der foregår under Kommissionens auspicier.

- **Samordning af europæiske standardiseringsaktiviteter**: De europæiske standardiseringsorganers arbejde skal koordineres ved hjælp af f.eks. aftaler om arbejdsprogrammer.
- **Standarder og forskning**: Forbindelserne mellem standardisering og forskning vil blive styrket, så forskningsresultater hurtigt og effektivt kan give sig udslag i standardiseringsarbejdet, og Fællesskabets forskningsstøtte vil gå til at fremskaffe videnskabelige oplysninger, der kan anvendes til standardiseringsaktiviteterne. Kommissionen vil lægge større vægt på at udnytte resultaterne af fællesskabsstøtte til F&U, der står i forbindelse med standardisering, metrologi, måling og afprøvning, som er iværksat inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for forskning og udvikling (Kommissionen har fremsat forslag om bevillinger til dette formål på 188-250 mio. ECU).
- **Effektivisering af europæisk telekommunikation**: De europæiske telekommunikationsstandarder (ETS), der er udarbejdet af ETSI, gennemføres langsomt, eller der henvises blot til dem i de nationale standarder. De ignoreres alt for ofte af netselskaberne eller af teletjenesterne. Kommissionen vil foreslå, at flere ETS-standarder gøres til harmoniserede standarder.

b) Overensstemmelsesvurdering og kvalitet

Formålet med denne politik vil være at lægge et fælles kvalitetsniveau, der kan være referenceramme for virksomhedernes udvikling og markedsføring af produkter, tjenesteydelser og produktionsprocesser i hele Unionen ved hjælp af gensidigt anerkendte kvalitetsreferencepunkter og -koncepter. Da kvalitet er markedsdrevet, og da kvalitetsledelse er et vigtigt led i virksomhedernes konkurrenceevne, vil ethvert forsøg på at påtvinge erhvervslivet bestemte kvalitetsinstrumenter gennem lovgivningen være misforstået og vil kunne være yderst risikabelt. I stedet vil Unionen arbejde for, at industrien frivilligt går over til at anvende ledelsesinstrumenter, der kan sikre, at produkter eller tjenesteydelser, der opfylder disse rammer, kan accepteres i hele Unionen set fra både et lovgivnings- og et markedsmæssigt synspunkt.

Den nye metode for teknisk harmonisering og den globale metode for overensstemmelsesvurdering har udvidet grænserne for det offentliges interesse i tekniske specifikationer ud over fastsættelsen af bindende tekniske bestemmelser. Fællesskabet og de nationale myndigheder har nu forståelse for, at standardisering, overensstemmelsesvurdering og andre instrumenter, virksomhederne kan anvende til kvalitetsledelse, indgår som vigtige led i deres aktiviteter og kan bidrage til den videre udvikling af erhvervslivet i Unionen. Myndighederne skal tilskynde til forbedret kvalitetsledelse ved at indføre egnede incitamenter og strukturer, og ved at tage kvalitetshensyn ved gennemførelsen af deres politik på andre områder. Kommissionen har indledt arbejdet med en unionskvalitetspolitik, der skal fastlægges inden udgangen af 1994.

Kvalitetspolitikken vil være baseret på følgende punkter:

- Støtte til integreringen af kvalitetshensyn og en indsats for at opnå det fremragende på alle trin i kvalitetskæden (design, produktion, eftersalgsservice m.v.).
- Fremme af gensidig anerkendelse af resultater og certifikater mellem overensstemmelsesvurderingsorganer og kvalitetscertificeringsinstitutter gennem anvendelse af fælles standarder (EN 45000) og deltagelse i europæiske net og infrastrukturer, der er knyttet til Den Europæiske Prøve- og Certificeringsorganisation (EOTC).
- Egnede europæiske standardiserings- og overensstemmelsesvurderingsprocedurer kan spille en rolle i Unionens kvalitetspolitik. For visse varer og tjenesteydelser vil overholdelse af de anerkendte standarder og certificeringsordninger være en måde at opfylde de givne kvalitetskrav på. Større vægt på opbygningen af et koordineret kvalitetssystem vil medføre et øget pres fra markedets side for øget tilnærmelse af kvalitetsinstrumenter.
- Effektiv koordinering og iværksættelse af nationale kvalitetspolitiske foranstaltninger.
- Integrering af kvalitetspolitikkens målsætninger i Fællesskabets politik på andre områder (f.eks. regionalpolitik, foranstaltninger til fordel for SMV, støtte til omstrukturering af industrien).

- Oprettelse af et observationscenter for kvalitet
- Fremme af brugen af egnede kvalitetsteknikker i serviceindustrierne.
- Udvikling af alle kvalitetsaspekter inden for landbrugs- og levnedsmiddelsektorerne, både gennem særlige instrumenter for de forskellige landbrugsprodukter og gennem horisontale foranstaltninger, f.eks. til fordel for organisk landbrug og andre miljøvenlige teknikker.

8. Hjælp til SMV

SMV er den faste grund i Unionens økonomi. 99% af virksomhederne i Unionen er SMV, og 70% af de privat ansatte arbejder i SMV. Det vil derfor være misvisende at behandle SMV som en homogen gruppe, der står over for de samme udfordringer og muligheder. Kommissionen vil derfor på sin side fortsat prøve at sikre, at fællesskabspolitikken skræddersyes efter SMV's behov. Fællesskabet bidrager f.eks. betydeligt til samfinansieringen af SMV-foranstaltninger gennem strukturfondene. Fordi det erkendes, at SMV kan fungere som katalysator for beskæftigelsen og velstandsskabelsen i Unionen, har Rådet godkendt Kommissionens flerårige program for 1993-96, der skal stimulere SMV's udvikling. Kommissionens opgave i denne sammenhæng er at gøre SMV opmærksom på udviklingen på markedet og de foranstaltninger, der vedrører dem. De eksisterende informations- og rådgivningskanaler skal udbygges og forbedres, og Kommissionen vil aktivt sprede oplysninger om optimal praksis og nyskabende løsninger på SMV's problemer. Kommissionen har endvidere til hensigt at iværksætte en række horisontale foranstaltninger, der skal nedbryde de mure, der hindrer SMV i at få alle fordele af enhedsmarkedet. Følgende emner vil blive taget op i henhold til konklusionerne fra rådssamlingen (SMV) den 11.11.1993.

Tiltag

- **Finansielle problemer hos SMV**: Mange SMV har for lille kapital og har vanskeligt ved at opnå en rimelig finansiering, fordi de ikke kan stille sikkerhed. Der skal ske en hurtig opfølgning af de foranstaltninger, der blev truffet beslutning om på Det Europæiske Råds møder i Edinburgh og København, der var første respons på fællesskabsplan til disse problemer. Der bør lægges særlig vægt på at udvikle finansieringsmekanismer, og fordelene skal tilfalde de endelige modtagere, SMV. Der skal også træffes andre foranstaltninger til at forbedre SMV's adgang til kredit og finansiering. Et særligt aspekt af disse problemer er betalingsvilkår. Kommissionens arbejdsdokument og den efterfølgende konsultationsproces vedrørende forsinkelser i forbindelse med kommercielle transaktioner skal føre til forslag om, hvordan problemerne kan løses. Forslagene vil blive behandlet i første halvår 1994.
- **Bistå SMV med at tilpasse sig standardiserings-, certificerings- og kvalitetssikringsprocedurer**: Alle SMV bør have adgang til detaljerede oplysninger om eksisterende europæiske standarder og udkast til standarder, og der skal tages hensyn til deres interesser ved udarbejdelsen af standarderne. Selv de SMV, der ikke agter at handle på tværs af grænserne, kan støde på ændringer i standardiserings- og overensstemmelsesvurderingsordninger på lokalt niveau, der har rødder i europæisk standardisering og overensstemmelsesvurdering. Dette brede publikum af SMV skal holdes à jour med den del af udviklingen, der vedrører dem. Forslag til praktiske foranstaltninger til spredning af oplysning om optimal praksis og foranstaltninger, der kan bistå SMV med at ændre standardiserings- og overensstemmelsesvurderingskravene, skal udarbejdes på grundlag af de igangværende foranstaltninger under EUROMANAGEMENT-programmet.

  Kommissionen vil se på, hvordan brancheforeninger, der repræsenterer SMV, kan tage aktivt del i den europæiske standardiseringsproces.
- **SMV får adgang til at deltage i offentlige licitationer**: det er vanskeligt for SMV at konkurrere effektivt om disse kontrakter på grund af de store administrative krav og kravet om samarbejde med pålidelige partnere i den medlemsstat, hvor kontrakterne tildeles. Kommissionen vil i andet halvår 1994 udsende en omfattende vejledning for virksomheder, der ønsker at afgive bud på en offentlig kontrakt i en anden medlemsstat.

  Kommissionen vil endvidere i første halvår 1994 forelægge Rådet en liste over konkrete foranstaltninger, der skal forbedre SMV's adgang til markederne for offentlige indkøb i andre

medlemsstater.

Foranstaltningerne vil bl.a. pege på, hvordan

- BC-NET og BRE-nettet kan anvendes til at etablere partnerskaber mellem virksomheder med henblik på at konkurrere direkte eller som underleverandører om offentlige kontrakter
- at tilpasse uddannelsesprogrammerne for markederne for offentlige indkøb, så de opfylder SMV's særlige behov
- kvaliteten af offentlige og private organisationers rådgivning om offentlige indkøb kan opgraderes, navnlig i dårligt stillede regioner
- der kan informeres bedre for at åbne flere muligheder for underleverandøraftaler
- informationssystemet Tenders Electronic Daily (TED) kan gøres mere tilgængeligt og brugervenligt. Der skal i begyndelsen af 1994 iværksættes et vigtigt pilotprojekt vedrørende et informationssystem for offentlige indkøb (SIMAP).

- **Administrativ forenkling**: Kommissionen vil videreudvikle den ordning, den anvender til at vurdere de administrative vanskeligheder, et EF-initiativ vil pålægge SMV (Business Impact Assessment). Ordningen skal udbygges med cost-benefit-analyser, hvor det kan lade sig gøre og er på sin plads.
- Overførsel af virksomheder: Overførsel af virksomheder berører alle, men rejser særlige problemer for små virksomheder og familiefirmaer. Stadig flere virksomheder kan ikke løse overførselsproblemerne og må lukke. Kommissionen vil derfor fremsætte en henstilling til Rådet om problemerne i forbindelse med overførsel af virksomheder (jf. også "direkte beskatning").

9. Kommerciel kommunikation og medier

Kommissionen vil vedtage en grønbog om kommerciel kommunikation for at sikre samhørighed og gennemsigtighed i fællesskabspolitikken på dette område og for at forhindre, at der opstår nye hindringer for den frie bevægelighed for kommunikationstjenester (avertering, sponsorship, direkte markedsføring, reklamekampagner m.v.). Hovedpunkterne i grønbogen er anført nedenfor:

1. Grønbog om kommerciel kommunikation

Kommissionen agter at udsende en grønbog om kommerciel kommunikation i midten af 1994, hvori den vil undersøge arten og omfanget af de lovgivningsmæssige og teknologi-baserede hindringer, der griber ind i alle former for kommerciel kommunikation, herunder avertering, sponsorship, direkte markedsføring, reklamekampagner og emballage. Dette initiativ er det første omfattende og dybtgående forsøg fra Kommissionens side på at tage disse emner op. Derudover vil grønbogen være baseret på vidtgående konsultationer og kontakter med alle de interesserede parter, herunder erhvervslivet, reklamebranchen m.v. og forbrugersammenslutninger. Resultaterne af konsultationerne og af et rundspørge blandt dem, der beskæftiger sig med kommerciel kommunikation, vil blive offentliggjort i slutningen af februar 1994. Den efterfølgende grønbog vil skitsere, hvordan Kommissionen kan lette den kommercielle kommunikation på tværs af grænserne. EU vil formentlig skulle spille en rolle på følgende områder:

- Kommissionen kan fungere som koordinator og kontaktpunkt, sprede oplysninger om udviklingen på markedet og foretage analyser af virkningen af bestemte foranstaltninger.
- Kommissionen kan overvåge markedet og forsøge at komme nye vanskeligheder i forkøbet, der måtte opstå på grund af utilstrækkelig koordinering af de nationale lovgivningsforanstaltninger og uensartet indførsel af nye teknologier.
- Kommissionen kan foretage en gennemgang land for land af de nationale love om kommerciel kommunikation.

2. Medietjenester

Inden for medierne er der en række problemer, der begrænser etableringsretten og den frie bevægelighed for tilknyttede varer og medieydelser. For at afhjælpe nogle af de mest påtrængende problemer vil Kommissionen gribe ind på to fronter:

- Den vil på grundlag af grønbogen om "pluralisme og koncentration i medierne i det indre marked" vurdere, om der er behov for fællesskabsforanstaltninger. Den vil i begyndelsen af 1994 bl.a. træffe beslutning om, hvorvidt der bør træffes en foranstaltning vedrørende medieejerskab.
- Der vil også blive udarbejdet et forberedende dokument om beskyttelse af kodede signaler inden for tv- og radiospredning. I det vil det blive undersøgt, om nye fællesskabsforanstaltninger, der omfatter

de nyeste teknologiske fremskridt, kan bidrage til at fjerne de tekniske hindringer for handelen med signaldekodere. Foranstaltningen skal også have til formål at beskytte kodede signaler mod piratvirksomhed.

10. Handel og distribution

Effektive og konkurrencedygtige handels- og distributionssystemer, der betyder, at varer, der fremstilles i én medlemsstat, kan markedsføres og distribueres effektivt i en anden på kommercielt gunstige betingelser, er nødvendige, hvis alle fordelene ved det indre marked skal udnyttes. Det kræver, at der lægges vægt på at forbedre adgangen til distributionsnet og på at fremme forbindelserne mellem virksomheder i udviklede og mindre udviklede områder, mellem store og små virksomheder og mellem virksomheder i forskellige medlemsstater. Med dette for øje vil Kommissionen fortsætte sine høringer af repræsentanter for handels- og distributionbrancherne i Udvalget for Handel og Distribution og med medlemsstaterne under regelmæssige møder med embedsmænd, departementchefer for handel samt eksperter. Kommissionen vil endvidere iværksætte foranstaltninger efter følgende retningslinjer:

- Der skal i samarbejde med medlemsstaterne etableres et integreret system til indsamling, behandling og spredning af ensartede statistikker om handel og distribution på fællesskabsniveau. Indsamlingen af pålidelige og detaljerede data er en forudsætning for, at der kan udarbejdes en fællesskabspolitik på dette område.
- Den anden fase af COMMERCE 2000-initiativet, der skal fremme integreringen af nye teknologier til forbedring af intern kommunikation, lagerstyring, logistik og distribution er undervejs. Der skal lægges større vægt på at udvikle grænseoverskridende projekter, der får støtte under denne anden fase.
- Kommissionen vil give yderligere støtte til selvregulerende foranstaltninger som f.eks. frivillige adfærdskodekser for betalingsmidler, franchiseordninger og postordresalg som en metode til at udvikle markedsledede løsninger på paneuropæiske problemer inden for handel og distribution.
- Offentliggørelse af brochurer inden udgangen af 1994 med redegørelser for fælleskabs- og nationale bestemmelser for detail- og distributionsbrancherne, der berører etableringsretten, konkurrenceretten, forbrugerbeskyttelse og byplanlægning.

11. Energi

Gennemførelsen af det indre marked for energi skal give forbrugerne lettere adgang til de forskellige energikilder på et mere konkurrencebetonet marked, der vil have et større forsyningsgrundlag og dermed en større forsyningssikkerhed.

Der findes en række foranstaltninger, initiativer og retningslinjer, der har til formål at øge konkurrencen og forbedre erhvervslivets muligheder i energisektoren, både internt og internationalt.

1. Internt

- Ledsagende energipolitiske foranstaltninger spiller en stor rolle. I denne forbindelse skal Kommissionens energipolitik have til formål at mindske forskellene mellem regionerne i Unionen, hvad angår adgang til energiressourcer, energiafhængighed og forsyningernes struktur og sikkerhed. Der skal træffes foranstaltninger inden for regionernes og byernes energiplanlægning og strukturfondene.
- Udvikling og styrkelse af de transeuropæiske energinet er af allerstørste betydning. Kommissionen er ved at opstille fællesskabsretningslinjer. Disse net kan sikre diversificering af energiressourcerne og kan dermed øge forsyningsforbindelserne til områder uden for Fællesskabet.
- En koordineret energipolitik for lagre og kriseforanstaltninger er et andet væsentligt punkt.

2. Internationalt

- Energichartret skal danne lovramme om handelen med og investeringerne i de tidligere planøkonomier inden for energi. Det åbner store muligheder for erhvervslivet, for diversificering og for at forbedre forsyningssikkerheden.
- Bilaterale programmer for faglig bistand til republikkerne i det tidligere Sovjetunionen og til landene i Øst- og Centraleuropa, kombineret med associeringsaftaler og andre forbindelser og programmer, som har til formål at bidrage til den økonomiske udvikling og generelle stabilitet, bidrager til at skabe langsigtet forsyningssikkerhed.
- I samme forbindelse er det fortsat vigtigt at styrke og uddybe dialogen mellem producenter og forbrugere, navnlig med landene i Nordafrika og omkring Middelhavet.

III. Yderligere forbedring af forholdene for forbrugerne

Det indre marked er ikke kun for erhvervslivet og vil ikke kunne fungere rigtigt uden en stærk og effektiv forbrugerdeltagelse. Forbrugerne skal have fordelen ved større konkurrence og et større udvalg af varer og tjenesteydelser, samtidig med at de skal føle sig trygge og have en fornemmelse af, at deres andre væsentlige intereser er tilstrækkeligt beskyttede. Desuden kan velinformerede forbrugere, der gør brug af deres valgmuligheder, fremskynde den positive økonomiske virkning af et integreret marked. Forbrugerne vil derfor spille en afgørende rolle i opnåelsen af målsætningen for det indre marked.

Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i andre dele af dette program, som klart vil gavne forbrugerne, f.eks. større gennemsigtighed i fællesskabslovgivning og forbrugeroplysning, mener Kommissionen, at der kan være behov for andre lovgivningsforanstaltninger, for at forbrugerne kan betragte Unionen som et virkeligt enhedsmarked. Juridiske og kommercielle garantier og finansielle tjenesteydelser er de prioriterede områder.

- På grundlag af offentlighedens reaktioner på dens grønbog fra oktober 1992 om forbrugsgarantier og eftersalgsservice, der skal være afgivet senest inden april 1994, vil Kommissionen fremsætte passende forslag i andet halvår 1994.
- Med hensyn til finansielle tjenesteydelser vil Kommissionen tage følgende emner op:
  - Der vil blive indledt med en undersøgelse af, i hvilket omfang reglerne for gennemsigtighed for andre former for forbrugerkredit, f.eks. i direktiv 87/102/EØF og 90/88/EØF, kan anvendes for hypoteklån. Der vil blive forelagt udkast til et forslag i begyndelsen af 1995.
  - Henstillingen fra 1988 om betalingssystemer, herunder kreditkortsystemer, skal tages op og kan blive ændret til en bindende retsakt. Der vil blive truffet beslutning inden udgangen af 1994.
  - Den foranstaltning, der er nævnt ovenfor om lettelse af internationale betalinger, vil også være til fordel for de enkelte forbrugere.
- Kommissionen vil overveje, hvilke foranstaltninger der vil kunne øge sikkerheden inden for visse tjenester, der vil blive grænseoverskridende efter gennemførelsen af det indre marked.

IV. Forholdet mellem en bæredygtig udvikling og det indre marked

Der er ikke i sig selv nogen konflikt mellem gennemførelsen af det indre marked og kampen mod miljøødelæggelsen. De to ting støtter og bør støtte hinanden. Denne særlige forbindelse er allerede nævnt i den europæiske fælles akt og underbygges af artikel 2 i traktaten, hvor det klart anføres, at gennemførelsen af det indre marked

bl.a. vil være et vigtigt middel til at opnå "en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet".

Kortfristede økonomiske gevinster på de økonomiske partneres og miljøets bekostning bør erstattes af en holdning, der kan danne grundlag for større effektivitet og konkurrenceevne, både på unionsniveau og internationalt, så der på længere sigt kan skabes et mere bæredygtigt økonomisk mønster. På internationalt plan vil Kommissionen støtte bestræbelser på at udvikle internationale rammer til løsning af handelskonflikter, der skyldes nationale eller regionale miljøbeskyttelsesforanstaltninger. Kommissionen vil endvidere støtte fremtidige bestræbelser på at styrke regler og beskyttelsesklausuler i GATT-koden for tekniske handelshindringer for at sikre, at miljøbestemmelserne ikke udnyttes til at begrænse handelen kunstigt.

Unionens miljøpolitik står ved en meget vigtig korsvej. Ifølge UNCED-aftalerne og i henhold til traktaten om Den Europæiske Union og Fællesskabets femte miljøhandlingsplan er en integreret fremgangsmåde under udvikling, der skal sikre, at den sociale og økonomiske politik bliver bæredygtig. Det er ikke blot vigtigt for miljøet, men også på længere sigt for det indre marked. Det vil kun blive en succes, hvis politikken inden for industri, energi, transport, landbrug og turisme er bæredygtig, hvilket igen afhænger af miljøets evne til tåle dem. Mange miljøspørgsmål som f.eks. klimaændringer, forsuring og affaldsforvaltning kan kun løses gennem et samspil mellem de vigtigste økonomiske beslutningstagere og sektorer, ikke blot gennem lovgivningen, men også ved at anvende en bred, integreret mix af andre instrumenter som f.eks. standarder og/eller certificeringssystemer, frivillige ordninger og økonomiske instrumenter. Dette samspil kan bedst finde sted inden for fællesskabsrammer, uden hvilke der er risiko for, at foranstaltningerne ikke får den ønskede virkning for det indre marked. Disse rammer må imidlertid ikke være en spændetrøje. De skal være fleksible nok til at få alle de berørte personer til at acceptere deres ansvar og udvikle og anvende den mix af instrumenter, der bedst kan opfylde deres lokale og regionale behov, men uden at skabe unødvendige og uberettigede forvridninger.

Der er sket fremskridt siden vedtagelsen af den europæiske fælles akt, men der udstår dog stadig en række spørgsmål, der skal løses, hvis det femte handlingsprogram skal være helt i overensstemmelse med det indre marked. I 1994 skal der arbejdes videre med forbindelsen mellem det indre marked og bæredygtig udvikling.

<u>Tiltag</u>

- **Miljø og konkurrenceevne**: I sin meddelelse af 18. november 1992[11] understreger Kommissionen de potentielle fordele ved at integrere miljøhensyn i udviklingen af varer og tjenesteydelser og i produktionsprocesser for at styrke konkurrenceevnen i Fællesskabet og på verdensmarkedet. En effektiv indsats på dette område kunne give fællesskabsvirksomhederne en fordel som first mover på de internationale markeder. Fællesskabsforanstaltninger som f.eks. miljømærkning og miljørevision og passende afgiftsincitamenter kan anvendes til at støtte EU-virksomheders udvikling af sådanne strategier.
- **Affald**: Kommissionen vil udarbejde forslag til, hvordan princippet om fri bevægelighed af varer kan forenes med den særlige ordning for affald.
- **Gennemgang af de nationale miljølove for at konstatere, om de er forenelige med det indre marked**: Det nuværende forslag om at øge anvendelsesområdet for direktiv 83/189, så det kommer til at omfatte frivillige aftaler og økonomiske instrumenter, der bl.a. skal sigte mod opnåelse af miljømål, vil være de midler, der skal bidrage til fremskridtet på denne front.

---

11 Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet: Industriens konkurrenceevne og miljøbeskyttelse, SEK(92) 1986, november 1992

V. Etablering af transeuropæiske net

I Kommissionens arbejdsdokument fra juni 1993 blev der lagt vægt på, at nettenes udvikling skulle være koordineret og sammenhængende. I politikken for nettene skal indgå sammenkobling, samdrift og adgang til nettene. Udviklingen af nettene skal styres af efterspørgslen og af markedskræfterne. I hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse lægges der vægt på prioriterede projekter, idet der foreslås en strategi, der kan fremskynde iværksættelsen. For at netpolitikken kan yde et bidrag til den europæiske vækst ud over nettene selv, skal der iværksættes horisontale foranstaltninger, der kan fremme opkomsten af transeuropæiske net.

Forslagene i det strategiske program supplerer forslagene i hvidbogen. Forslagene skal respektere forholdene i hver enkelt sektor og skal bidrage til iværksættelsen af afsnit XII i unionstraktaten og skabe tillid blandt de involverede, uanset om det we myndighederne, industrien, bankerne og netselskaberne selv. I forslagene skitseres de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre samordning af netpolitikken på fællesskabsniveau, stimulere den private sektor til at deltage i finansieringen og gøre samdrift mulig. Der skal endvidere erindres om, at forskellige finansielle fællesskabsinstrumenter bidrager til samfinansieringen af et betydeligt antal projekter, der indgår i de transeuropæiske net.

1. Konvergens af interesser og samordning

At det er vanskeligt at fastsætte prioriteringer og udpege projekter af fælles interesse er velkendt, og det samme er grundene, nemlig interesseforskelle og forskellige prioriteringer på nationalt plan, mangel på europæiske visioner og uegnede juridiske og administrative rammer. For at opnå større integration af den europæiske transport-, telekommunikations- og energiinfrastruktur skal koordineringsbestræbelserne øges for Fællesskabet som helhed, så der på én gang tages hensyn til europæiske og nationale interesser, og de disponible ressourcer anvendes bedst muligt ved hjælp af nærhedsprincippet.

Tiltag

- Rådets vedtagelse af vejledende planer, hvori der afstikkes mulige retningslinjer for udviklingen af nettene på mellemlang frist, er første trin i denne retning. Disse planer er baseret på en dialog på europæisk plan, der skal udbygges, og som spiller en væsentlig rolle for kanaliseringen af nogle fællesskabsinstrumenter mod de projekter, der er prioriteret i medlemsstaterne og i de støtteberettigede regioner. Kommisionen har inden for transport forelagt Rådet fire vejledende planer, der er blevet vedtaget. Andre planer er fortsat til behandling i Rådet og Parlamentet, medens Kommissionen inden længe vil forelægge flere nye forslag (jf. tabel i bilag 2). Arbejdet fortsættes således for at:
  - få Rådet og Parlamentet til at vedtage de allerede forelagte planer
  - forelægge Rådet, Parlamentet, ØSU og det nye Regionsudvalg flere forslag, der er under udarbejdelse
  - fremme integrationen af nettene geografisk og mellem forskellige transportformer, navnlig inden for transport, hvor der er ved at blive udarbejdet en plan for flere transportformer
  - pege på områder, der er direkte afhængige af effektive net, som f.eks. kvaliteten af de udbudte tjenesteydelser og de forskellige forudsætninger for denne effektivitet, samt at fremsætte passende forslag.
- Dernæst skal den strategiske og driftsmæssige sammenhæng styrkes. Masterplanerne er nødvendige for gennemførelsen af netpolitikken, men uden yderligere samordning ville de resultere i en række komplekse og fragmenterede aktiviteter. Når der anvendes samme strategi for de transeuropæiske net som den, der har givet så gode resultater med det indre marked selv, er der en række instrumenter, der skal koordineres, og ressourcer, der skal fordeles mellem sektorerne, hvorefter der skal føres tilsyn med udviklingen. Der skal drefor træffes beslutning om at indføre en passende

samordningsmekanisme, der kan skabe større sammenhæng i netpolitikken. Kommissionen vil snarest fremsætte specifikke forslag.

- Statistikkerne skal forbedres, så der kan skabes klarhed over behovet. Manglen på sammenlignelige, pålidelige statistiske data på fællesskabsplan inden for infrastruktur har ofte været nævnt. Dette problem kan kun løses med medlemsstaternes aktive støtte. Unionen skal have fyldestgørende midler til observation i form af metoder, standardisering og måleinstrumenter. Fællesskabets Statistiske Kontor vil fremsætte forslag i løbet af første halvår 1994. Inden for telekommunikation skal der således stilles midler til rådighed for en dybtgående analyse af markedet for disse tjenesteydelser.
- En dybtgående gennemgang af den rolle, de europæiske byer skal spille som krumtappe i udviklingen af energi- og transportnettene, og parallelt hermed af det bidrag, de transeuropæiske telekommunikationsnet skal yde til en harmonisk udvikling i byerne. Under fastsættelsen af en ny europæisk metode for infrastruktur skal knudepunkter og kommunikationslinjer behandles samtidig. Kommissionen er i færd med at undersøge de transeuropæiske nets virkning på byerne. På grundlag af resultaterne af disse analyser vil Kommissionen kunne fremsætte forslag i 1995.
- Der skal ske videreudvikling af visionerne, udveksling af oplysninger og uddybning af drøftelserne på fællesskabsplan om infrastrukturen. Kommissionen vil støtte offentlige og private bestræbelser for at fremme drøftelserne på fællesskabsplan og dialogen mellem de berørte parter (projektledere, nettenes driftsselskaber, industrien, universiteterne samt de nationale, regionale og lokale myndigheder). Det første private initiativ, som Kommissionen har støttet, var etableringen af et europæisk center for infrastrukturundersøgelser, der er oprettet af European Roundtable for industriledere.

2. Incitamenter for privat investering

Presset på begrænsede nationale budgetter gør det i stigende grad problematisk at finansiere transeuropæiske net. Der skal gøres mere for at stimulere de private investeringer i større infrastrukturprojekter og overvinde eventuelle vanskeligheder, der kan være en hæmsko for sådanne investeringer.

Fremme af privat investering i TEN-projekter vil få en direkte virkning på vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse i Unionen på mellemlang sigt ved at fremskynde infrastrukturprojekter, der ellers ikke ville blive gennemført eller kun med betydelige forsinkelser.

Selv om finansieringen af bestemte projekter bør afgøres fra sag til sag (jf. forslagene i hvidbogen) kunne markedsbetingelserne generelt forbedres for at mindske den del af risikoen, som det offentlige har kontrol over, og for at tilbyde et passende afkast af den risiko, den private sektor påtager sig. Unionen bør mere aktivt søge at åbne for de private investeringer.

Tiltag

a) Etablering af juridiske rammer, der tilskynder den private sektor til at deltage

Det er nødvendigt at bevare balancen mellem investeringernes lønsomhed og de større infrastrukturprojekters samfundsmæssige betydning, men der bør alligevel ske en konvergens af betingelserne for private investeringer for at fremme sådanne investeringer i net på hele det indre marked. Konkurrencepolitikken kan bidrage til at åbne de nationale markeder (jf. afsnit A IV. ovenfor). Ofte skal de juridiske bestemmelser tilpasses omhyggeligt, så de kan danne fleksible rammer om grænseoverskridende net. Der bør imidlertid foretages en detaljeret analyse af de eksisterende juridiske og lovgivningsmæssige hindringer for investeringer fra den private sektor i nettene. Når resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil der blive fremsat forslag (i slutningen af 1994).

b) Forbedring af de administrative procedurer for at fremskynde planlægningen af infrastrukturfinansieringen

Det er vigtigt for etableringen af nettene, at de administrative procedurer forenkles, og at forsinkelser i planlægningsprocessen skæres ned. Mange administrative lag og komplicerede hørings- og beslutningsprocedurer forlænger planlægningsprocessen for infrastrukturprojekter og virker afskrækkende på investorer og brugere, samtidig med at omkostningerne og risikoen ved infrastrukturprojekterne øges.

- Medlemsstaterne bør gennemgå deres nuværende praksis for behandlingen af ansøgninger for at forenkle procedurerne og fremskynde planlægningen af infrastruktur. Kommissionen overvejer at udarbejde en håndbog over den optimale praksis i Unionen for at give myndighederne en målestok.
- Som et led i Kommissionens bestræbelser på at gøre erklæringen om europæisk interesse mere betydningsfuld vil der i midten af 1994 blive udsendt klare retningslinjer og andre råd om de sider af politikken, som Kommissionen har interesse i, navnlig inden for miljøpolitik, konkurrencepolitik og offentlige indkøb.

c) Incitamenter for institutionelle investorer og detailinvestorer på Unionens finansmarkeder

Nogle transeuropæiske netprojekter kan selv tiltrække finansiering fra den private sektor. I sådanne tilfælde skal den offentlige sektor måske kun stille passende lovgivningsmæssige rammer til rådighed. Dertil kommer, at erklæringen om europæisk interesse skulle kunne øge den private sektors interesse ved at lette adgangen til Fællesskabets finansielle instrumenter og fremskynde nogle administrative procedurer (jf. forslag nedenfor).

For projekter, der er absolut nødvendige for nettene, men som ikke har tilstrækkeligt store indtjeningsmuligheder til at tiltrække private investorer, vil det kunne overvejes at yde et finansielt tilskud. Normalt ydes der tilskud, men der er alternativer, som f.eks. rentetilskud, skattemæssige incitamenter og lånegarantier. Det undersøges, om der kan udvikles sådanne instrumenter på EF-niveau, navnlig med henblik på at tiltrække institutionelle investorer og detailinvestorer. Blandt de forslag, der overvejes, er en nyskabende holdning til garantier og forsikring i forbindelse med EIF, rentetilskud i forbindelse med EF- og EIB-lån, skattemæssige incitamenter for langfristet kapital eller aktiekapital, der ydes gennem EIF til nye infrastrukturprojekter. Der vil i andet halvår 1994 blive udsendt en meddelelse med detaljerede forslag.

d) Erklæringen om europæisk interesse kan tjene som katalysator for investorinteresse i transeuropæiske net

Hovedtrækkene i den reviderede erklæring er som følger:

- erklæringen om europæisk interesse kan anvendes som et mærke, der viser, at EU agter at tage eventuelle administrative og juridiske problemer op hurtigst muligt, så projektet kan videreføres
- der kan træffes særlige opfølgningsforanstaltninger i forbindelse med udstedelsen af erklæringen om europæisk betydning for at bistå med at mobilisere privat kapital, f.eks.
  - godtgørelse af omkostningerne til de indledende undersøgelser for projekter af europæisk interesse, der gennemføres
  - de vil blive prioriteret med henblik på at opnå forbedret kreditværdighed hos Den Europæiske Investeringsfond, når EIF er på plads
  - Kommissionen vil aktivt sponsorere egnede projekter på Unionens kapitalmarkeder
  - EIF vil kunne indskyde aktiekapital, når det er tilladt ifølge reglerne
  - der kan indrømmes skattelempelser for projekter, der er af europæisk betydning.

3. Samdrift

Forskellige lovmæssige krav og tekniske specifikationer samt de mange forskellige administrative strukturer og og ledelsesregler medfører, at der ikke kan ske samdrift på tværs af grænserne, og at markedet fragmenteres. Med nogle få undtagelser har samdrift af transeuropæiske net ikke været taget systematisk op. Fællesskabsmandater til de europæiske standardiseringsorganisationer har været koncentreret om gennemførelsen af Fællesskabets politik, navnlig teknisk lovgivning, offentlige indkøb og udvikling af informationsteknologi og telekommunikation.

Fællesskabet bør sikre, at alle, der beskæftiger sig med muligheden for samdrift af nettene, bliver involveret. Det er et område, hvor de nationale myndigheder tranditionelt fastsætter love og regler, og hvor samdrift i hvert fald til dels kun er mulig, hvis der findes obligatoriske tekniske specifikationer. Der skal imidlertid lægges vægt på specifikationer, der er aftalt af netselskaberne og markedsdeltagerne selv.

Tiltag

- Der vil i første halvår 1994 blive opstillet en oversigt over de områder, hvor der bør træffes foranstaltninger for at løse samdriftsproblemer.
- På de enkelte områder skal der fastsættes procedurer, der kræver, at der peges på harmoniseringsmuligheder, samtidig med at der så klart som muligt skelnes mellem:
  - medlemsstaternes procedurer, fordi de berører samfundet som helhed og traditionelt henhører under myndighederne
  - de procedurer, der er uddelegeret til netselskaberne, og som administrativt og teknisk er hindringer for samdrift af systemerne eller blot for en gnidningsløs udveksling
  - de tekniske specifikationer, der kræver deltagelse af de aktører, der er direkte knyttet til infrastrukturselskaberne eller til levering af det udstyr, nettene består af
- På grundlag af disse resultater vil Kommissionen i 1995 fremsætte forslag til foranstaltninger for at fastslå, hvilke juridiske instrumenter der vil være bedst egnede til at løse de lovgivningsmæssige problemer, og den vil overlade det til
  - de kompetente organer at varetage de opgaver, der traditionelt uddelegeres i medlemsstaterne
  - de europæiske standardiseringsorganer, der normalt udfører standardiseringen, når det står klart, at de kan magte opgaver, der afviger væsentligt fra de traditionelle programmer.
- I den nærmeste fremtid skal der forelægges Rådet et forslag til direktiv om samdrift af højhastighedstog. Ifølge direktivforslaget skal der opstilles obligatoriske tekniske forskrifter for samdrift, og CEN/CENELEC/ETSI får mandat til at opstille europæiske standarder.
- Kommissionen og medlemsstaterne skal inddrage netselskaberne og industrien i udarbejdelsen og anvendelsen af europæiske standarder både i Unionen og med nabolandene.
- Hvor det er nødvendigt, vil fælles tekniske specifikationer for elementer, der er væsentlige for samdriften, blive gjort obligatoriske.

4. Tidlig udvikling af telenet mellem administrationerne

Inden for rammerne af Kommissionens politik for transeuropæiske net er der etableret en række edb-net til udveksling af information mellem de nationale administrationer vedrørende afgifter og toldspørgsmål på den ene side og mellem medlemsstaterne og Kommissionen på den anden. Kommissionen vil gå videre med en feasibility-undersøgelse i de kommende måneder, hvis formål skal være at give startskuddet til et egentligt fælles kommunikationsnet for told og indirekte beskatning, der skal danne grundlag for alle nuværende og fremtidige applikationer.

- Med hensyn til applikationer skal toldsystemerne vedrøre udviklingen af en integreret fællesskabstarif, der vil give Kommissionen mulighed for at udsende oplysninger om told og landbrugsafgifter (TARIC-systemet), tariferingsmeddelelser ("bindende tariferingsoplysninger") og om lofter og kvoter (QUOTA). Disse systemer vil medføre, at toldmyndighederne kan træffe beslutninger hurtigere på grundlag af pålidelige, dagligt ajourførte oplysninger, og vil derfor være en betydelig fordel for de økonomiske beslutningstagere.
- Afgiftssystemerne skal vedrøre udvekslingen af oplysninger om opkrævningen af moms af samhandelen inden for Fællesskabet (VIES-systemet) og om punktafgifter (under udvikling). Gennem disse systemer vil medlemsstaterne kunne udvikle ordninger for indirekte beskatning af samhandelen inden for Fællesskabet efter afskaffelsen af de afgiftsmæssige hindringer.

Mere generelt vil etablering og drift af et effektivt, pålideligt og brugervenligt system for kommunikation og dataudveksling mellem tretten administrationer, som der er fremsat forslag om i det tidligere afsnit om administrativt samarbejde, sætte skub i gennemførelsen af prioriteringerne og hovedlinjerne i foranstaltningerne i henhold til de foreslåede retningslinjer for telenet, der nu er til behandling i Rådet, deriblandt IDA-programmet (Interchange of Data between Administrations). Det er snævert forbundet

med vækstinitiativet, idet det indeholder incitamenter til investeringsbeslutninger, medfører et gunstigere økonomisk klima gennem forbedret effektivitet og styrker industriens struktur.

Bortset fra nettets betydning for myndighederne på det indre marked, vil det have betydelige industripolitiske konsekvenser. Det kan bidrage til at gøre europæisk industri mere dynamisk ved at give industrien (hardware- og softwareleverandører, systemintegrationsspecialister, netselskaber og tjenesteydere) strukturerede og koordinerede oplysninger om, hvor brugerne vil hen på længere sigt. Det vil gennem sine aktiviteter være en fællesnævner i de elektroniske postsystemer, der anvendes af myndighederne, og som også vil påvirke andre brugere. Industrien vil derfor stå over for et stadig mere konvergerende sæt af krav, der vil gøre det muligt for den at opstille løsningerne for europæisk marked uden at miste sin kreativitet og sin frihed til at differentiere produkterne. Videre gennemførelse af elektronisk post i administrationerne vil takket være Fællesskabets politik for offentlige indkøb give industrien mulighed for at sælge ensartede varer på et stort hjemmemarked, hvilket derefter skulle kunne medføre en kvalitetsforbedring og en prissænkning.

Elektronisk post kan være medium for mange dataudvekslinger, men der er krav, der kan opfyldes bedre ved enten at tilføje supplerende muligheder eller applikationer på grundlag af den underliggende infrastruktur (f.eks. EDI) eller ved hjælp af helt anderledes teknologier. Det foreslåede IDA-program, der skal give fællesskabsstøtte til gennemførelsen af de transeuropæiske kommunikations- og dataudvekslingsnet, skal være hovedinstrumentet på dette område, da det kan støtte gennemførelsen af projekter af fælles interesse og samdrift mellem net og applikationer. Der bør bygges på de eksisterende net og tages hensyn til udviklingen i et samarbejde mellem administrationerne, der går ud over Unionen.

Afsnit D - En dynamisk og åben politik udadtil

Effektiv forvaltning af Unionens ydre grænser og en dynamisk handelspolitik er væsentlig, hvis private og virksomheder både fra Unionen og tredjelande skal have det fulde udbytte af det indre marked. Der skal træffes foranstaltninger på begge fronter for at standse ulovlig og fordrejende praksis, der kan underminere EU-markedernes konkurrenceevne.

I. Forvaltning af Unionens ydre grænser

Gennemførelsen af det indre marked har i forbindelse med Maastricht-traktatens ikrafttrædelse koncentreret opmærksomheden om spørgsmål i forbindelse med toldmyndighedernes virksomhed ved Unionens ydre grænser. Medlemsstaterne har i samarbejde med Kommissionen undersøgt, hvordan toldmyndighederne udfører deres opgave inden for rammerne af "Told 2000"-initiativet. Foranstaltninger til gennemførelse af målsætningerne i "Told 2000"-dokumentet vil blive afsluttet i begyndelsen af 1994. Hovedpunkterne i programmet er anført nedenfor.

a) Kontrol ved de ydre grænser:

- Hovedsigtet er, at kontrollen ved de ydre grænser skal være af høj kvalitet, så den letter trafikstrømmene og samtidig er effektiv og ensartet. Toldmyndighederne ved de ydre grænser skal i lige høj grad lette handelen og udøve kontrol, hvis Toldunionen og det indre marked fortsat skal nyde tillid. På denne måde undgås det, at handelen omdirigeres, og at handelsstrømmene med resten af verden forvrides.
- De nationale toldmyndigheder vil i 1994 i samarbejde med Kommissionen forelægge en rapport, hvori de vil behandle spørgsmålet om, hvorvidt forskelle mellem medlemsstaternes administrative sanktioner i tilfælde af overtrædelse af toldreglerne forvrider samhandelen, og om straffene bør tilnærmes indbyrdes.
- Gennem et nærmere samarbejde mellem de nationale administrationer, der er organiseret af Kommissionen, vil overtrædelser af toldreglerne og andre betingelser for adgang til Fællesskabets marked blive søgt forebygget. Prioriterede områder er bekæmpelse af svig, beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder - navnlig varemærker, mønstre og ophavsret - og foranstaltninger til bekæmpelse af forfalskning af varer.

b) Forenkling og kontrol:

- Toldmyndighederne skal finde balancen på den ene side mellem at virke afskrækkende og afsløre bedrageri og på den anden nødvendigheden af at forstyrre den legitime handel og den fri bevægelighed for personer mindst muligt, samtidig med at omkostningerne ved at overholde reglerne skal holdes så langt nede som muligt. Unionens rolle skal være at udbrede kendskabet til den optimale praksis på grundlag af ny teknologi og at fremme brugen af forenklede procedurer og risikoanalyseteknikker.

c) Ressourcer og effektivitet:

- Det skal planlægges, hvordan mål udpeges og ressourcer fordeles på grundlag af prioriteringen. Kommissionen kan fungere som mellemmand og arbejde for, at der opnås enighed om rammer, der tager hensyn til Unionen som helhed.
- Toldmyndighedernes rekruttering og uddannelse bør ændres, så toldmyndighederne kan tilpasse sig den mere fleksible praksis og de nye teknikker (risikoanalyse, revisionsbaseret kontrol, udførelse af rutineopgaver på edb m.v.).
- Automatiseringen af toldprocedurer vil blive fortsat, så varerne kan toldklareres elektronisk af de erhvervsdrivende. Der vil på denne front blive satset på muligheden af at anvende virksomhedernes edb-systemer til at opfylde deres toldformaliteter, på udviklingen af forbindelser mellem de nationale systemer og på forenkling af toldprocedurerne i alle medlemsstaterne ved hjælp af edb-kontrol.

- Det vil i 1994 blive undersøgt, hvordan der kan fremskaffes ressourcer. Man vil overveje f.eks. udnyttelse af Fællesskabets finansieringsinstrumenter, deling eller pooling af udstyr, fælles iværksættelse af foranstaltninger og tilsvarende ordninger.

Gennemførelsen af det indre marked betyder, at det administrative samarbejde og den gensidige bistand mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen skal styrkes med henblik på at gribe ind over for told- og afgiftssvig. Siden vedtagelsen af forordning 1468/81 har de nationale og Kommissionens efterforskningsenheder intensiveret deres samarbejde og har foretaget efterforskning i tredjelande for at kontrollere, om told- og landbrugslovgivningen anvendes korrekt. Der er nu forelagt Rådet et forslag til ændring af denne forordning, så den kommer til at virke bedre.

Kommissionen er også i færd med i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge mulighederne for at styrke samarbejde inden for narkotikabekæmpelse. Efter vedtagelsen af rammer for handelen med tredjelande med stoffer, der anvendes til fremstilling af narkotika[12], har flere tredjelande, der er aktuelle i denne forbindelse, forpligtet sig til at kontrollere handelen med disse varer på grundlag af et samarbejde. Fællesskabets beføjelser inden for narkotikahandel er for øjeblikket uklare, men medlemsstaterne presser på for at få et øget samarbejde på fællesskabsplan. Med dette for øje er der udviklet en række samarbejdsmekanismer, der for fremtiden vil blive administreret af en toldarbejdsgruppe, der er nedsat i henhold til unionstraktatens artikel K, stk. 4.

II. Gennemførelse af den fælles handelspolitik inden for det indre marked

Siden Fællesskabets begyndelse i 1957 er der sket betydelige fremskridt hen imod indførelsen af en fælles handelspolitik for varer og - i den seneste tid - tjenesteydelser. Indførelsen af en fælles import- og eksportordning for varer og tjenesteydelser over for resten af verden er en forudsætning for et ensartet konkurrenceniveau på medlemsstaternes marked og vil lette ophævelsen af toldbehandlingen for vareforsendelser mellem medlemsstaterne. Selv om hovedelementerne i de fælles handelsmæssige rammer nu er på plads, findes der dog stadigvæk en række huller. Bortset fra indførelsen af den fælles handelspolitik er der en række områder, hvor yderligere fremskridt på multilateralt plan kan øge fordelene ved det indre marked. Kommissionen vil i de kommende år tage nedennævnte punkter op.

Fællesskabet har en række handelspolitiske instrumenter til sin rådighed (artikel 113, antidumping, forordninger om udligningstold og det nye handelspolitiske instrument). Kommissionen har foreslået Rådet forbedringer, der kan fremskynde og strømline beslutningsprocessen for anvendelsen af disse instrumenter. Den har også gjort det klart for Rådet, at der vil være behov for flere ressourcer for at gøre disse instrumenter mere effektive. Under gennemførelsen af resultaterne fra Uruguay-runden vil det være vigtigt at sikre, at Fællesskabets midler fortsat er fyldestgørende.

- Der vil blive truffet foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaternes kontrol med varer og teknologier med dobbelt formål er effektiv og baseret på fælles standarder.

---

12 Forordning 3677/90 af 13.12.1990, som ændret ved forordning 900/92 af 31.3.1992

- Kommissionen vil træffe foranstaltninger inden for eksportkreditforsikring.
- Kommissionen vil fortsat presse på for at få ophævet hovedparten af de nationale kvoter eller for at få en række kvoter for statshandelslande ændret, så de gælder for hele fællesskabsmarkedet.
- Inden for den fælles transportpolitik vil Kommissionen tage de nødvendige skridt til at gøre de nationale forbindelser med tredjelande inden for transport mere konsistente. I denne forbindelse skal de eksisterende bilaterale ordninger for vej-, luft- og søtransport gradvis erstattes med passende fællesskabsaftaler og -procedurer. Fællesskabet vil endvidere optrappe sin deltagelse i internationale fora for transportspørgsmål. Med henblik herpå bør der lægges mere vægt på direkte deltagelse af Fællesskabet i disse fora.
- **Finanslelle tjenesteydelser**: Når GATS er gennemført, vil fællesskabsmellemmænd få udvidet deres adgang til markederne i tredjelande, idet Unionen allerede står åben for konkurrence i denne sektor. Unionen vil bilateralt og multilateralt arbejde for yderligere liberalisering af disse sektorer.
- **Konkurrencepolitik**: Kommissionen vil arbejde for, at princippet om "høflighed" anvendes inden for konkurrencepolitikken i både bilaterale og multilaterale fora. Respekt for dette princip kræver, at både Unionen og dens internationale partnere behandler overtrædelser af konkurrencereglerne, der skaber hindringer for den internationale handel, i henhold til deres interne konkurrencepolitik.
- **International standardisering**: Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganisationer vil fortsat støtte international standardisering og vil inden for de multilaterale rammer arbejde for en mindskelse af de tekniske handelshindringer (bl.a. GATT-koden for tekniske handelshindringer).
- **Aftaler om gensidig anerkendelse**: For øjeblikket anvendes aftaler om gensidig anerkendelse, der potentielt er et nyttigt redskab for handelen med tredjelande, næsten udelukkende inden for overensstemmelsesvurdering og god laboratoriepraksis. Kommissionen vil udvide brugen af aftaler om gensidig anerkendelse til andre områder.

Afsnit E - Gennemgang og tilpasning af det strategiske program

I programmet er der gjort rede for den konsolidering og udvikling, der efter Kommissionens opfattelse ved udgangen af 1993 bør gennemføres på det indre marked efter omfattende konsultationer.

Da det indre marked selv er undergivet en stadig udvikling og ændring, skal programmet revideres og tilpasses regelmæssigt på baggrund af udviklingen.

Kommissionens årsberetning om det indre marked skal omfatte en gennemgang af programmets gennemførelse, og den kan således anvendes af Kommissionen til at pege på eventuelle nødvendinge ændringer.

Berørte parter, navnlig dem, der har fremsat bemærkninger til Kommissionens arbejdsdokument om programmet, opfordres til selv regelmæssigt at tage programmet op til genvurdering og at tilsende Kommissionen forslag til tilpasninger.

Konklusion

Det strategiske program er en kompleks pakke af foranstaltninger, der hver især skal vurderes på deres egne præmisser. Kommissionen anser det dog for nødvendigt, at Rådet beslutter sig til at betragte de prioriterede spørgsmål i programmet som hastesager, navnlig hvor der allerede er fremsat forslag. Kommissionen opfordrer Rådet til at sende et klart politisk budskab om, at gennemførelsen og udviklingen af det indre marked fortsat prioriteres højt. For at give denne beslutning substans foreslår Kommissionen, at det strategiske program iværksættes på følgende grundlag:

- Rådet støtter de generelle retningslinjer i det strategiske program
- Rådet afgiver et bestemt løfte om at fremskynde drøftelsen af de sytten lovforslag fra hvidbogen fra 1985, det stadig har til behandling, så de kan vedtages inden udgangen af 1994.

Bilag 1 - Overvågning af kvaliteten af gennemførelsesforanstaltningerne i en række sektorer

Levnedsmidler - Der har kun været få klager over gennemførelsen, men det kan lige så godt skyldes manglende udbredt kendskab til foranstaltningerne, som at der ingen problemer er. Det er derfor blevet besluttet at indkalde juridiske specialister, der skal undersøge gennemførelsesbestemmelserne for hovedparten af levnedsmiddeldirektiverne.

Finansielle tjenesteydelser - Kontakter med markedsdeltagerne for at sætte fingeren på problemerne, drøftelse af gennemførelse og fortolkning i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og Forsikringskomitéen, brug af eksterne konsulenter. Gennemsigtigheden øges ved, at det relevante unionsdirektiv skal nævnes i gennemførelsesforanstaltningerne, og ved, at medlemsstaterne skal indsende gennemførelsestabeller, der viser overensstemmelsen mellem fællesskabs- og nationale foranstaltninger.

Anerkendelse af eksamensbeviser - Gennemførelsen forberedes af en "prægruppe" af nationale koordinatorer, der udveksler udkast og drøfter fortolkningsproblemer; der anvendes også eksterne konsulenter.

Intellektuel ejendomsret - Tekniske møder med eksperter fra medlemsstaterne; brug af eksterne konsulenter, der skal undersøge de nationale domstoles praksis.

Veterinær og plantesundhedsmæssig lovgivning - Da ressourcerne er stærkt begrænsede i forhold til opgavens størrelse, skal vægten lægges på problemer, der peges på af de erhvervsdrivende, af de nationale myndigheder eller af Fællesskabet. Denne opgave lettes af forskriftsudvalgene på de pågældende to områder.

En mere systematisk metode til overvågning af gennemførelsen, hvor det er ønskeligt, ville kræve et betydeligt større personale. Der vil imidlertid også blive undersøgt andre veje til forbedring af forholdene, navnlig vil man styrke informationsnettene, som kan anvendes til at finde frem til problemerne.

Bilag 2 - Transeuropæiske net (vejledende tidsplan for vedtagelse af planerne for nettene)

	Kommissionen	Rådet	Parlamentet
TRANSPORT			
TGV-tog	Ajourført i den multimodale plan	Modtaget positivt 17.12.90 uden at blive vedtaget	Vedtaget 15.5.92
Kombineret transport	Ajourført i den multimodale plan	Vedtaget 29.10.93	Vedtaget 26.10.93
Vejtransport	Ajourført i den multimodale plan	Vedtaget 29.10.93	Vedtaget 26.10.93
Indre vandveje	Ajourført i den multimodale plan	Vedtaget 29.10.93	Vedtaget 26.10.93
Den multimodale plan:	Juni 1994	1. halvår 1995	1. halvår 1995
- Traditionel jernbanetransport	Udarbejdet i den multimodale plan		
- Avancerede landevejsteleapplikationer	idem		
- Havne	idem		
- VTS	idem		
- Lufthavne	idem		
- Lufttrafik	idem		
TELEKOMMUNIKATION			
Telenet mellem administrationerne	Vedtaget 12.3.93	1. halvår 1994	1. halvår 1994
ISDN	Vedtaget 1.9.93	1. halvår 1994	1. halvår 1994
Integreret bredbåndsnet	Under udarbejdelse	1. halvår 1995	1. halvår 1995
ENERGI			
Kraft	Under afslutning	1. halvår 1994	1. halvår 1994
Naturgas	Under afslutning	1. halvår 1994	1. halvår 1994

FINANSIERINGSOVERSIGT

DET STRATEGISKE PROGRAM FOR DET INDRE MARKED

Bevillinger godkendt i 1993		Bevillingsansøgning for 1994		Procentvis udsving	
Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger
1	2	3	4	5	6
483.947.000		**544.970.000**		**+ 12.60%**	

1. Foranstaltningens betegnelse

Det strategiske program for det indre marked.

2. Budgetpost

Jf. punkt 7.2 nedenfor

3. Retsgrundlag

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 8A, 30-36, 100A og 100B

Traktaten om Den Europæiske Union, særig artikel 129A-D og kapitel VI.

4. Beskrivelse af foranstaltningen

4.1. Foranstaltningens generelle formål

- Færdiggørelse af de grundlæggende juridiske rammer
- Forvaltning af Fællesskabets regler i kraft af kvalitet og gennemsigtighed i de fællesskabsregler, der gennemføres i national lov, og gennem omhyggelig håndhævelse
- Indførsel af et sammenhængende administrativt samarbejdssystem mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen for at sikre, at fællesskabslovgivningen gennemføres effektivt
- Sikring af klagemuligheder gennem domstolsadgang og forbedring af det retlige samarbejde; vurdering af fællesskabsreglernes konsekvenser
- Udvikling af det indre marked; forbedring af erhvervsklimaet og styrkelse af forbrugerbeskyttelsen; sikring af proportionalitet og gennemsigtighed i de nye fællesskabsregler; udvikling af kommunikation og bedre tilpasning af informationen til målgrupperne; en dynamisk og åben politik udadtil

- Fremme af udviklingen af transeuropæiske net i nøglesektorer; stimulering af private investeringer og fremme af telenet mellem de nationale administrationer og deres europæiske modstykker.

De foreslåede foranstaltninger er baseret på følgende meddelelser og resolutioner:

a) Meddelelser

- Meddelelse af 2. december 1992 fra Kommissionen, "EF's indre marked efter 1992 - opfølgning af Sutherland-rapporten" (SEK(92) 2277 endelig udg.)
- Meddelelse fra Kommissionen af 2. juni 1993, "Styrkelse af effektiviteten af det indre marked - om et strategisk program for det indre marked" (KOM(93) 256 endelig udg.).

b) Resolutioner

- Rådets resolution af 7. december 1992 om den praktiske gennemførelse af det indre marked (EFT nr. C 334 af 18.12.1992, s. 1).

4.2. Foranstaltningens varighed

Permanente foranstaltninger med en varighed ud over 1993, der er den frist, der er fastsat i EØF-traktatens artikel 8A, med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere som forudset, og at der sker fremskridt hen imod Den Økonomiske og Monetære Union.

4.3. Hvem berøres af foranstaltningen?

Nationale administrationer, kommercielle og industrielle kredse, retlige organer, borgere og forbrugere.

5. Udgiftens klassifikation

5.1. Ikke-obligatoriske udgifter

5.2. Opdelte bevillinger

5.3. Gælder ikke.

6. Udgiftens art

Udgifterne til foranstaltningerne omfatter hovedsagelig:

- finansielle bidrag og tilskud (hovedsagelig til de europæiske organer, der skal deltage i det administrative samarbejde, og de videnskabelige forvaltningsorganer, der skal overvåge fællesskabsreglerne)
- finansielle forpligtelser, der hidrører fra kontrakter for forberedende undersøgelser samt feasibility- og evalueringsundersøgelser, der bidrager til den praktiske gennemførelse af det indre marked (navnlig i forbindelse med etableringen af telenet mellem administrationerne) og til opnåelsen af tilknyttede politiske mål

- tilskud til projekter af interesse for Fællesskabet, der iværksættes af eksterne organer
- finansiering af udveksling af nationale tjenestemænd, uddannelse samt informations- og kommunikationsprogrammer.

7. Finansielle virkninger

7.1. Beretningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen

Efter 1993, der var fristen for indførelsen af det indre marked, hvor der blev lagt vægt på at nå de lovgivningsmæssige mål i hvidbogen, skal der foretages en væsentlig revision af budgetposterne for det indre marked ved udarbejdelsen af budgetforslaget for 1994. Denne revision var koncentreret om en ændring af de sædvanlige foranstaltninger i henhold til de politiske retningslinjer i Kommissionens meddelelser til Rådet og Europa-Parlamentet af 2. december 1992, "EF's indre marked efter 1992 - opfølgning af Sutherland-rapporten" (SEK(92) 2277 endelig udg.) og 2. juni 1993, "Styrkelse af effektiviteten af det indre marked - om et strategisk program for det indre marked" (KOM(93) 256 endelig udg.). Formålet med programudkastet er at videreudvikle disse ændrede foranstaltninger på baggrund af de kvalitative ændringer i arten af arbejdet i de tjenester, der overvåger gennemførelsen af fællesskabslovgivningen inden for rammerne af det udbyggede administrative samarbejde med medlemsstaterne.

Det står klart, at ressourcefordelingen til en vis grad kan ændres for at imødegå denne nye udfordring. En detaljeret undersøgelse af den nuværende ressourcefordeling vil imidlertid være nødvendig for at afgøre, hvor fordelingen kan ændres. Det står endvidere klart, at for visse opgaver vil de eksisterende ressourcer være utilstrækkelige. I andre tilfælde er det lige så klart, at ressourcespørgsmålet er uafklaret, indtil de supplerende opgaver, der beskrives i programmet, er udført, således at der kan foretages et nøjagtigt skøn over behovene. De øvrige berørte tjenestegrene er blevet anmodet om at afgive de i denne henseende nødvendige oplysninger. F.eks. har GD XXI for budgetposterne BII, CIII og D meddelt, at videreførelsen af foranstaltninger, der allerede er opført for 1994 vil kræve yderligere ressourcer i 1995:

- "overvågningsgrupper" (repræsentanter for administrationerne og industrien, der skal sikre, at det indre marked holder trit) 4 mio. ECU i 1995
- "Borgernes Europa" (der skal pege på eventuelle vanskeligheder i forbindelse med det indre marked, og rådgive borgerne) - 3 mio. ECU i 1995
- "Pilotprojekter" (tilpasning af traditionelle kontrolmekanismer, der kan give en bedre beskyttelse af de ydre grænser) - 7 mio. ECU i 1995.

Når det er sagt, indeholder finansieringsoversigten som første skridt et forsøg på at opregne de budgetposter, der står i forbindelse med det indre marked, og at opstille de beløb, der skal anvendes til de pågældende foranstaltninger, i størrelsesorden. "P.m." angiver, hvor der muligvis bliver behov for yderligere ressourcer.

7.2. Omkostningerne fordelt på foranstaltningens elementer

Tallene nedenfor beskriver situationen i det foreløbige budgetforslag for 1994:

Opdeling på grundlag af programmets hovedlinjer * (angiver, at posten også kan omfatte nye aktioner)	Involverede budgetposte (helt eller delvis)	Budget 1993	FBF 1994
A. Færdiggørelse af de grundlæggende juridiske rammer	B5-3000 B5-301 B5-4020 B5-4023	Jf. B. nedenfor p.m. 17.800.000 7.000.000	Jf. B. nedenfor 750.000 18.100.000 5.000.000
B. Forvaltning af fællesskabsreglern	B5-3000 (inkl. dele af A, B og C)	34.000.000	40.750.000
I. Kvalitet og gennemsigtighed i gennemførelsen i national lov			
II. Kvalitet i gennemførelsen - administrativt samarbejde* - overvågning af gennemførelsen* - forebyggelse af nye hindringer* - sanktioner*	B2-5101 B2-5102 B3-4015 B5-108 B5-302 B5-3051 B5-306	14.000.000 4.000.000 30.000.000 1.000.000 p.m. 2.427.000 p.m.	19.000.000 4.000.000 - p.m. 1.000.000 2.900.000 7.500.000
III. Klageadgang* Domstolsadgang og retligt samarbejde*	B5-100 B5-800	2.100.000 -	2.400.000 p.m.
IV. Evaluering af virkningen af fællesskabsreglerne*	B5-600	22.900.000	23.700.000
C. Udvikling af det indre marked*		Budget 1993	FBF 1994
I. Proportionalitet og gennemsigtighed i de nye regler - kommunikations- og informationspolitik*	B5-300 B3-303 B5-304 B5-401 B5-500	Jf. B. ovenfor 6.800.000 28.000.000 8.000.000 10.000.000	Jf. B. ovenfor 7.820.000 39.000.000 10.000.000 11.200.000
II. Forbedring af erhvervsklimaet*	B5-300 B5-303 B5-320	Jf. B. ovenfor 500.000 24.800.000	Jf. B. ovenfor 700.000 26.800.000
III. Forbedring af forbrugerbeskyttelsen*	B3-4111 B5-102 B5-105	650.000 6.000.000 3.500.000	650.000 6.700.000 3.500.000
IV. Transeuropæiske net*	B2-702 til B2-706 B5-700 B5-720 B5-7210 B5-7211 B5-7212 B5-7213	12.770.000 185.000.000 7.000.000 17.000.000 - 9.800.000 2.000.000	13.000.000 200.000.000 20.000.000 26.200.000 10.000.000 12.900.000 2.000.000
D. Politikken udadtil forvaltning af grænserne*	B3-440 B5-600 B5-7214	3.300.000 22.900.000 700.000	4.800.000 23.700.000 900.000
I ALT		**483.947.000**	**544.370.000**

* (angiver, at budgetposten også kan indeholde nye foranstaltninger)

8. Bestemmelser til forebyggelse af svig

Tilskud, præsterede tjenesteydelser og resultaterne af bestilte forberedende undersøgelser, feasibilitets- og evalueringsundersøgelser verificeres, inden der foretages udbetalinger, under hensyntagen til de kontraktlige forpligtelser og

6-c

principperne for besparelser og god finansiel forvaltning. Forebyggelse af svig (overvågning, regelmæssige rapporter m.v.) indgår i alle de kontrakter, Kommissionen indgår med beløbsmodtagere.

Den rammekontrakt, der i 1992 blev indgået mellem Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganer indeholder f.eks. en meget klar oversigt over omkostningerne i forbindelse med de europæiske standarder, de har mandat til at udarbejde, således at der kan føres effektiv kontrol med de faktiske udgifter.

Generelt skal alle permanente foranstaltninger følges op regelmæssigt af de pågældende tjenestegrene og for enkeltstående foranstaltninger foretages der en evaluering efter foranstaltningens afslutning. Statistiske og andre oplysninger inddrages ved evalueringen af udviklingen i Fællesskabets foranstaltninger og bidrager dermed til at forebygge svig.

Mange forordninger indeholder bestemmelser om særlige foranstaltninger, og de interne kontrolforanstaltninger er baseret på den kontrol, de ansvarlige kontorchefer fører med den faktiske udvikling i de enkelte projekter eller programmer.

9. Oplysninger om cost/effectiveness

9.1. Specifikke og kvantificerbare mål

De specifikke mål for det strategiske program er anført nedenfor.

A. Gennemførelse af de grundlæggende lovrammer

Lovgivningsprogrammet i hvidbogen fra 1985 er blevet gennemført for mere end 95% vedkommende, undtagen med hensyn til personkontrollen ved de indre grænser. Der er imidlertid fortsat en række forslag fra dette program, som Rådet endnu ikke har truffet beslutning om, og der er blevet forelagt supplerende forslag efter 1985. Derudover har Rådet lige fået forelagt yderligere forslag om fri bevægelighed for personer. Der er især tale om følgende områder:

- koordinering af selskabsret
- forslag vedrørende dobbeltbeskatning
- intellektuel ejendomsret - bioteknologiske opfindelser
- indirekte beskatning
- ædelmetaller
- forfalskede varer
- eksport af varer med dobbelt formål
- beskyttelse af personlige oplysninger
- indskydergarantiordninger m.v.

Der skal også iværksættes foranstaltninger med et væsentligt konkurrencemæssigt aspekt i de lovregulerede sektorer energi, telekommunikation og posttjenester.

B. Forvaltning af fællesskabsreglerne

Der er her tale om forvaltning af fællesskabslovgivning gennem

- overvågning af medlemsstaternes overholdelse af deres fællesskabsforpligtelser gennem kontrol med kvaliteten af gennemførelsen i den nationale lovgivning og ajourføring af oplysningerne om denne lovgivning

- sikring af kvaliteten af gennemførelsen gennem sammenhængende rammer for det administrative samarbejde med den nødvendige tekniske støtte, overvågning af gennemførelsen af fællesskabsreglerne og midlerne til at løse problemer i gennemførelsen, forebyggelse af nye hindringer ved hjælp af gennemsigtighed i de nationale undtagelser, anmeldelsesproceduren inden for tjenesteydelser, den endelige harmonisering af afgiftsordningerne og sanktioner over for medlemsstaterne for overtrædelser
- lettelse af klageadgangen, forbedret adgang til de nationale domstole, gensidig anerkendelse af civilretlige domme (Bruxelles-konventionen), analyser af konflikten mellem love inden for international privatret og det indre marked og ændring af Rom-konventionen
- evaluering af virkningen på fællesskabsreglerne, den praktiske gennemførelse af fællesskabslovgivningen på det indre marked og de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, styrkelse af INTRASTAT-systemet for statistikker for samhandelen inden for Fællesskabet.

C. Udvikling af det indre marked

Det indre marked kan kun udvikle sig, hvis Kommissionen giver medlemsstaterne, erhvervslivet og forbrugerne passende redskaber i hænde til at opfylde dette mål

- proportionalitet og gennemsigtighed i forberedelsen af nye lovforanstaltninger, en sammenhængende kommunikations- og informationspolitik, der skal gennemføres i partnerskab med medlemsstaterne, eventuelt med EF-rådgivningskontorer, industrisammenslutninger og brancheforeninger som mellemmænd
- forbedring af erhvervsklimaet, sammenhæng mellem de regionale og nationale foranstaltninger og fællesskabsforanstaltningerne inden for miljøbeskyttelse, forbedring af de grænseoverskridende betalinger, liberalisering af transportmarkederne, fjernelsen af hindringerne for beskyttelse af industriel og intellektuel ejendomsret, koordinering af selskabsretlige spørgsmål, fastsættelse af ordninger for direkte og indirekte beskatning, der er gunstige for erhvervslivet, styrkelse af europæiske standardiserings- og certificeringssystemer og fremme af kvalitetspolitikken, behandling af SMV's særlige problemer, en grønbog om kommercielle kommunikations- og distributionstjenester og opfølgning af arbejdet inden for medierne
- forbedring af forbrugerbeskyttelsen
- etablering af transeuropæiske net, fremme af konvergens mellem interesser og koordinering, stimulering af private investeringer, sikring af teknisk samdrift og udvikling af telenet mellem administrationerne.

D. En dynamisk og åben politik udadtil

En forsvarlig forvaltning af de ydre grænser er absolut nødvendig for at undgå forvridninger af handelen og hindre illegal praksis, der kan begrænse konkurrencen på det indre marked:

- styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser og omlæggelse af toldtjenesterne med henblik på målsætningerne i "Told 2000"
- gennemførelse og udvikling af den fælles handelspolitik, administrativt samarbejde for at undgå overtrædelser.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

Hele foranstaltningen er baseret på princippet om, at det påhviler Kommissionen at gennemføre de regler, Rådet har vedtaget med henblik på det indre marked. Der skal erindres om, at Rådet i sin resolution af 7. december 1992 om den praktiske gennemførelse af det indre marked opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge, om det var nødvendigt at styrke samarbejdet for at løse eventuelle praktiske problemer. Parlamentet opfordrede endvidere i sin resolution af 18. december 1992 Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at imødegå den udfordring, som det indre marked udgør. Kommissionen nedsatte som svar herpå et rådgivende udvalg for det indre marked ved beslutning af 23. december 1992.

Der er intet virkeligt alternativ til en fællesskabsforanstaltning på dette område, hvor der er risiko for, at den nationale politik går sine egne veje, hvis ikke Kommissionen hele tiden følger med.

Kommissionen undersøger imidlertid løbende forskellige muligheder for at opnå besparelser og effektivitet.

I denne henseende følger strategien inden for standardisering, der oprindelig var baseret på en detaljeret harmonisering af de nationale love, for øjeblikket to retningslinjer, der supplerer hinanden:

- gensidig anerkendelse af de nationale regler
- begrænsning af tilnærmelsen af lovgivningen på fællesskabsplan til kun at omfatte de tilfælde, hvor målene for de nationale love ikke stemmer overens.

Derudover har Kommissionen under gennemførelsen af grønbogen om standardisering foretaget betydelige ændringer i finansieringsordningerne for europæisk standardisering.

Med hensyn til udvekslingsprogrammet for nationale tjenestemænd mellem medlemsstaterne er de deltagende administrationers bidrag blevet ansat til 50% af diæterne. Dette program supplerer de øvrige udvekslingsprogrammer, Rådet har vedtaget for bestemte sektorer, f.eks. MATTHAEUS, MATTHAEUS-TAX og på det veterinære område.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Udvalgte målestokke for resultaterne

a) procentsatsen af de forslag, Kommissionen har fremsat i forhold til sit arbejdsprogram, og procentsatsen af forslag, Rådet har vedtaget

b) antallet af love, der er kodificeret for hver sektor, og som er vedtaget af Rådet i denne form

c) antallet af udvekslinger, der er udført inden for rammerne af KAROLUS, MATTHAEUS, MATTHAEUS-TAX og de veterinære programmer

d) antal standarder, der er vedtaget, eller som endnu ikke er vedtaget

e) etablering og drift af telenet mellem de administrationer, der overvåger det indre marked, og mellem disse og Kommissionen

f) ændring og ratificering af internationale aftaler om anvendelsen af kommerciel ret

g) iværksættelsen af store infrastrukturprojekter, der falder inden for rammerne af politikken for de transeuropæiske net.

Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen?

Evalueringen af arbejdet i forbindelse med det indre marked foretages på årsbasis af det udvalg, der er ansvarligt for det indre marked. I henhold til Kommissionens meddelelse af 2. december 1992, "EF's indre marked efter 1992 - opfølgning af Sutherland-raporten" (SEK(92) 2277 endelig udg.) skal der udarbejdes en årlig rapport.

Med hensyn til KAROLUS-programmet bestemmes det i artikel 18 i Kommissionens beslutning (93/10/EØF) om gennemførelsesbestemmelserne til programmet, at Kommissionen hvert år skal udarbejde en finansiel rapport om gennemførelsen af programmet, der skal videresendes til de nationale koordinatorer, således at disse kan følge realiseringen heraf.

10. Udgifter til administration (budgettets del A)

Bemærk: Der skal erindres om, at der allerede er opført betydelige summer i del A til bestemte overvågningsopgaver i særlige sektorer af det indre marked.

Det gælder navnlig følgende poster:

Bugetpost	Tekst	Budget 1993	FBF 1994
A 3531 (SG, VI, XXI)	Bekæmpelse af svig	4.341.000	4.145.000
A 3532 (I,XXI)	TAFI Bekæmpelse af svig i tekstilsektoren	500.000	500.000

10.1. Indebærer foranstaltningen en forøgelse af Kommissionens personale? I bekræftende fald med hvor mange ansatte?

Ja, jf. punkt 7.2 ovenfor. Det er sandsynligt, at udviklingen af visse foranstaltninger inden for det strategiske program vil medføre yderligere administrative udgifter og anmodninger om mere personale. Selv om GD XV har modtaget delvise og foreløbige vurderinger fra nogle tjenestegrene, er det ikke muligt at opstille noget pålideligt skøn, før der foreligger en detaljeret analyse af disse krav, eventuelt foretaget i samarbejde med medlemsstaterne. For de specifikke foranstaltninger, der hidrører fra det strategiske program, vil der blive udarbejdet finansieringsoversigter, når de forelægges formelt. De vil indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre ressourcespørgsmålet.

Det står klart, at anmodninger om mere tjenestemandsansat personale eller om anvendelse af eksternt personale skal fremsættes under hensyntagen til de finansielle forhold og de aftale bevillingsrammer for de pågældende regnskabsår.

10.2. Hvor store drifts- og personaleudgifter medfører foranstaltningen? Gør rede for beregningsmetoden

Jf. punkt 7.2 og 10.1 ovenfor.

ISSN 0254-1459

KOM(93) 632 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **10**

Katalognummer : CB-CO-93-673-DA-C

ISBN 92-77-62379-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg

65